

SHIVALLI

வீரவனப் பட்டினம்

திரிசிரபுரம் மலர் திருவாரூர்

ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்

வடமொழி முதல்தாலிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

இது,

ஸ்ரீ உமாம்பிகாஸமேத ஸ்ரீவீரசேகரநாத

பக்தஜன ஸபையாருடைய பொருளுதவியைக்கொண்டு,

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்

தம்பிகாணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதநாமாகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

சென்னப்பட்டணம் :

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சோபகிருஷ்ண வைதாசியர்

1903

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்.

க. முகவுரை.	1.
உ. இப்புத்தகத்தைப்பதிப்பிக்க முயன்றவர்கள் இன்னார் இன்னொன்பது.	3.
ஈ. படல அகராதி.	4.
சு. வீரவனப்புராணம்.	க.
ரு. அரும்பதவுரை.	சுஈ.
கூ. பிழையும் திருத்தமும்.	கௌ.
எ. இந்நூலிலுள்ள முக்கியமான பாகங்கள்.	கௌ.

மு க வு னா .

வீரவனமென்பது, திருப்பெருந்துறைக்கு மேற்றிசையில் ௧௦= நாழிகைவழித்தூரத்தில் உள்ளதொரு சிவஸ்தலம் ; வீள்வாரணியம், வீராரணியம், வீனா, வீனாயுர், அளகை, சாக்கைக்கோட்டை, சாக் கனூர், சாக்கையென்றுங் வழங்கும்.

விநாயகர்திருநாமங்கள் : சுந்தரவிநாயகர், அழகுவிநாயகர் என்பன.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் : வீரசேகரநாதர், திருமுடித்தழரா ரென்பன.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள் : உபை, உமையம்சிகை, உமாம் பிகை, உமையாண்டாளென்பன.

தீர்த்தத்தின் திருநாமங்கள் : சிவகங்கை, சோழதீர்த்தம், சத்திய தீர்த்தமென்பன.

ஸ்தலவிருஷம் : வீரவிருஷம். இந்தமரத்தின்பெயர் தென் மொழியில் வீனாயென வழங்கும். இது முன்னொருகாலத்திற் சுருணபாண்டியனென்னும் அரசனுக்குண்டாகிய ஐயத்தை நீக்கும் பொருட்டு ஸ்ரீவீரசேகரநாதருடைய திருவருளால் பலாமரமாகிப் பின்பு தன்னுருவம்பெற்ற மகிமையையுடையது.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள் : வீரனென்னும் வேடர்பெருமான், அவன்மனைவியாகிய சுமதி, காவிரிப்பூம்பட்டினத்தரசனாகிய கண்டனென்னும் சோழன், அவன்தேவியாகிய சுசீலை, அவன்புதல்வனாகிய வீரசேகரச்சோழன், சுருணபாண்டியன், குபேரன், அந்தணனொருவன், ஆயனொருவன், திருமால், இராமன், திருப்பெருந்துறை அந்தணர்களாகிய முந்நூற்றவர் முதலியோர்கள்.

மேற்கூறிய விசேடங்கையுடையதும், மிகப்பழமையானதும், புகழ்பெற்றதுமாகிய இந்தவீரவனத்தின் புராணத்தை வடமொழி முதல்தூலிலிருந்து பெயர்த்து இனிய செய்யுள்நடையாக இயற்றியவர், கவிஞர்பெருமானும் மஹாவித்துவானும் என்னுடையதமிழா சிரியருமாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்விள்ளையவர்கள்.

இப்புராணம், முதலில் அழகுவிநாயகக்கடவுளின் துதிமுதலிய பலதுதிகளடங்கிய கடவுள்வாழ்த்தும், அவையடக்கமும், சிறப்புப் பாயிரமும் முறையே அமையப்பெற்றுப் பின்னர், திருநாட்டுப்படல முதலிய பதினான்கு படலவுறுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதன் செய்யுள்தொகை, ௭௦௪.

இப்புராணத்தின் இனிய செய்யுள்நடையும், பொருளமைதியும், நூலாசிரியர் சரித்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோகும்படி, இடையிடையே பலவகையாகப் புலப்படுத்தியிருக்கும் சிவோத்கருஷங்களும், சிவஸ்ஸுதிகளும், உண்மைநாயன்மார்களுடைய சரித்திரங்களை அங்கங்கே உபமானங்களாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் பகுதிகளும், இடையிடையே அமைத்திருக்கும் பத்திச்சுவையும், வினாவிடைகளும், வேறுஸ்தலப்புராணகதைகளுள் அரியனவற்றை எடுத்துக் கூறியிருக்கும் பாகங்களும், பிறவும் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

இங்ஙனம் பெருமைவாய்ந்த வீரவனப்புராணத்தை அரும்பத அலாயுடன் பதிப்பித்தலில் எனக்குப் பொருட்கவலை இல்லாமலிருக்கும்படிசெய்த, ஸ்ரீ உமாங்ககாஸமேத ஸ்ரீ வீரசேகரநாத பக்தஜனஸபையாருடைய பெருந்தகைமை மிக மதிக்கற்பாலது.

இங்ஙனம் தூண்டி ஆதரிப்போர் சிலரேனுமிருப்பின் மஹோபகாரிகளாகிய இந்நூலாசிரியரிடற்றிய அரியபெரிய இனியநூல்கள் பலவற்றுள் இதுவனையில் அச்சிடப்படாமலிருப்பவைகளைப் பதிப்பித்து யாவரும் எளிதிற்பெற்றுப் படித்துப் பயனடையும்படி செய்தற்கு அனுகூலமாக இருக்கும். திருவருள் துணைசெய்யவேண்டும்.

இவ்வரியநூலைப் பதிப்பிக்கும்படிசெய்த நல்வினையின்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

[வேண்பா.]

தன்றுபலத் தோளான் கருணவழு திக்குமரம்
ஒன்றுபல வாம்பீணா பூர்முறையொன்-நின்றபல
ஆயதிறும் பூதோ வளகைப் பரன்கருணை
ஏயதெனின் முற்றாத தென்.

இங்ஙனம்:

வே. சாமிநாதையன்.

உ.

சிவமயம்.

இப்புராணத்தைப் பதிப்பிக்கமுயன்றவர்கள்

இன்ன ரின்னொன்பது.

இடையாற்றிமங்கலம் ம-ள-ள-ஹ்,

வை. அநந்தராஜையரியற்றியசெய்ப்புட்கள்.

அறுசீர்க் கழநெடிலடி ஆசிரியவிறுந்தம்.

பூமேவு மன்னமுனை யன்னமுங்கா னாதமுடிப் புராண ரென்றுந்
தாமேவு முடித்தமும்பர் வீரசே கரரெணும்பேர் தம்மைத் தாங்கி
மாமேவு முமையொடுவீற் றிருந்தருளும் வீரவன மான்மி யத்தைத்
தாமேவு கைமிசத்திற் சவுனகா தியர்க்குரைத்தான் சூத மேலோன்.

அன்னவன்முன் வடமொழியி லுரைத்தபுரா ணத்தையெளி
தருந்த மிழக்கட், சொன்னயமும் பொருணயமுந் தொடையமு
நடைநயமுந் துலங்கச் செய்தான், பன்னவனு ரென்றிடிற்சி ராமலை
யிற் றமிழ்செய்தவப் பயனாத் தோன்று, மன்னவனற் குணக்கடலா
மீனாட்சி சுந்தரநா வலவ ரேறே. (உ)

சாலநயஞ் சார்ந்திடுமிப் புராணகாப் பியமான தமிழ்நா றன்
னைக், கோலமுது திருத்தளியின் வளந்தெரித்தல் போற்பெயர்
கொள் கோமி லானின், பாலமருஞ் சிதம்பரநற் குரவனிடை ஞான
நூல் பயின்றோ முக்கான், ஞாலமிசை யிசைமேளிப் புதுவயல்வா
ழுகப்ப நாமத் தோனும். (ங)

கூறுபுது வயல்வாழ்வோன் வினைதீர்த்த வேள்புதல்வன் குறைவி
லாச்சி, ரேறுநய சுஞ்ணமிகு மியல்புடையான் வீரப்ப னெனு
ம்பே ரோனும், வீறுபெற முயன்றெழுதா வெழுத்தினியை வித்
துற்ப் வித்த தற்குப், பேறுபுக மெனப்பெற்று நிவர்களுடை முய
ற்சியெம்மாற் பேசற் பாற்றே. (ச)

படல அகராதி.

பக்கம்.

அவையடக்கம்	...	...	...	...	ச
உமையாண்டாள் மகிமைப்படலம்	...	...	...	...	அஉ
கடவுள் வாழ்த்து	...	...	...	...	க
குபேரன் பூசைப்படலம்	..	...	...	...	ருக
சத்தியபுகரிணிப்படலம்	...	...	...	...	சுசு
சிறப்புப்பாயிரம்	...	...	...	...	ரு
சோழன் திருப்பணிப்படலம்	...	...	...	...	நரு
சோழன் மகப்பெற்று முத்தியடைந்தபடலம்	...	...	...	...	சுஅ
தலமுதலிய விசேடப்படலம்	...	...	...	...	அசு
திருநகரப்படலம்	...	...	...	...	கசு
திருநாட்டுப்படலம்	...	...	...	...	ரு
திருமால் பூசித்தபடலம்	...	...	...	...	எக
நைமிசவனப்படலம்	...	...	...	...	உரு
பெருமான் பொதிரோறு நிவேதனஞ்செய்தபடலம்	...	...	...	...	எஎ
வீரசேகரர் திருமுடித்தழம்புற்றபடலம்	...	...	...	...	நரு
வீரராகப்படலம்	...	...	...	...	எசு
வீர பாபாவாகியபடலம்	...	...	...	...	ருசு

உ

கணபதிதூணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீரவனப்புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

அழகுவிநாயகக்கடவுள்.

சீர்பூத்த பொதுவடியர் சிறப்படியர் பாற்பொதுவுஞ் சிறப்பு நாளுங்
கூர்பூத்த வவருயிரா மெம்புணர்வு மாப்பொலிதல் குறிப்பிற் றோன்ற
நார்பூத்த பொதுச்சிறப்புப் புணரெழுத்தா லாமழகு நாமம் பூண்டு
கார்பூத்த வீரவனத் தமர்கடாக் களிற்றினடி கருதி வாழ்வாம். (ச)

வீரசேகராநாதர்.

பூமேவு காதரனுஞ் சீதரனு மோதரனும் புகழ்ந்து போற்றத்
தேமேவு பொற்பகத்தார் கற்பகத்தார் புனைகுவவுத் திண்டோள் வேந்தும்
பாமேவு விண்ணவரு நண்ணவருங் குரைத்தென்னும் பயனே லங்கி
மாமேவு வீரவனத் தமர்வீர சேகரர்தான் வணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

பரசுகழுக் கடைசூலம் பினுகமலை சுவற்றுக்கணைப் பகழி யாதி
விரசுபல தொழிற்படா விதமெதிர்த்த பகைமுருக்கி வீரந் தோற்றி
யரசுமுதல் வாறோரு மேனோரும் போற்றெடுக்க வமர்தந் கேற்ப
வரசுகுண வீரவனத் தமர்வீர சேகரர்தான் வணக்கி வாழ்வாம். (ஈ)

உமையம்மை.

எமையம்மை யடையாம லிம்மையினெவ் வகைநலமு மெய்தி யான்ற
கமையம்மை வரும்பணியக் கண்டனமென் பார்குழுவுட் கலப்பித் தான்வா
ளமையம்மை புயக்குழலாக் கொடுவீர சேகரர்பா லருளின் மேய
வுமையம்மை திருவடியா மிருபோது முப்போது முன்னி வாழ்வாம். (ச)

பாயமலர்க் கருங்குழலுஞ் செவ்வாயும் வெண்ணகையும் பசிய தோளு
மேயவருள் பொழிவிழியுந் திருமுகமு மங்கலப்பொன் மிடறுந் தேசி
னாயபர ஞானநிறை கொங்கையுஞ்செக் கையுமருங்கி னவிர்செம்பட்டுந்
தூயமறை முடிபுனரா வுமையம்மை திருவடியுந் துதித்து வாழ்வாம். (ஓ)

சபாநாயகர்.

படிமுதனா விரண்டாய தூலமே னியுமனுமும் பகரா றாய
மடிவரிய சூக்குமமே னியுமதிருக் குமமேனி மயமே யாகக்
கடிதலிலா வவ்வதிருக் குமமேனி நோக்கியுளங் களிப்ப வேத
முடிபுரையு மணிமன்று ணடநவிலும் பெருவாழ்வை முன்னி வாழ்வாம். (சு)

சீவகாய்யம்மை.

எச்சமெனல் சிலதவிரச் செயவெனும்வாய் பாட்டுவினை யெச்ச மும்பார்
மெச்சவினை முதலினொடு பிறவுமேற் றிடுமெனுஞ்சொல் வீணே யாகக்
கச்சமிலின் புயிரடைய நடங்காண்பா னென்றறிஞர் கருதி யேத்த
சிச்சமது கண்டெவ்பித் தருள்பரிபூ ரணிபதமுண் ணிதுத்திவாழ்வாம். (எ)

தகழிணழர்ந்தி.

விதியமையப் படைத்தலரி புரத்தல்வேண் டாவுருக்கொள் விதத்திற் கேற்ப
மதியமையப் படித்தல்குரு மொழிகேட்டல் சாதனநன் மாண்பி னிற்றல்
பதியமையத் திருவபிடே கங்கோடல் வேண்டாத பண்பிற் றானே
பொதியமையப் பொலிகல்லா லடியமரா சிரியனடி புகழ்த்து வாழ்வாம். (அ)

வயீரல்கீகடவுள். வேறு.

சங்கோபா மாறங் கோரின் னிகலெறி குவமென் றென்மு
னாங்கோபா தரவா யஞ்சொ லணங்குறை நாவி னனும
வேங்கோபா நலக்கூ ராழி விண்வுந் துணுக்குற் றஞ்சச்
சாங்கோபாங் கங்கைப் பெற்ற சதுரனாந் தம்பி ரானே. (க)

அழகுவிநாயகக்கடவுள். வேறு.

பொழிகரட மதகயவ தனமுமதி லொருகோடும் புழைக்கை வீச்சங்
குழிவிழியு நாள்வாயும் படுபுகரும் பெருவயிதுங் குறிய தானு
மொழிலில்கரு மூடிகமும் படைத்தழகு விராயகனென் றொருபேர் பூண்டு
பழிதபவாழ் வித்தகனை சினேந்துதுதி புரிந்துபதம் பணிந்து வாழ்வாம். (க 0)

முருகக்கடவுள்.

பொருவருமொண் பசமுகிலே மயிலதன்மே விளங்கதிரே பொலங்கூர் மேனி
வெருவருமக் கதிருமிழ்த் மதிக்கலையே புண்டரமா விளங்கு நீறு
மருவருமக் கலைவனாந்த வுடுக்கணமே மார்பின்முத்த வடமென் றாயந்தோ
ரொருவருமன் பொதுதிக்க மகிழ்முருக னிருசரண முளங்கொள் வாமே.

திருநந்திதேவரி. வேறு.

கிந்தொழின் முதல்வ னாய வைத்துமா முகத்தோன் தேற்ற
வைத்தெழுத் துண்மை டுதறி யைந்தெனுந் தடையு நீத்திட

டைந்தின்மே லருட்க லப்புற் றைந்தெனு-நிலையி னின்ற
வைந்துரு வுடையான் பாத மைந்துறுப் பாலுந் தாழ்வாம். (க உ)

அகந்தியழனிவரீ.

எள்ளுபு வருந்தும் வானோர் படுத்துயர் நாசஞ் செய்வா
னுள்ளுபு கடனீர் முற்று மோருமூந் தளவைத் தாக
வள்ளுபு பருகிக் கங்கை யாற்றினை யடக்கி வண்சீ
ரெள்ளுபு பொலியுஞ் சீர்ப்புற் றிருப்பவன் றுணைத்தாள் போற்றி. ( )

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

தருகலி யாண மென்று தருமுத னிலையி லாது
வருதொழிற் பெயர்க்கு முத்தி மாண்பொரு ளென்ப ராய்ந்தோர்
பெருமண ஸல்லா ரந்தப் பேச்சுர வுறப்பு துக்கி
யொருவற வுலகுப் வித்த வொருவனுக் கன்பு செய்வாம். (க ச)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

சொல்லரும் படைக ளெல்லாந் தொழிற்படா வண்ணம் வைத்தே
வெல்லரும் பகையு றுப்பால் வெல்லும்வித் தகனே போன்று
புல்லருஞ் சூலம் பெற்றும் பொருதொழின் மாற்றித் தெவ்வை
யல்லரும் வாக்கால் வென்ற வண்ணலை யெண்ணு வாமே. (க டு)

சுந்தராமரீதி நாயனார்.

கெருப்புமே னோக்கி நிற்கு நிலலாது நீரவ் வாறென்
றருப்புநீர் ஞாலங் கூறு மம்மொழி பழுதே யாக
விருப்புமே வையா நேக விழையொராற் றுறுநீர் வெள்ளிப்
பொருப்புநேர் நிற்கப் பாடும் புலவனுக் கடிமை செய்வாம். (க சு)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

உயிர்முழு தடிமை மற்றைப் பொருண்முழு துடைமை யென்னுஞ்
செயிரினன் மொழியுட் கொண்டு சிவபிரா னுக்கே தன்னை
யயர்வரு மடிமை யாக்கிப் பொருளுமற் றவற்கே யாக்கி
மயர்வரு மின்பம் பெற்ற வாதவூர் முதலை யுள்வாம். (க எ)

சுண்டேசுர நாயனார்.

பண்ணருஞ் சிறப்பிற் பூசை பரமனைப் பெரிது செய்து
மெண்ணருந் தனைச்சத் றார்வத் தினியபூ சனைசெய் யாரேற்
கண்ணரும் பயன்கா னாராய்க் கழிந்துமா ழாந்து சோர
நண்ணரும் பெருமை திபற்ற நம்மனைப் புகழ்ந்து வாழ்வாம். (க ஐ)

வீரவனப் புராணம்.

அறுபத்துமூலர். வேறு.

அளவி நீமையமைந்தவென் னுள்ளமு
மளவி னன்னமையமைந்தகண் னாகச்செய்
தளவில் சீர்த்தியறுபத்து மூவரு
மளவி லாவரு ளாலமர் வாரரோ. (க க)

பஞ்சாக்கரதேசிகர். வேறு.

இனியொரு பிறப்பு மெய்தோ மெடுத்தபல் பிறப்புஞ் செய்த
கனிதவப் பயத்தி னாலே காசினிப் பயனா யுள்ள
பனிமலர்ப் பொழில்சூழ் தென்னா வடுதுறைப் பதியின் மேய
புனிதநன் னமச்சி வாய குரவினைப் போற்று வோமே. (உ 0)

அம்பலவாணதேசிகர். வேறு.

பரவுமைப் பயனெனுமைந் தெழுத்தினைத் துந்தெரியப் பகர்ந்து தீராக்
கரவுதவிர்த் தொளிர்ந்தமும் தலைச்சூட்டி யெனையாண்டு கருணை கூர்ந்து
விரவுபொழிற் றுறைசையிற்சுப் பீரமணிய தேவனெனும் விளங்கி யோவாக்
குரவுபுனை பரசிவனம் பலவாணந் கியற்றலொன்றுங் குறித்தி லேனே. (உக)

மற்றைச்சிவநேசிகள். வேறு.

வையகம் பரவும் வீர வனச்சிவ பெருமான் கோயின்
மெய்யகம் படித்தொண் டாற்றும் விருப்பினர் நீற்றுச் சார்பு
பொய்யகம் தவிர்த்துக் கொண்ட புண்ணிய ராய யார்க்கு
மையகம் படியச் செய்வா மரும்பெற லிலாப மோர்த்தே. (உஉ)

அவைபடக்கம்.

தண்ணிய நீறு பூசித் தவாதகண் மணியுந் தாங்கி
யெண்ணிய வெழுத்தோ னாந்து மிதயத்துப் பதித்து வாழும்
புண்ணிய வணிகர் கேட்ப வீனாயுர்ப் புராணஞ் சூதர்
பண்ணிய மொழிபெ யாத்துப் பாடுத லுற்றேன் மன்னே. (க)

ஒருவன சரண யான்வா னுட்டுளே யிரும்பு தர்க்கத்
திருமுடித் தழுப்பொன் றேற்றான் சிறியனென் றனையு மான்வான்
பொருவருஞ் செவ்வெ துப்பும் புன்சொலு மேற்பா னென்றே
திருவள ரவன் புராணத் தமிழினுந் செப்ப லுற்றேன். (உ)

மன்னவர் குலத்தோர் கண்டன் றனையருள் வழங்கிக் கொண்ட
முன்னவ னிழிகு லத்தோர் புளிகுணுமுத்தி யெய்தத்

தன்னருட் கொள்ளு நீராற் சான்றவர் செய்யுட் கோளோ
டென்னிழி கவியுங் கொள்கை யெற்றைக்கும் வழக்கான் மன்னோ. (௩)

வேறொன்று செய்கை வல்ல வித்தக னெனல் விளக்கப்
பாறொன்று சூலத் தண்ணல் வீரையைப் பலவாச் செய்தான்
மாறொன்று சிறியேன் செய்யும் வழக்கவி யனைத்து மான்றோர்
பேறொன்று கவிக ளாகப் பண்ணுதல் பெரிய தன்றே. (௪)

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஏற்றஞ்சால் பெருமான் வீரா யிருந்தமிழ்ப் புராணஞ் செய்தா
னூற்றஞ்சால் கலைக ளெல்லா முண்மையே விளங்கத் தேர்ந்து
தேற்றஞ்சா லறிஞர் போற்றத் திரிசிரா மலையில் வாழந்
தோற்றஞ்சால் புகழ்மீ னுட்சி சுந்தர நாவ லோனே.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௭.

திருநாட்டுப்படலம்.

பரவு பேரருட் டிருவரு வுமையொரு பாக
ரரவு சூடிய வீரசே கரரினி தமரு
முரவு சேர்தல முதற்பல கொண்டினி தோங்கிப்
புரவு மேவிய பாண்டிநாட் டணிசில புகல்வாம். (௧)

அகனி லத்துயிர் முதற்பல வுயிர்களு மளித்தாந்
ருகன்ம றுத்தரு ளொருத்தியை மகளெனப் பெற்று
மகனெ னப்படாப் பரமனு மருமக னாக
நகன்ம கிழ்ச்சியிற் பெற்றது பாண்டிநன் னாடு. (௨)

குன்று நேர்முலைத் தடாதகைக் கோமளக் கொழுந்தி
னன்று தீர்மணங் கண்டெவப் புற்றது மன்றி
யொன்று பேரெழிற் நெய்வுதப் பிடியுயர் மணமு
நன்று கண்டெவப் புற்றது பாண்டிநன் னாடு. (௩)

சொல்ல நீடிய பெரும்புகழ்ச் சடைமுடி துணிந்து
வெல்ல வேறுவெண் ளீறுருத் திராக்கயிழ் மூன்றும்

புல்ல வாநரித் தொருவர்பே ரருளொடு புரக்க
நல்ல மாதவம் புரிந்தது பாண்டிநன் னாடு. (ச)

மதிவி ராவிய சைவமே பொருளலால் வழுத்துந்
துதிவி ராவிய சமயம்வே நின்றெனத் துவன்று
பதிவி ராவிய நாடெலாந் தெளிதரப் பண்ணு
நதிவி ராவிய திறத்தது பாண்டிநன் னாடு. (ரு)

மிக்க செல்வருங் கலைஞரும் வீடுபடார் மேவத்
தக்க பொன்மணி யாகர மளவறத் தாங்கித்
திக்க வாவுறு வினையுண்முற் பல்லவுஞ் சிறந்து
நக்க மேன்மையிற் பொலிவது பாண்டிநன் னாடு. (சு)

மழைவளம்.

வெளியெ னப்படுஞ் சிவபிரான் மேனியில் வெண்ணீ
ஞ்ஞெளியெ னப்படுந் தாங்குவெண் முகின்மிசையுற்று
நளிக டற்புனல் குடித்துநால் வாயதன் போர்த்தாங்
களியு தக்கறுத் தொய்யென மீண்டும்விண் ணடைந்து. (எ)

பொங்கு வீனாரீர் வாய்வைத்துக் குடித்திடும் போழ்தத்
தெங்கு மொண்டுகிர்க் கொடிதடை யியற்றுத லெண்ணி
யங்கு நின்றெடுத் தவனியெண் கருபமு மறியத்
தங்கு மாற்றலி னிறைத்தெனத் தடித்துற வீசி. (அ)

பற்று வையக முய்யயாம் பொழிந்ததண் பாணி
வற்று மாகவந் துடற்றிடு வேனிலின் வன்மை
யெற்று மாநில முணர்தர வதன்வலி யின்றே
முற்று மாபுரிந் திடுதுமென் றிடித்துற முழங்கி. (க)

தங்கு தண்மைகூர் தமிழ்வனா முதற்பல சைல
மெங்கு மாதவத் தியைந்தவெப் பிரிதரப் பொதிந்து.
கொங்கு வார்குழ லுமைமண ளன்குறிப் பவர்பாற்
பொங்கு பேரருள் பொழிந்தெனப் பெருமழை பொழிந்த. (க ௦)

திட்டு வான்புகழிந்திர னாநியர் செறிந்து
கோட்டி மால்வரை களைச்சிவக் குறியெனக் குறித்துப்
பாட்டி மாமறை பகர்தரு சகத்திர தானா
யாட்டி மாறெனப் பொழிந்ததா னாகண்முகி லனைத்தும். (க க)

வணாரி னைந்தது மரம்பல செறிபெருங் கானத்
தணாரி னைந்தது தண்பணை யோடைஞழ் மருத
நினாரி னைந்தது நெய்தலங் கைதைஞழ் கானத்
நினாரி னைந்தது சிவவியா பகமென வெள்ளம். (கஉ)

வழுதி தன்பொரு ளாயினுங் கொடைத்தொழின் மாண்பாற்
பழுதில் வாதவூர்ப் பிரானையே பாரெலாம் புகழு
முழுதும் வாரிநீ ராயினு முகிலையே யன்றி
யெழுது ஞாலமவ வாரியைப் புகழுவ நிலையே. (கஃ)

மேய மாமழை மிகப்பெய்து முகிலெலாம் விளர்த்த
சேய வேரிகால் கலங்கனீர் நிறைதலிற் சிவந்த
காய வேமுயல் வேனில்செய் வெப்பெலாந் கரிந்த
பாய பாரிட மங்குரித் திடுபுலாற் பசந்த. (கஈ)

வேண்டு நீர்பொழி யாவிடிற் காற்பெரு விலங்கு
பூண்டு வாடுத லயர்த்திடா தியல்கரும் புயல்க
ளாண்டு நீர்பொழி வளஞ்சொல்வா ரெவர்தினை யைந்து
ளீண்டு வண்பெருங் குறிஞ்சியின் வளஞ்சிறி திசைப்பாம். (கஐ)

தூநிஞ்சிவளம்.

சந்த னாசல முதலிய வணாயெலாந் தழுவி
யெந்த நாளுந் குமரவேள் காணிகொண் டிருந்து
வந்த நான்முக னாகியோர்க் காராள் வழங்கிப்
பந்த நாசமுந் செய்கின்றாற் சொல்வரைப் பண்பு. (கஐ)

வள்ளி நாயகி நலமிகு காதலின் மருவி
வெள்ளி மால்வரைப் பிரான்மகன் வீற்றிருப் பதனை
யுள்ளி வானவர் கிறையினும் பேருவப் புற்றுத்
துள்ளி வாழ்குவர் பொருப்பரா வயின்வளந் தொகுத்தே. (கஎ)

தெய்வ யானையை வேட்டமு தமும்பல திருவு
மெய்து வானுல கிருக்கையை விருப்புறு வெம்மான்
கொய்ம லர்க்குழல் வள்ளியோ டேனன்மாக் கொண்டு
மெய்வ ளந்தழீஇ வணாயமர் தரினெது மிகுமே. (கஅ)

முருக வேளினி தமர்தலி னாரண முடியோ
தருக வாழ்வென வருளுமை யாண்டிடித் தலமோ

பெருக வாதரம் புரிபெருந் தொண்டர்த மனமோ
குருக வாவுகைக் கொடிச்சியர் குலாயவக் குறிஞ்சி. (கக)

நம்மை யாடரு வெள்ளிலை வேற்படை நம்பி
கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றெழிக் கொடிச்சியோ டமருஞ்
செம்மை சேரிட்டுச் சிவனுறி னுறும்பல சிறப்பென்
றம்மை மாரிகண் டாடுதோ கைகளவ ணமரும். (உ௦)

அருளு ருக்கொடு பல்லுயிர் களும்புரந் தளிக்கும்
வெருளு ருச்சுடர் வேற்படைத் தம்பிரா னந்த
மருளு ருக்கொடு நமக்குமாட் சிமைவயக் கினனென்
றிருளு ருத்தபு மணிவரைத் திமில்பல விணர்க்கும். (உ௧)

கால காலர்தம் புயத்தினு முடியினுங் கமழும்
பால வாகிய மழவினாச் சேய்மலர்ப் பதத்தின்
மேல வாந்தவ முணர்ந்துவெவ் வராப்படம் பைத்தாற்
போல வாவயின் மலர்வன பொலிதருந் தோன்றி. (உ௨)

குளவன் மாமுடி யாட்டுத லேனலிற் கொண்ட
வளநன் மாவொடுங் கலந்தினி தூட்டுதன் மதித்துப்
பிளவி லாவரைச் சாரலெங் கணுமிகப் பிறங்கி
யுளரி லாமிளங் கதிர்நிகர்த் தொளிர்ச்செந்தேத் தடையே. (உ௩)

முழுது நம்முரு வேரம்பன் கொள்ளுமா முயன்றே
யெழுது சீர்மிக் நமக்கியை வித்தசீ ரிளவல்
பழுது தீர்தர வமரிட மென்றுறப் பயில்வ
கொழுது பல்வரி வண்ணக் கடாம்பொழி குன்றம். (உ௪)

தோகை மாயில் வாகனப் பிராணடி தொழுவா
ளோகை கூர்வெத் திணையினுள் ளவருமாங் குறுகை
யாகை யாலொரு திணையெனற் கடாப்பெருந் குறிஞ்சி
வாகை யென்சொளு முல்லையின் வளஞ்சிறி திசைப்பழம். (உ௫)

முல்லையளம். வேறு.

வாய்ந்தபல விடங்களுளும் வைகுந்தஞ் சிறந்ததென
வேய்ந்தபரி சனஞ்சூழ வினிதமருந் திருநெடுமா
லாய்ந்தகட வுளுமாளு னம்மகவு மாய்வளர்தான்
ரேய்ந்தவன வளநோக்கி யென்னிவினிச் சொல்லுவதென். (உ௬)

திரையெறிபாற் கடற்றுயிலுஞ் செங்கண்மால் பாறயிர்நெய்
வலாயறைதீர் தரக்கவரும் வாஞ்சையா நெனக்கருதி
யுரைசிறந்த முல்லையிலத் தொழியாது பயிலுவன
தரைநனையப் பொழிதீம்பாற் நடஞ்செருத்தற் குடம்பலவும். (உஎ)

தங்களினத் தொருபிணையைப் புணர்ந்தொருதை யலையீன்று
திங்கண்முடிப் பரளிளஞ்சேய் தெவ்விமகிழ் தரக்கொடுத்து
நங்கன்குலக் கொருபெருமை நாட்டினு நெனக்குரக்க
மங்களவின் மாலையினு லஹுமா வயினகலா. (உஅ)

தனியமரு மாலாய தையன்முலை தழுவுதற்குப்
பனியமரு மதியமுடி யந்திவா னிறப்பகவ
னனியமருங் காதலொடு நண்ணுபுரிற் றலைமானு
மினியமரும் பிறைதோய மிகப்பூத்த நிலைக்கொன்றை. (உக)

மணமகன்நன் முலைபுணர வந்தொருபா னிற்பதுணர்ந்
தணவுமொரு விளையாட்டா லம்புயக்கை வளையாழி
புணரவமை மான்மகளும் பல்லுருவம் பொருந்தியமர்
குணமெனவெங் கணுமமர்வ கொழுமலர்செற் றியகாயா. (க ௦)

உருவுபல கொள்ளினுமியா னுனைத்தழா தொழிசுவலோ
மருவுதிற் முணரென்று வடிவுதா னும்பலகொண்
டொருவுதலி லாப்பெருமா னுவந்தணையுந் திறமானும்
பொருவுதலிற் பண்மதலை கிளைகளிற்பூ வையைத்தழுவல். (க ௧)

மாயவனை யெம்பெருமான் மகிழ்ந்துதழு வும்பொழுது
தூயவவன் மேனியிடைத் துவன்றியெழும் வேரென்னப்
பாயமத லைக்கிளைகள் பல்பூவை மெய்வருட
வாயவழி யிழிந்தோடு மப்பூவை மலர்பொழிதேன். (க ௨)

மணங்குலவு பசந்துளவ மல்கியவப் பெருவனத்தின்
குணங்குலவத் தெரிந்தொருமால் குடிக்கொள்ளா விடினளவா
வண்ணக்குகை நலைமகளு மலர்மகளு மன்றையரு
மிணங்குதிறம் பலசெயினு மெய்தியமா லிரிப்பர்களோ. (க ௩)

மருவவொரு கால்விளர்த்து மன்றையொரு காற்குதுத்தும்
வெருவமகிழ் தரப்பயிலும் வியன்கொண்மு வெப்பொழுது
மொருவரிய கருமைதரு மொருகரிய மாலென்றுந்
திருவமிகு பெருவனத்துச் செறிந்துவப்புச் செய்யுமழையால். (க ௪)

தொல்லேவர கெண்சாமை சொன்னல்பல பயறுமலிற்
தெல்லையிலா வளம்பொலிய வெண்ணில்பசுக் களுமலியக்
கல்லையொரு குடையாக்கொள் காகுத்த னினிதளிக்கு
முல்லேவள மென்பநர்ந்தா மருதவளஞ் சிலமொழிவாம். (௩௫)

மருதவளம்.

தருதிதிய மணிசுரபி தண்ணமுதம் பரிகரியே
ருருவியி ராணியரம் பையராதி யுவக்கும்வள
மருவியொளிர் விண்புரக்கும் வானவனே தெய்வதமாய்ப்
பொருவறக்காத் தளிக்குமெனிற் புகலவெளி தோபணைச்சீர். ( )

தாம்பெருகற் கேதுவாய்த் ததையுமுகி லூரிறைவ
னோம்புநிலங் களிகூர வொண்பொருளை வளவையை
பாம்புநகி மதுநத்யென் றிவைமுதலாம் பற்பலவுந்
தேம்புதலி லாதுமிகப் பெருகிவருஞ் செய்கையவே. (௩௭)

செறுவொருமூ வகைப்படுவ சிலைத்துவரு நதிதாமே
யுறுபுனற் திடக்கோட லுயர்ந்தகுலை யேரிகளாற்
பெறுவகையுய்த் திடக்கோடல் பெய்ம்முகிலா னிரம்பேரி
மறுவறநல் கிடக்கோட லெனவமுதி நன்னாட்டில். (௩௮)

ஒவுடைய முட்டிமத கூடுராய்ப் புகுந்தெழுந்து
பாவுடைய கால்வழிபோய்ப் பண்ணைதொறும் புனல்பரக்க
மேவுடைய கனமெரலாம் விரைந்துமகிழ்ந் தெழுந்தார்த்துத்
தாவுடைய பகடுபிய ருக்கநெடு துகங்கிடத்தி. (௩௯)

ஆந்ததுக நடுநாஞ்சி லமைந்தவோர்க் கால்பொருத்திச்
சந்தமுற மேழியிடக் கரந்தழீஇச் சிறுமுட்கோன்
முந்தவலக் கரம்பற்றி மூண்டமுயற் சியிற்செறிபுற்
பந்தமுழு தறவுமுதன் மேற்கொண்டார் பகடுரப்பி. (௪௦)

உழுவாரு முழுதவள மட்குழையப் புனல்பாய்ச்சி
யெழுவாருந் தழையுமுக விவிவாருங் கண்கரிந்து
வழுவாரு மவன்மேடு மாற்றிமக பதிபாத்
தொழுவாரு மஞ்சொன்முளை தூயநாள் விதைப்பாரும். (௪௧)

வித்தியசொன் முளைபதிந்த வேலையுறு நீர்கழியத்
தத்தியநீர்க் கிழக்குமடை தனைச்சீத்துப் பின்சிறைத்து
மெத்தியமேக் குள்ளமடை தனைச்சீத்து வேண்டிபுனல்
பொத்தியகா தலிற்பாய்ச்சிப் பெருநுவறவோம் பிவிவாரும். (௪௨)

பருவமிது வெனநாறு பறித்தொருகைக் குணின்மோதி
மருவவுறு புனன் மண்ணி முடிசெய்து வாரிப்போய்த்
திருவமிகு பண்ணைதொறுஞ் சினந்தகலி யோட்டெடுத்து
வெருவநளி நடுவாரு மாயினார் விறற்களமர். (சக)

நட்டமுதல் சிவநேச நல்லவரங் கையிற்கொடுத்து
விட்டபொருள் சிறிதெனினு மிகப்பணைக்கும் பயனென்னப்
பட்டவய ரெறும்பணைக்கப் பகர்கல்விக் கிடையூறுய்க்
கட்டமுறுத் திடும்வறுமை போலடர்ந்த களைபலவும். (சச)

களைகளையும் பருவமிது வெனக்காட்டக் களமரெலா
மளையலவன் புகுந்தொளிக்க வந்தூம்பின் வராலொளிக்கக்
கிளையொடுஞ்செய் வளநோக்கக் கேகயம்வந் தடைந்தவெனத்
தளைகடொறு மாற்றுக்கா லாட்டியர்க் டாம்புகுந்தார். (சரு)

கோகநக மலர்பறிப்பா ரதினிறைந்த மதுக்குடிப்பார்
மோகயிகக் குழற்கணிவார் முதிர்ந்தமயக் காலத்தா
ராகமெழு முலையிரண்டு மரும்பெனக்கை தொட்டிழுப்பார்
வேகமொடு முகநிழனீர்த் தடவுவரவ் வியெனவே. (சசு)

ஆம்பன்மலர் பறித்திடுவா ஞாயகலை மதியொடுசேர்த்
தோம்பல்புரி யென்பார்போ லொள்ளியதம் முகத்தணைப்பார்
கூம்பலுறு நறுங்கரிய குவளைமலர் பறித்தலர்த்தித்
தேம்பலிடை யுமையான்போற் செங்கைமலர்த் தாங்கிடுவார். (சஎ)

களைமுழுது மிவ்வாறு களைந்துகடை சியரகலத்
தளைமுழுது மிடரொழிந்த தவம்போலப் பயிர்ப்பணைத்துக்
கிளைமுழுதுங் கருக்கொண்டு கிளர்வயிர வீட்டியென
வீளைமுழுதுங் கொளக்கதிர்க ளீன்றுவிளைந் தனமாதோ. (சஅ)

கொழுத்தவலிப் புயமன்னர் பலர்குழமிக் குயமேந்திப்
பழுத்தகதி ரறத்தடிந்து வரிந்துதலைக் கொடுபடரை
விழுத்தகளம் புகுத்திநெடும் போர்வேய்ந்து மீளவும்
முழுத்தவளப் போர்சரித்துக் கடாப்பிணைத்து முடுக்கிடுவார். (சக)

மேருவலங் கொளுமுகில்போற் கடாவிடுத்து விடுத்ததற்பி
னரும்வியப் புறப்பலா லங்களைந்து நவைபோக்கிச்
சேரும்வள வெண்சாலி செஞ்சாலி வேறுகுவித்
தோருமள விட்டிடுவாஃரோகைநனீ தலைநிறப்ப, (ரு0)

இறைகடன்மு ஸீவனவீந் தெஞ்சியதை மனைப்புருத்தி
மறைநெறியிற் பிறழாது வருத்தருடென் புலத்தார்முற்
குறையறுத்து மிகவாழுங் குழகண்மிக மல்கியவே
நறைமலர்க்கற் பகநாட்டு நாயகனோம் பிடுகிணையுள். (௫௧)

கரும்புகழ் பவரொருபாற் காமரரி சனமிஞ்சி
விரும்புவள மிகக்கொண்டு விடாதுருவிப் பவரொருபாற்
சுரும்புமலர்ப் பொழில்வளங்க டெவன்றிடக்கொள் பவரொருபா
லரும்புகழ் வித்துடவை யணியுளங்கொள் பவரொருபால். (௫௨)

புதியபுன லாடுநரும் பூவையரு டலையுணர்த்திப்
பதியவனு பவிப்பவரும் பரத்தையரை முயங்குநருஞ்
சதியமைய வவர்நடங்கண் டெவப்பவரு மாய்த்தழையு
நிதியவயல் வளமெளிதோ நெய்தல்வளஞ் சிலபுகல்வாம். (௫௩)

நெய்தல்வளம்.

உகைக்குமடு திறற்சுறக்கோ டெறுபுணரிக்கோட்டுநிநீஇ
நகைக்குறும் புன்னைக் கோட்டுமலர் நன்சணிந்து
தகைக்கும்வலி வலைஞாந்தொழ்த் தகவருணன் வெளிப்பட்டு
முகைக்கும்வள மளித்தோம்பப் பெற்றுளது முதுநெய்தல். (௫௪)

தாலமது வுண்டுவெறி தலைக்கொண்ட பரதர்வனைக்
கோலமணி யெனப்புன்னை யரும்பள்ளிக் கொண்டிடுவார்
சாலவுமல் வரும்பென்னத் தரளம்வா ரினரெறிவா
ரேலமயக் கறிவடையி னிதுசெய்த லிறம்பூதோ. (௫௫)

வலைவீசு கலவர்பல மயிலைகவர்ந் தமர்தோணித்
தலைவீசு புலால்சுமழ்த் தாங்குவிப்பா ரதுகாலை
யலைவீசு மயிலைகளு மதில்வீழ்வ வாகுழிற்
புலைவீசு வறுமையறப் பொருள்பலவாற் றினும்படுமே (௫௬)

துறைமுழுதி யெழுபவர்கள் வறிதெழார் சுடர்முத்து
நிறைதுகிரும் வலம்புரியு நிலாமணியுந் கவர்ந்தெழுவா
ரறைசுவர்க் போகமுநன் கடைகுவார் பேரிடத்தைக்
குறைவறவுற் தவர்க்குமொரு குறையுளதோ கூறுங்கால். (௫௭)

அப்புமீன் கலர்குவிக் வனைத்தினையு நடுப்போழ்த்
லுப்புநேர் செலுத்திடுத லுணக்கிடுதல் புள்ளோப்பல்
பப்புகாஞ் சனங்குவியும் படிவிறற் லிவையனைத்துஞ்
செப்புநேர் முலைமடவார் செய்துண்பார் நாடோறும். (௫௮)

கலமிழியு மதகரியுங் கருதுபுணல் பருகியெழு
பலமுகிலும் வேற்றுமைதோற் றுவண்ணம் பயின்றிடுவெ
புலவுகமழ் வேலரசர் போர்புரியுந் திறமுணர்ந்து
சுலவுகருந் கொடியகலா பரத்தியர்தார் துரப்பவுமே. (௫௧)

உரவுசெறி புவிமுழுது முய்யும்வகை முகில்பொழியக்
கரவுதவிர் புனலுதவிக் கதிரிரண்டு மெழத்தோற்றி
விரவுபல பொருளமைந்து மேன்மேலும் பொலிநெய்தற்
பரவுவன மென்னுணர்த்தும் பாலைவளஞ் சிறிதுணர்ப்பாம். (௬௦)

பாலைவளம்.

குரவுபா டலமுதற்றன் கோகநக மலர்ப்பாதம்,
விரவுவா தேற்றுதல்செய் வெம்மறவர் வரைப்புயத்துப்
பரவுதார் நறுவாகை பரிந்தேற்றி யொருகன்னி
யுரவுசேர் தரக்காக்க வுள்ளதாற் பரன்முரம்பு. (௬௧)

பழுத்துநிறை பேரீந்தும் பசுவையா மலகமுமண்
வழுத்துநறும் பாடலமு மருவாவேன் மைந்தர்தொட
ரெழுத்துமுலை மடவாருக் கிரும்பசிய நீர்நசையும்
விழுத்துமலர் குழற்கணியும் வித்தகமு முண்டாங்கொல். (௬௨)

பஞ்சின்மிதிக் கினும்பதைக்கும் பங்கயமென் மலர்ப்பாதத்
தஞ்சின்மலர்க் குழன்மடவா ரருங்கற்பு நிறைகாத்த
னெஞ்சின்மதித் தாடவரோ மெனினேந்து வருந்தாம
னஞ்சினழற் பரலுணவா நடவையிற்பல் புறவருந்தும். (௬௩)

பொருவருநா னிலத்தினுமேற் றெருதிணையாய்ப் பொலிதருநாம்
வெருவருமா முடிவேந்தன் விறல்வழுதி மகிழ்சுர
வொருவருமா லிகைமேன்மே லுறுத்துவமென் றுணர்ந்ததுபோற்
பருவருமா ரெழிபாலை பற்பலவேம் புறவோம்பும். (௬௪)

கொழுநுடன் ரெடர்ந்துவரு கோற்றொடியார் தமைக்கண்டு
பழுதில்பொரி யிறைப்பதெனப் பன்முருங்கை பூவுதிர்க்கும்
செழுமியபா லையைபுகழுந் திறத்தரெவர் திணைபலவும்
வழுவுறவொன் றோடொன்று மயங்கியவண் ணமும்புகல்வாம். (௬௫)

திணைமயக்கம்.

வளையெழுபைக் கறிக்கொடிகள் வனப்பாடி வேலியெலாம்
புரையமையப் படர்ந்தபயன் ரெழுவியர்க்குப் புரிந்துதவும்

விரைசெய்வனத் தளவெழுந்து விழுக்குறிச்சி வேலியெலா
முனைகெழுமப் படர்ந்துபயன் கொடிச்சியருக் குறவுதவும். (கசு)

பாயவனக் கோகிலங்கள் பண்ணைமாந் துணர்கொழுதத்
தூயபணைக் கிளிகானத் தொண்டைநூந் கனிகவர்து
மேயபரி வருத்தனைசெய் வித்தகங்காட் டிடிமிதுபோ
லாயவள நனியாங்காந் கமைந்ததுதென் றமிழ்நாடு. (கௌ)

வயல்வயலை சுருங்காஞ்சி வளைத்தேழுந்து வாய்புணரி
யயலமைபுன் னாகமுடி பற்றவலைக் கடற்பவள
மியல்கரும்புன் னாகவளைத் தேழுதவயற்காஞ் சிவையப்பற்றுஞ்
செயலமையு மதத்திருவர் சினைபிடித்து நிற்பதுபோல். (கஅ)

வரையுதவு செழுந்தேனும் வனமருவு மான்பாலுந்
கரையில்பணைக் கழைச்சாறுந் கடற்சங்கத் தகநிறைய
விரைகழுரு களநீட்டிச் சுரநின்று மிகக்கவரு
முனைசெயொரு மறைச்சிலம்பி னுறுகழுரு கவருதல்போல். (கக)

இன்னபல வளநிரம்பி யியல்குடிகள் பலமல்கி
முன்னமொழி தரவினிதாய் முதுபுகழிற் பொலிந்தோங்கிப்
பன்னவொளிர் பாண்டிநாட் டணிபலவு னென்பகர்தா
மன்னரிகழ் வீரைநகர் வளத்தினுஞ்சற் றெடுத்தாரைப்பாம். (எ௦)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், கௌ.

திருநகரப்படலம்.

தென்னிய பலர்புகழ் சிறப்பு மேவலால்
வன்னிய புகழ்மிக வயங்கு யர்ச்சியா
லுன்னிய புரனுமை யோடி ருத்தலால்
வென்னியந் கிரிபொருடம் வீரை மாநகர். (க)

ஒருமா தேவனெண் டனுவெ னப்புகழ்
தியாருமேத் திடுதலா லிமைப்பி லார்தமைச்
சாருமா தரத்தொடி தாங்கு மேன்மையான்
மேருமால் வரைபொருடம் வீரை மாநகர். (உ)

தெளிதலுற் றடைந்தவர் திருகு றுவித
மளிவளர் கருணையி னளவி லின்பஞ்செய்
தொளிமிகப் படைத்துமிக் குயர்ந்து தோன்றலான்
மிளிர்சிவ லோகமாம் வீரை மாநகர்.

(க)

ஆயபல் லறங்களு மருளி னைக்கலாற்
பாயபல் லுயிர்களும் பரிந்து காத்தலாற்
றீயவெவ் வறக்கடை தீரப் போக்கலான்
மேயமு வரும்பொருடும் வீரை மாநகர்.

(ச)

நீனாயேய் தலின்மணி நிரம்பக் கோடலிற்
சீனாநா வாய்பல செறிய மேவலி
னோனா தவர்வளை முழக்க முண்மையின்
வீனாயே நிகர்தலுடும் வீரை மாநகர்.

(ரு)

திருமக டொழ்த்திரு வளிக்குஞ் செப்பவண்
மருமக டொழக்கலை வழங்கும் வீரஞ்சால்
பெருமக டொழவது பிறக்கு மால்வரை
யொருமகன் பாசனா ருறையும் வீனாயே.

(சு)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்தி யின்புறக்
கண்ணிய புவனங்க ளெலாங்க லத்தலா
லண்ணிய வண்டமென் றறையத் தக்கதே
புண்ணிய வுமையொடு புராணர் வாழ்தலம்.

(எ)

சோலை.

சுவலய மளகையக் சுவல யத்துள
தவலறு முயர்வரை தயங்கு மாளிகை
யிவருமப் புவிவளை யிசைப்பெ ருங்கடல்
கவலரு மளிபல கனைக்குஞ் சோலையே.

(அ)

அருந்தல மாகிய வளகை சூழ்தரப்
பொருந்தலர் நெருக்குபு பொலியும் பைம்பொழி
லிருந்தவர் புகழ்சிவ லோகத் தெய்திவாழ்
தருந்தரு வோரைந்துத் தாழ்ந்து போற்றவே.

(இ)

தவமலி யளகைசூழ் தண்ணஞ் சோலைவா
முவமையில் கிளியெலா முலகம் யாவையு
மவமறப் பெற்றுநன் களிக்கு மோருமை
நவமலர்க் கைத்தல நண்ணி வாழுமே.

(க 0)

வீரவனப் புராணம்.

அளகைமா நகர்வினாந் தாய பைம்பொழில்
பளகற வானமேற் படர்ந்து போர்த்தலா
லுளம்பெருந் கதிரின்வெப் புறம் லத்தலந்
தளர்வற வாழும்வேர் தபுத்து நாளுமே.

(க க)

பொய்கைகள்.

அலையெறி தடமெலா மணியம் போருக
முலைதலி லோதிம மொருங்கு மேவுவ
கலைபுக முத்தலங் கண்டு போற்றுவார்
தலையனை யூர்தியாச் சார்த லெண்ணியே.

(க உ)

தையலர் குடைதரு தடத்தி னூடெலா
மையலர் குடவளை யவாவி மொய்ப்பன
வையகம் புகழுமை மனைன் ருடொழுங்
கையலர் மிசையமர் காதல் பூண்டரோ.

(க கூ)

நீத்தனவனங்கள்.

மணமலி நந்தன வனந்தொ றும்பல
விணர்தொறு ஞிமிறுக ளிரைத்து மொய்ப்பன
குணமல ரொடுமுமை குழலுந் றுலயில்
புணரளி யெனப்பலர் புகழ்வ தெண்ணியே.

(க ச)

செறிதரு நந்தனப் போது தீங்குறு
வறியரைப் பார்த்தெமைப் பறித்து மாமதிப்
பறிநிகர் சடையிட்டுப் பயன்கொ ளாதபுல்
லறிவெவ வனன்றுமிக் கசிப்ப போலுமால்.

(க ஞ)

வாழைகள் முதலியன.

கொழுவிய வாழையொண் குருத்து மீச்செலீஇச்
செழுமலர்க் கற்பகத் தேனி றைப்பன
பழுதகன் மதுக்குட மென்று பண்ணவர்
விழியிய வாய்வைத்துப் பருகல் வேட்பரே.

(க சு)

தலைவிரி யிலாங்கலி தடவுக் கற்பக
நிலையுல கண்ணுபு நிரம்பி வாழ்வன
கலைபுகல் விதிப்படி கடத்தின் வாயுற்று
மலைவிறே வாவது பயிலு மாட்சிபோல்.

(க ள)

துன்னிய விலாங்கலி தொக்க குழலின்
மன்னிய துணரிள மவுஞ் சேர்வுன

பன்னிய மறையவர் பரிந்து சம்பந்த
மின்னிய புணர்த்துதல் விளக்கி நின்றன.

(க அ)

கந்திக ளிடந்தொறுங் காய்த்து நின்றிட
நந்திய விருப்பொடு நாக வல்லியு
முந்தியங் சுதிப்பார்ந் த்மைய முத்தமச்
சந்தரத் தருத்தருஞ் சுண்ண மாகவே.

(க கூ)

நிறையள கையின்வள நிகழ்த்தப் புக்கயா
மிறைதபு பொதுமையிற் றிலவி ளம்பின
முறைதரு நகரமோர் மூன்றுண் முந்துபு
குறைதவிர் புறநகர் வண்மை கூறுவாம்.

(உ ௦)

புறநகர்வளம்.

யானைகள்.

மிகவழ குடையகை விலங்கல் சேரிடத்
தகனமர் தரவுறி னடுத்த நாமுமே
தகவடை குவமென லுணர்ந்து சார்ந்தெனப்
புகர்பி முகவரை பொருந்தும் பற்பல.

(உ க)

சினவிய கறையடி செய்ய தண்டத்துக்
கனமும்வென் குறக்கருங் கடாம்பெய் தேருவ
வனவதி சயச்சுவட் டளிகண் மொய்ப்பகார்
மனவொளிர் சரட்டுநீன் மணிகள் கோத்தென.

(உ உ)

குதிகைகள்.

வாசியென் பெயர்கொடு மருவு நாமறை
வாசியா னின்றபன் மாத் தலத்துளும்
வாசியா மித்தல மருவி னுண்மையே
வாசியா மெனமதித் தாங்கு வைகுமா.

(உ கூ)

நந்தலை யுருவமை நன்மை யானல
நந்தலை யனமந்துமூன் னொரு மாயிற்று
நந்தலை புனலுடை நபத்தொர் நாளொரு
நந்தலை யுருப்பரி மதர்ப்பு நண்ணுவ.

(உ ச)

தேரிகள்.

வலவனென் றுரையரி மனைவி யானில
நிலவுநம் பெயர்கொள னீதி யன்றென
வுலவுவை யஞ்சினந் தொப்ப வைவமே
லலகரும் பிளவுதங் ழாலி னுக்குவீ.

(உ ஞ)

பகையுடல் கிழித்தியல் பரிசு தேர்ந்திறை
நகைமலர் சூட்டுபு நயஞ்செய் தாலெனத்
தகைநில மகழ்ந்தெழு சகடத் தேர்த்தலை
முகைமல ருகுப்பன முகிழ்த்த கற்பகம். (உச)

வீரர்க்கு.

மானமே யுயிரினு மாண்ட தென்கொண்
னேமே வாவகை வீர மோம்புவா
ரானபோர்த் தலைமுகத் தாண்மை யெண்ணிலைக்
கானமே வினுமழற் கண்ணி மைத்திடார். (உ௪)
முன்னெடுத் திட்டகான் முடிவு மேவினும்
பின்னெடுத் திடர்கைவாள் பிடித்தல் சோர்கிலார்
மின்னெடுத் தொளிரும்பு ணிறமண் மேலிடா
ரென்னெடுத் துரைக்குது மிவருக் கொப்பரோ. (உ௫)

யானைக்கூடம் முதலியன,
கரியமா வாரிவெண் கரியைத் தாங்குவ
பரியம ரிலாயநாட் பரியைத் தாங்குந்தோர்
கிரியவில் பரிதிதேர்க் கிரியைத் தாங்குவ
மரியமற் றுள்ளவும் வானந் தோயுமே. (உ௬)
கரிமுத லியவைக்காங் கருவி யாக்குநர்
திரிபற வோம்புநர் சேரி மல்கிய
விரிபுற நகர்வன மியாது விண்டனம்
புரியிடை நகர்வனம் புகலு வாஞ்சில. (௬௦)

இடைநகர்வளம். வேறு.

மலைக டம்மிறை வன்மக ளாகிய
கலைவி ளங்குமை கான்மலர் போற்றிடக்
குலைவில் பொன்மணி யோடுங் குழீஇயென
நிலைய மைந்தன நீடிரு மாளிகை. (௬௧)
நீல மாமணி மாளிகை நீனிற்
கோல மாயவ னேருங் குலவதன்
மேல வாவிச்செவ் வானம் விரவுத
லேல மேற்புனை பொற்றுதி லேய்க்குமே. (௬௨)
திகழும் வெண்கதை தீற்றிய மாடங்கள்
புகழும் வெள்ளி வரையிற் பொலிதரு
நிகழு முத்த வடங்கு ணிலாவுவ
விகழு மாறி லருவியை யேய்க்குமே. (௬௩)

ஊடன் மேய மகளி ரொழித்தவாள்
கூடல் சான்று குளிர்முத்த மாலையும்
பாடல் சான்மதுத் தாரும் பரந்தெழில்
வீட லோவிய வீதியிற் குப்பையே.

(௩௪)

விரிப்ப ரெவ்வுல கத்துளர் மேதகப்
பரிப்பர் போற்றும் பவள மரகதந்
தெரிப்பர் மேற்சொளுந் செம்மணி யாதிய
வரிப்பர் கையி லகப்படல்கோடியே.

(௩௫)

வீதி செவ்விய தாயினு மேகநே
ரோதி மங்கைய ரூடலிற் போக்கிய
சோதி மேய மணிப்பணி துன்றலாற்
சாதி யாதியங் கும்பலர் தாட்கிடம்.

(௩௬)

குறையோ நெங்கறை கூடிய தில்லையே
னிறைம திக்கு நிலவுமம் மாநக
ருறைம டந்தைய ரொண்முகத் திற்குதூற்
றுறைய ரும்மொரு வேற்றுமை சொல்வரோ.

(௩௭)

நாறு கொண்ட நறுங்குழ லார்மணப்
பேறு கொண்ட முழக்கமும் பெட்பமை
சாறு கொண்ட முழக்கமும் தண்கடன்
மாறு கொண்ட முழக்கமம் மாநகர்.

(௩௮)

பொன்னும் வெள்ளியு மாகிப் பொலிகல
மின்னு துண்ணிடை யார்கொடு மேவலா
லின்னுத் தோய்வதல் லாம லிருந்துறை
மன்னு மட்சலத் தோய்தலை மாற்றிற்றே.

(௩௯)

வான மேவி வயங்குநர் யாருமித்
தான மேவிய வெண்ணிலித் தான்மவாழ்
மாண மேவிய மாந்தர்முன் செய்தவ
மூன மேவிய தோசற் றுரைத்திடர்.

(௪௦)

வேறு.

எண்ணி லாவள மல்கிய விடைநகர்ச் சிறப்பை
மண்ணி லார்முடி புரைப்பவர் யாமுமென் வகுத்தாம்
விண்ணி லாவிய நகரங்க ளனைத்திற்கு மேலாய்ப்
பண்ணி லாவிய வுண்ணீகர் வளஞ்சில டிகர்வாம்.

(௪௧)

அகநகர்வளம்.

அகழி.

பாழி மாநில முழுவதும் வந்தடி பரவ
வீழி வாயுமை யருள்புரி வித்தகந் தெரிந்து
வாழி தற்குறு முவர்ப்பொழித் தருள்பெறன் மதித்தே
யாழி சூழ்ந்தது கிடந்தெனப் பொலிதரு மகழி. (ச௨)

ஆம்மை தன்றிரு வுளமகிழ்ந்தருள்பொழி வண்ணம்
வெம்மை தீர்மலர் பலவிழைந் துதவுதல் விழையச்
செம்மை யாம்பரு மணாந் லீலமுந் நிகழ்பூத்
தம்மை யாதரித் தமர்தரு மத்தடங் கிடங்கு. (ச௩)

மதில்.

சுரையி ரும்புதம் முடியுறச் சோரிநீர் சொரிந்து
புரைத விர்த்தொரு புளிஞனை யாண்டபுண் ணியனாந்
வரைவில் பேரரு ளேயென வுயர்ந்தமா மதிலைத்
தரைசு லாமொரு சக்கர வாளமோ தகையும். (ச௪)

வளிவெ றுத்திடின மண்மிசை வீழுவில் வானென்
றளிவெ றுத்திடா வமரருட் கொண்டபே ரருணா
யொளிவெ றுத்திடா விம்மதி லுயர்ந்ததை யுணர்ந்து
களிவெ றுத்திடா ராய்க்கடிந் திருந்தன ரன்றே. (ச௫)

பரந்தையர்வீதி.

ஆடு மாண்பினாற் நிவலியாழ் கொண்டினி தமைத்துப்
பாடு மாண்பினாற் பரத்தைய னுடுதல் போல
ஆடு மாண்பினா லுள்ளநெக் குருகிமிக் குவப்பக்
கூடு மாண்பினாண் மைந்தர்தம் பொருளுலாங் கொள்வார். (ச௬)

தமைய டைந்தவர் வேறென்றிற் செலாவகை தகைந்து
கமைய டைந்தவ ராய்த்துற வொன்றையே கருத
வமைய டைந்ததோட் பரத்தைய ரியற்றுவ ரறிவுச்
சுமைய டைந்தவர் தமக்குமத் தொழின்முழு தரிதால். (ச௭)

பொதுவி னால்வரு மிகழ்ச்சியெப் புவனத்து மில்லை
கதுவி னால்விடா வள்ளுவர் செய்யவாய் கான்ற
மதுவி னாலுவப் புருதவ ரொவொழில் வதனம்
விதுவி னாற்செய்தா லொத்தவர் லீலமுமங் விதமே. (ச௮)

உற்ற யாவர்க்கு முறுசுவை யடிசின்ன கூட்டி
முற்ற மேவிய பசித்துயர் முருக்குவார் புகழே
செற்ற யாவர்க்குங் காமத்தால் வருதுயர் தீர்த்துப்
பொற்ற வான்விழிப் பரத்தைய ரீட்டுறு புகழும். (சு க)

கைத்த னங்கழன் றிடினிறத் தன்கொடக் காண்பா
ருய்த்த முத்தமெண் ணிலகொண்டு கொடுப்பரோர் முத்த
மெய்த்த நுண்ணிடைப் பரத்தையர் திறமிது வென்றான்
மெய்த்த மற்றதம் குவகைமவே ரென்றுள தேயோ. (இ ௦)

வேளாளர்வீதி.

தழுவு மூவர்கோ னிகழ்தரச் சிறுமுட்கோ ருங்கி
யுழுதொ ழிற்றலை நின்றபல் விருந்திற்கு மூட்டி
வழுவில் சீலமு மொழுக்கமு மரீஇயறம் வளர்த்துப்
பழுதில் சீர்கொள்வே ளாளர்த மிருக்கையும் பலவால். (இ க)

வைசியர்வீதி.

எண்ணி லாதபொன் பொலிதர முயன்றன ரீட்டி
யெண்ணி லாதபே ரறங்கனும் வளர்த்தெழி னீற்றி
னெண்ணி லாதவன் பியைதர வியைத்துவாழ்ந் திருக்கு
மெண்ணி லாதநல் வணிகர்வா ழிருக்கையும் பலவால். (இ உ)

அரசர்வீதி.

எற்ற மாற்றல ரிருங்கதிர் துளைத்துவிண் ணெய்த
வாற்ற மற்றவர்த் துளைத்தவ ராண்டமண் கவர்த்து
சாற்ற நீடிய மனுமுதற் கலைபுணர் தகையார்
போற்ற மேவிய மன்னவ ரிருக்கையும் பொலிவ. (இ ஈ)

மறையவரீவீதி.

மறையு ணர்ந்தவ ரங்கமும் வல்லவர் மற்றங்
குறைய றத்தெரிந் தவர்குழ கனைத்தழந் காண்பா
மறையு மூவருந் தொழப்பொலி யந்தண ரானார்
கறையில் செல்வத்து மேவிவா ழிருக்கையுங் கவினும். (இ ச)

ஆதிசைவர் மாளிகைகள்.

பூதி கண்மணி புனைந்தவர் மறையொடு பொற்ப
நீதி யாகம முணர்ந்தவர் நிலவிரு திறத்துஞ்
சோதி யர்ச்சனை செய்பவர் மும்மலத் துகட
ராதி சைவர்த மிருக்கையு மாவயி னலங்கும். (இ டி)

சைவமுனிவர் மடம்.

நாடு பன்னிரு சூத்திரத் துட்பொரு ணயப் ப
நீடு காதலிற் றெளிந்துமும் மலவலி நீக்கி
யாடு சேவடி யொன்றிரண் டெனுமணங் கறுத்துக்
கூடு சைவமா முனிவர்வாழ் மடங்களுங் குலவும். (௫௬)
கல்விச்சாலை.

கருத்து முற்புக லைந்தன லிலக்கணங் கரைந்து
பொருத்து மந்தவும் பொருத்திமே லிலக்கிய புராண
விருத்த முற்றுமோர் விருத்தமெய் தாவகை விளம்பித்
திருத்த வல்லவா ரியர்பயில் கழகமுஞ் செறிவ. (௫௭)

அன்னசுந்திரம்.

அருப்பு முல்லைநே ரடிசிலு மாடக வண்ணப்
பருப்புங் குய்கமழ் கருணையும் வறையலும் பாகும்
வீருப்பு நீடிய பாறயிர் நெய்செறி மிதவை
கருப்பு வார்சவை யோடமை சத்திரங் கவினும். (௫௮)
தண்ணீர்ப்பந்தர்.

தூய வெண்மணல் பரப்பிமேற் புதுக்கலந் துறுத்திப்
பாய மோரிலி குசப்பழச் சாறுநீர் பாவ
வேய வாக்கியின் குளமளா நீரோடு மின்னுந்
தோய வாக்குநீர்ப் பந்தரு மிடந்தொழந் துவன் றும். (௫௯)

செல்வச்சிறப்பு.

உண்மை வீரைமற் றளகையென் றொருபெயர் பெற்ற
வண்மை நாடுறின் மதிப்பருஞ் செல்வத்தாற் போலும்
பெண்மை யோர்புறப் பிரானுமீந் திருப்பது பேணி
லெண்மை யாகுமோ வெம்மனோர்க் கதன்சிறப் பியம்ப. (௬௦)

திருக்கோயில்.

ஆவ ணம்பல வெழுமுழக் களகையோர் வீரா
மாவ ணங்குசே ரதனடு வெழுகதிர் மாணும் •
பூவ ணங்குமெய்த் திருவுமை யாளோடும் புராணக்
கோவ ணங்குல வந்திநேர் பவனொளிர் கோயில். (௬௧)

சுத்தியபுட்கரிணி.

தொடர்ந்த காதலி னம்மிடைத் தோன்றிய திணைசேர்
மடந்தை யீங்குமை யெனும்பெயர் புனைந்துள்வார் மலமா
சிடந்து மேயினன் காணலா மென்றுபா லாழி
யடைந்த மந்தெனப் பிரான்முனையுமருமோர் தீர்த்தம். (௬௨)

நீருமதில்.

கொற்ற வெற்பெனப் பொலிதரும் யான்றலை குனியச்
செற்ற மிக்குநீ செய்வது தகாதென மேரு
நற்ற வத்திற முறவகங் கொண்டமை நயக்கும்
பொற்ற வேணிநா யகன்றளி சூழ்ந்தபொற் புரிசை. (சுரு)

நீருக்கோபுரங்கள்.

மேரு மாமதி லாயமை தெரிந்ததை விலகா
தாரு முண்மகிழ் சொன்ப்பொலி யடைகலோர் நான்கு
மூரு மால்விடை யானரு ஞறவுட னணைந்து
தேரு மாநிற்றல் போணிற்ருஞ் செம்பொற்கோ புரங்கள். (சுரு)

கொடிமரம்.

சம்பு வென்பது மருள்பெறச் சாகைக ளொடுக்கிச்
சம்பு முன்னரே நின்றெனக் கொடிமரக் தயங்கு
நம்பு நீர்மையி னயந்ததைச் சூழ்பவர் கருவ
நம்பு காவகை பெறுவரே பெரும்பல நாளும். (சுரு)

உமையம்மை கோயில் முதலியன.

மேரு மால்வரைக் கொடுமுடி யனைத்தும் மேருச்
சாரு மாமதி லாயதை யுணர்ந்தன தகவிற்
சேருச் பல்லுரு வாய்ப்பொலி திறம்பொருஉந் தேவி
யாரு நாயகர் முதலியோ ரமர்தளி விமானம். (சுரு)

உதித்தி ராக்கதி ருயர்த்தின டிருவுள முவந்தான்
மதித்து நம்மையு மகவெனப் பிறந்துயர்த் துவளேர்
கதித்த மேனியி னுமையெனக் கதிர்கள் பன் னிரண்டுந்
துதித்த வாவயிற் பொலிதல்போல் விமானக்க டிலங்கும். (சுரு)

மண்டபங்கள்.

ஆய மேருமால் வரையமர் தேவரா லயங்கண்
மேய வவ்வனா யமரிட மமர்தர விழைந்து
தோய வந்தெனப் பற்பல மண்டபந் துதைந்து
காய வாணர்க டம்பிரான் விழாக்கொளக் கதிர்க்கும். (சுரு)

வீனாவிருக்கும்.

திசைய டங்கலுஞ் சாலைகள் செறிதரச் செலுத்திப்
பசைய மைத்துற மலர்ந்துபல் பவழங்கள் பழுத்து
மிசையு யர்ந்துநன் னிழல்செய்து நின்றிடம் வீனா
தசையுண் வேட்டிவற் றுள்பெருந் தம்பிரான் நனக்கே. (சுரு)

யற்ற விசேடங்கள்.

ஒங்கு தம்புரு நாரத ரிசைக்கும்யா ழொலியுந்
தேங்கு பேரிகை முதற்பல வாத்தியச் சிலைப்பும்
வாங்கு துண்ணிடை மாதராட் டரவமு மென்றும்
பாங்கு சேருமை பரம்பரன் றிருமுனர்ப் பரவும். (௭௦)

மறைமூ முக்கமு மறையெனு நால்வரவாய் வனப்பா
நிறைமூ முக்கமு மருள்பெறு மற்றையோர் நிறைபா
வறைமூ முக்கமு முகின்முழக் கமும்பெரு காழித்
துறைமூ முக்கமு மெனப்பல காலமும் துவன்றும். (௭௧)

எம்மை யாண்டவ ளெனுமுமை யாண்டவ ளெங்க
எம்மை தன்றிரு வடியுறை யாகவா னாதி
மும்மை யர்கிய வுலகமு மொய்த்துற வைக்குஞ்
செம்மை மாமணி பொன்முத வியவைபல் சிலம்பே. (௭௨)

சூழு வார்பல ரிருமுது குரவரைத் துதித்துத்
தாழு வார்பலர் தமைப்பொரு துடற்றுவல் வினையைப்
போழு வார்பல ராவயிற் பணிபல புரிந்து
வாழு வார்பலர் வானவர் மானவ ருள்ளும். (௭௩)

சந்த மமறைத் தலையினுந் தயங்குமத் தளியுட்
பந்த மாயதெவ் வுயிர்களும் பாற்றினன் சூய்யக்
கந்த மாமலர்க் குழலுமை யாளொடுங் கலந்து
நந்தம் வீரசே கரரினி தமர்வரொஞ் ஞான்றும். (௭௪)

உருவி ளங்கிய திருநகர் வளத்தொடு வீரைத்
தருவி ளங்கிய தம்பிரான் றிருத்தளி வளமுங்
கருவி ளங்கிய வெம்மனோர் களையமுற் றுவவோ
திருவி ளங்கிய நைமிச வளஞ்சில தெரிப்பாம். (௭௫)

திருநகரப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், ௭௭௨.

தெய்வநம்பலம்.

மழைவளஞ் சுரந்து மல்க மாநிலத் தறங்க னோங்க
விழைவளர் முலையி னொரு மைத்தரு மீண்டி வாழ
வுழைவளர் வானோர்க் கெல்லா முறுபசி யொழியா நிற்குந்
தழைவளர் நைமி சப்பேர் தூங்கிய காண மாதோ. (௧)

மதித்திடல் பிழித லென்னும் வன்றொழி வியற்றப் பெற்றுக்
கதித்தபாற் புணரி யும்பைக் கதிர்நிலா மதியும் வானோர்க்
குதித்தவெம் பசியை மாற்று மாயினு முவந்து கூவிப்
பதித்தபே ரன்பி னல்கு மினுநிகர் பகர லாமோ. (௨)

வானவர் பலருந் தாழ்ந்து வந்துவந் திரக்கப் பெற்றுத்
தானநன் கமரா நிற்குந் தடம்பொழி லிதன்கண் வாழ்வா
ரானவர் தமைத்தாழ்ந் தேற்க விரக்கவு மவாவா ரென்னின்
கானமந் றிதனுக் கந்தக் கற்பகப் பொழிலொப் பாமோ. (௩)

விண்டிவா தியவா னோர்கள் வேண்டிய போக மூட்டிம்
பண்டுசால் பதங்க ணீத்துப் பரவிய விதன்கண் வாழ்வா
ருண்டிபோ மென்றோ முன்ன மோடிவந் திடுவ ரென்னின்
மண்டுசே ரிக்காட் டிற்கல் வைகுந்த மாநி யொப்போ. (௪)

பொத்திய மலனோய் தீரப் புந்திசெய் தவர்க னெல்லா
மெத்திய வளம்வி ராவி விளங்குபொன் னுலக மெய்தார்
சத்திய வுலகக் கூடார் விண்டிவி னுலகஞ் சாரா
ரித்திய விதன்பான் மேவி னின்னுநா முரைப்ப தென்னோ. (௫)

மகப்புடை விம்ம லாலே மயக்கமுந் தவ்வ னத்துப்
புகப்பெரு தீயல்வ னத்துப் போய்க்குழிஇ யமரும் வண்ட
ரிகீப்புருச் சுருந் ணக்க நியற்றவந் தையர் சாப
மிகப்பயந் தசுரர் யாரு மயலுற்று மேவ னேரும். (௬)

தானமார் நறிய கற்ப தருமலர் வண்டு றுமை
மானமார் தெய்வத் தன்மை யாலென வகுப்பர் யாரு
மோனமார் முனிவர் செய்யு மூன்றழந் புகையு மிந்தக்
கானமார் தரமே லுய்க்குந் காரணத் தென்ப தோரார். (௭)

தினாயெறி நதியஞ் சீதப் புயலுங்கீழ்ச் செறிய வாக்கி
யனாயன்வின் ணகர மேலா லாக்கின னமரு முண்மை
புனாதவிர் நைமி சத்துப் பொங்கழற் கொழுந்து தாலிச்
கரையற வுருக்கு மேயென் தஞ்சிய கருத்துப் போலும். (௮)

ஒருகரும் புன்னா கத்தை யொருகொன்றை கிளையாற் போர்த்த
றிருமுகண் மணுளன் தன்னைச் சிவபிரான் தழுவனேரு
மருவத னரும்ப ரம்மால் வாய்க்குறு நகையிற் சீர்க்குந்
தருவதன் மலர்பெய் தேன்மெய் தன்னினின் நெழுவேர் நேரும்:

தாதுவென் றுணாக்கு நீறு தாங்குபு வண்டொ முக்கெண்
ரேதுகண் மணிபூண் டவ்வண் டொலியெனுந் துதியி யம்பிப்
போதுகு மதுக்கண் ணீராத் புறம்பெழு மன்பு தோற்றி
மாதுபந் காளர்க் கன்பர் போலெலா மரமு நிற்கும். (௧௦)

இனையவி பினத்து நாளு மிருப்பவர் திருநீற் றன்பும்
புனையமிக் கினிய தாய வுருத்திராக் கப்பூண் பூணு
மனையமெய்த் தவமு முள்ளத் தஞ்செழுத் தழுத்து மாண்புந்
தனையறப் பெற்ற மேலோர் தவாதநல் லொழுக்கின் மிக்கார். (௧௧)

ஆயபல் கடலும் பொங்கி யணைகடந் தேரு நிற்கத்
தியெவந் ளாலெ முந்து சிலம்பெலாம் பறித்து வீச
நேயவைம் பூத முந்தந் நிலைகுலை நருகா லத்து
நாயனா ருருவி லாத வருவமுண் ணயக்கு நீரார். (௧௨)

இன்பம்வந் தியைந்த காலு மதனெதிர் மறையென் றேதுந்
துன்பம்வந் தியைந்த காலு மகிழ்தரார் துக்க மேவார்
முன்பமை யுடலு டென்றே மொழிந்திருப் பவரம் மாணுக்
கன்பமை யுளத்தார் செம்பொ னவாவுற வோட்டிற் காண்பார். (1)

ஒளிகெழு மோலி வாறோ ரும்பலு ரிறைவன் கஞ்சத்
தளியன்மான் முதலோர் சோரத் தலைமுத லுறுப்பிற் சூட்டுந்
துளிமது மலர்வே ளிந்தத் தூயமா தவரு வக்க
வளிமல ரடியிற் சூட்டு மம்மல ரெனிலார் நேர்வார். (௧௩)

கருவளர் மலத்தி னுற்றல் கழியவா ருளரி னின்று
மருவளர் கொன்றை மாலை வள்ளுரூட் கலப்பி னீங்கா
ருருவளர் புகழார் சன்ம மொழிப்பதற் குறுமு பாயந்
திருவளர் சிவபு ராண சிவவண டென்று தேர்த்தார். (௧௪)

சுகன்பரத் துவாசன் கௌத மன்சுதீக் கணன்னன் சீர்க்குச்
சுகனர பத்த ஞபத் தம்பன்பார்க் கவன்சா பாலி
யகமரு டணன்மா தேச னருட்டுரு வாசன் கற்கி
மிகவொளிர் சனகன் போதா யனன்பிர சண்ட மேலோன். (க சு)

கண்ணுவன் கருக்கன் காத்தி யாயனன் கனமார் கண்ட
னெண்ணுமத் திரிமா தேவ னிலகிதன் பிருகு சம்பு
நண்ணுநா ரதன்ற தீசி நருமகத் தியன்பா ரோடு
விண்ணுமேத் தாணி மாண்ட வியன்சனப் புச்சன் சங்கன். (க ஏ)

பராசரன் கூசு மாண்டன் பகவன்வான் மீதி வாரித்
தராதலம் புகழ்ச் ஞாதன் சரபங்கன் கலைச்சி ருங்கன்
விராவருட் டிருதன் ரூலப் பியன்மிளிர் புலத்தி யன்சீ
றராவணைப் பெருமான் சென்னி யடிவைத்த வன்சி லாதன். (க அ)

தேவலன் விந்து தத்தாத் திரேயன்பா ணினிசு மந்து
மாவல திரண தாமாக் கினிப்பெயர் வாய்ந்த வெங்க
ஞாவலன் கண்டு சாதா தவனினாப் பியனற் காணன்
மேவல ரில்லா ஞஞ்சாண் டில்லிய னசித மேலோன். (க கூ)

அட்டவக் கிரன்முன் ஞான வளப்பரு முனிவர் கூடி
யுட்டவா மகிழ்ச்சி பொங்க வுயிரினாப் பொழிபுச் செய்து
நட்டமா தரிக்கு மெங்க ஞாபனா ருவப்ப வாழி
வட்டமேத் தெடுக்குந் தெய்வ மகமொன்று புரிய லுற்றார். (உ ௦)

அந்தமா மஞ்செய் காலே யார்வத்திற் காண வேண்டி
யெந்தநா னிலத்து மேய விருந்தவ முனிவர் யாருந்
தந்தமா ணுக்க ரோடுஞ் சார்தர வவர்கு ழாத்துண்
முந்தமா தவத்துச் சூத முனிவனு முவந்து வந்தான். (உ ௧)

வெள்ளிய நீறு மேனி விளங்கிட வருத்தி ராக்க
வள்ளிய மாலை தாழ மனமெழுத் தைத்தும் போற்ற
வுள்ளிய குணமா ணுக்க ரெண்ணில ரொருங்கு சூழத்
தெள்ளிய புராண மெல்லாந் திரண்டொரு வடிவுந் தென்ன. (உ ௨)

வந்தமா தவனை நோக்கி யிருந்தமா தவர்கள் யாரு
முந்தவா தாத்து நேர்சென் றிறைஞ்சபு முகமன் கூறி
யந்தவா வுலகை வியம் வழுத்தனர் கொண்டு வந்து
சந்தவா தனத்தி லேற்றித் தண்மீல ராதி கொண்டு. (உ ௩)

அருக்கிய மாதிரல்கி யாகமப் படிபூ சித்து
முருக்கிய வினையே மாணே மெனத்துதி மொழிந்து போற்றப்
பெருக்கிய தவத்தீர் யாரு மிருக்கென வினையான் பேசத்
தருக்கிய சிந்தை யில்லார் தாமகிழ்ந் திருந்து சொல்வார். (௨௪)

தொலைவரும் பிறவி வெந்நோய் தொலைப்பதற் குபாய மெண்ணித்
தலைமுதி யணிந்தான் பாத தரிசன மென்று தேர்ந்தோ
மலைவில்பன் மறையு மின்னு மதிப்பரு மம்மா தேவ
னுலையில்பொற் பாதங் காண்டீற் குபாயம்மா தென்று சூழ்ந்து. ( )

மன்னிய தானங் கொல்லோ மகங்கொலோ வாய்மை கொல்லோ
மின்னிய துறவு கொல்லோ வேறெது கொல்லோ வென்று
நன்னிய மத்தி னின்னை நயந்துளங் கருதும் போது
துன்னிய தொன்று வந்து சொல்லுது மதுவுக் கேட்டி. (௨௫)

வளமலி கடல்கூழ் வைப்பின் மாதேவ நமருந் தான
மளவில வவற்று னொன்ற னருண்மலி புராணங் கேட்டுத்
தளர்வற வதன்கட் சென்று சார்ந்துப் வசித்த லாதி
யுளனமர் தியான மீறு வுஞ்றதென் றெண்ணங் கொண்டாம். ( )

தக்கதே யெனினு மின்ன தலஞ்சிறந் தஃதென் றோரோ
மிக்கமா தவத்தாய் மூர்த்தி முதலிய விசேட மூன்றுந்
தொக்கதாய்ச் செலமுற் றுது துரிசற வெண்ணி னொலு
மக்கண நினைத்த வெல்லா மருள்வதா யிருத்தல் வேண்டிம். (௨௬)

இகபர மோக்க மூன்று மெளிதினல் கிடுதல் வல்ல
தகவுடைத் தான மொன்று சாற்றிடல் வேண்டு மென்ற
ரகனமர்ந் தொருமு கூர்த்த மாய்ந்துளத் தொன்று தேர்ந்து
சுகமுழு துய்யு மாறு சாற்றிட லுற்றான் சூதன். (௨௭)

மலவலி யொருங்கு தேய்த்து மன்னிய வருளி னின்ற
நிலமுத னவிலா ருறுக் கதீதநின் மலன்பொற் பாதங்
கலவிய பெரியீர் நீயிர் காதலி னிஃத வாவ
லுலகுப் கார மென்றே யுணர்ந்தன னொல தான்று. (௭௦)

ஒன்றுமி வெனக்கு மிக்க புண்ணிய முறுத்தல் வேண்டி
யென்றுநன் றுணர்ந்தே னின்னு மித்தமா மகமி யற்ற
னன்றுதும் பொருட்டன் றேமற் றிதுநிற்க நயந்த வாதே
கன்றுத லொழிக்கு மீம்மான் தலவிமான்று கருத்திற் தேர்ந்தேன்.

குழியெலா மணிபொன் நெண்ணீர்க் குலையெலாம் வளையின் முத்
வழியெலாங் கருப்பங் காடு வரம்பெலாஞ் சாலி மற்றை [தம்
யுழியெலாம் பிறவ ளங்க ஞாநெலா மளகை யேயாய்
விழியெலாங் கவரா நிற்கு மேதகு பாண்டி நாட்டில். (௩௨)

வழுதிநாட் டெல்லை யாகி வகாவளம் பலவ ரன்றி
யொழுருவெள் ளாற்றின் நென்பால் யோசனை யொன்றி னன்பு
தழுவுவாரு வேந்த னுள்ளத் தழையப்பொன் மாரி பெய்த
முழுமுத லமந்தேத் திற்கீ மொழியுமுத் தரப்பா லொன்றில். .()

அருள்வள ரான்ம நாத வண்ணல்வீற் திருக்குந் தெய்வப்
பொருள்வளர் குருந்து மேய புலத்திற்குக் குடபா லொன்றி
விருள்வளர் கண்டத் தெண்டோட் கொற்றவா ளீசர் சேருந்
தெருள்வளர் தலத்தின் கீழ்பால் யோசனை யரையிற் சீர்த்து. ()

மன்னுமோர் தானம் வீர வனமெனு நாமம் பூண்ட
துன்னுபே ரளகை யென்று முறைப்பரத் தலத்திற் கொப்பு
மின்னுமா ஞாலத் தன்ன தன்றிவே நிலை யுள்ள
முன்னுவோர் புகல்வோர் யார்க்கு முத்தியின் பெளிதி னல்கும். ()

தலமுதன் மூன்று சீருந் தங்கிவாழ் தலமஃ தொன்றே
யுலகில்வே றுள்ள வேனு மத்துணை யுயர்வு பூணு
பல்பல வுரைப்ப தென்னை பசும்பொளு லாய தேயத்
திலகுவா னவரும் பாரிற் சிவலோக மென்றி சைப்பார். (௩௬)

மறைமுழு துணர்ந்த தெய்வ வாதரா யண்ணெங் கோமான்
பொறைமலி தரந வின்ற புராணமீ ரொன்பா னுள்ளு
நிறைசிவ புராணம் பத்து நெடியமால் புராண னான்கு
நறைமலி கமல யோனி புராணமோ ரிரண்டு நாடின. (௩௭)

கதிரவன் புராண மொன்று கடுந்தழற் புராண மொன்று
முதிர்சுவை படைத்த விந்த மூவறு புராணத் துள்ளு
மெதிரறு சிவபுராணம் பத்துமே யேற்ற மாரு
மதிர்கட லுடுத்த வைப்பி னத்தகு பத்தி னுள்ளும். (௩௮)

காந்தமே விசேட மாமக் காந்தத்து ளிருமூன் ருகப்
போந்தசங் கிகைக ளுள்ள புகன்றமற் றவற்றி னுள்ளா
லேயந்தசீர்ச் சனற்கு மார சங்கிதை யியம்பா நிற்கும்
வாய்ந்தபே ரளிகால் ஷீர வனமகத் துவத்தை மன்னே. (௩௯)

அந்தமான் மியம்போன் மற்றென் றாகுமோ வறிமி னென்று
சந்தமா ரன்பு பொங்கத் தடங்கணீ ரருவி பாய
முந்தவா ரழகு வேழ முகப்பெரு மாணை மிக்குக்
கொந்தவா மலர்வி ராய குழலுமைப் பிராட்டி யாரை. (௪௦)

திருவரு ஞ்ருவ வீர சேகரப் பிராஞர் தம்மை
மருவுவுட் டியானஞ் செய்து மாசறு தெளிவு மேவி
யொருவரும் வீணா மேயார் திருமுடித் தழும்பொன் றுற்ற
பெருவினை யாடல் கேண்மி னென்றுபே சதலுற் றானால். (௪௧)

நைமிசவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம், ௨௧௩.

வீரசேகரர்

திருமுடித்தழும்புற்றபடலம்.

குணதிசைக் குருந்த வனமுந்தென் றிசையிற் குலவுசிற் றருச்சுன வனமு[●]
மணவுமேற் றிசையிற் பொலிசமி வனமு மவனியிற் பொலிபிற வனமுந்
தணவருஞ் சுவண கற்பக வனமுந் தன்பெயர்ப் பொருடெனீஇச் சமழ்ப்ப
மணநனி மலிந்து பொலித ரும் வீர வனமெனப் படுவதெஞ் ஞான்றும். (௧)

அரசுசம் பீரங் கொன்றையா மலக மதவுமா கண்டின்முந் திரிகை
புரசுவெட் பாலை கோங்குகோ விதாரம் புண்ணையா விண்மெந் தாரம்
விரசபூ வரசு கூவின கொச்சி வேம்புபச் சிலைவினா வன்னி
பரசபூ வத்தி சண்பக ஞாமுல் பாரிசா தம்பனை பிண்டி. (௨)

ஆல்பல வழிஞ்சில் சுதலிகர்ச் சூர மதிக்கமீந் தேழிலைப் பாலை
வேல்வழை யிலந்தை யருச்சுனத் திரிசு வெள்ளிலோத் தங்குருந் திருப்பை
பூல்கர வீரஞ் சந்தன நாவல் புன்குருந் கிலியமொண் டமால்
மால்வளர் வீழி வெண்ணெய்சே புளிமா மாதவி பாடலத் தேக்கு. (௩)

முன்னவா மரங்க ணெருங்குபு பலவா மொழிவிலங் கொபெற வைகண்மிக்
கின்னநீர் முனிவர் பன்னசா லைகள்வாய்த் திலகுபல் வளத்ததாய்த் தனையே
யன்னவிவ் வீர வனத்திடை யென்று மருட்பிழம் பாயுறைத் தருளும்
பின்னகா பாண ருருளினே வேடீர் பதியடைத் துய்த்தது பகர்வாம். (௪)

பரவுமில் வீர வனத்தழ்த் நிசையிற் பகரணா யோசனை யளவில்
விரவுறு மடவி வாழ்பவன் விறலார் வேடர்தங் கோவெனும் பூரிச்
சிரவன்மா மைந்தன் வீரனென் பெயரோன் சிறப்புறு மறக்குடி யுதித்த
குடிவுறு கூந்தற் சமதியை மணந்தோன் குஞ்சர நிக்களிப் புடையான். (௫)

தகரிரு மருப்புஞ் சமழ்ப்புற முகத்துத் தயங்குறு திருகுரோ மத்தான்,
பகர்மயிர் வினைஞர் கருவியெஞ் ஞான்றும் பார்த்திடாச் சிகழிகை முடியா,
னிகர்வரை யெய்தா வகன்றித் துறமுண் ணிவந்தெனச் செந்நிகரு மயிரான்,
புகர்படு முடைவாண் மருங்குற யாத்துப் புலிப்பெரும் போத்தெனப் பொலி
வான். (சு)

அனையவ னொருநான் ஞமலிபின் ரெடர வங்கையிற் சுரையிரும் பறை
ந்த, வனையநீன் கழியுங் கொண்டெழீஇ வீர வனத்தினுட் புருந்தன னாக, கினைய
மிக் கினிய பொருபெரு வீரை நிலவடி யெழுந்தவோர் புற்றிற், சினையநல்
வள்ளிக் கொடியொன்று முனைத்துச் செறித்ததத் தருக்கினா யனேத்தும். (எ)

அன்னவன் மீகத் தகமறைத் தமரு மம்பிகா பதியெமை யுடைய
முன்னவன் வீர சேகர நாதன் முதிர்பெருங் கருணைவெங் கிராதர்
மன்னவ னுய்யச் செலுத்தினு னந்த மறவனுங் கொலைகரு தாது
தென்னவன் புரக்கு நாடுசெய் தவத்தாற் றேடினன் கிழங்குடை யிலதை. (i)

கொடிபடு கிழங்கு தேடிபு வருவோன் குறித்துமுன் செய்தபுண் ணியத்தால்
வடிபடு மலர்சால் வீராயு மதன்கீழ் மருவுவன் மீகமு மதன்மேற்
படிபடு சிறப்பிற் றேன்றியத் தருவிற் படர்ந்தமர் வள்ளியுக் கண்டான்
பொடிபடு மேனிப் புண்ணிய னதனுட் பொலிந்தினி தமர்திறக் காணன். (க)

குறிதரு மூக மிருந்துமில் லானிற் கொடியள வுணர்ந்தி சயித்து, முறி
தரு மினைய கொடிகிற் கொடியான் முன்னமில் வனத்திடைக் காணென்,
செறிதரு கிழங்கு னனியுள தென்று சிந்தையு ணினெந்துகை யிருந்த, வெறி
தரு துனைய விரும்பினுற் பெயர்த்தா னெழுந்தபுற் றெழிந்துபோ யதுவே. (l)
உற்றபுற் றெழியக் கிழங்கினே நோக்கி யுடன்பெயர்ப் பானிரும் பூன்றக்
கற்றவர் புகழும் வீரகே கரனார் கலைநிலா முடியினவ் விரும்பு
சற்றமுந் திடலாற் குமிழிகொண் டந்தோ தவாதெழுந் ததுபெரு நெய்த்தோர்
மற்றதை யுணர்ந்த வீரனுண் மயங்கி மண்மிசை மூர்ச்சித்து வீழ்ந்தான். (கக)

இந்தப்படலத்திலுள்ள ச-ம் பாடலும், இ-ம் பாடலும் பின்னையவர்கள்
வாக்கல்ல; இந்தப் பகுதியிலிருக்கவேண்டிய அவர்களுடைய பாடல்கள் என்ன
காரணத்தினாலோ கையெழுத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படாமற்போனமை
யால், சில அன்பர்களுடைய விருப்பத்தின்படி வடமொழிமுதலானவின் கருத்
தைத்தழுவி தூதனமாக இயற்றிந் சேர்க்கும்படிநேர்ந்தது.

விழிகளு மறைந்து மண்மிசைக் கிடக்கும் வேடர்கோ மகன்றிற நோக்கி
வழிதொடர்ந் தடுத்த ஞமலிமற் றிவற்கு வந்ததோர் தீக்கெனக் குறித்தாங்
கழிதய ருழக்கு முகத்தினை மோக்கு மலமரும் பஃமரஞ் சூழு
மொழியுமுன் காலால் வருமிகக் கலறு முகம்புலர்ந் தெங்கனு நோக்கும்.(கடி)

விள்ளருங் கவிலை யுற்றநா யனையான் விழைமனை யாட்டிபா லோடித்
தள்ளரு மனையா ளடிமிசை வீழ்ந்து தவலரு மூர்த்திறங் காட்டி
யுள்ளரு நடுக்கங் கொண்டல றுதலு முவளுநா யகன்வர வின்றி
யெள்ளருந் திறத்துச் சணங்கனிங் கேகற் கேதுவென் னோவெனக் கலங்கி.(க)

அதுவழி காட்டி முன்னமோ தெலா லதன்பினர் விடாதுத் தொடர்ந்தாள்
கதுமென வீர வணத்தினுட் புகுந்து சுற்பக தருவினுஞ் சிறப்ப
மதுமலர் சுமந்து கனிபல பழுத்து வளம்படு விராயின் பாங்கர்
முதுபசங் கொடியின் மண்மிசைக் கொழுநன் முகம்படக் கிடப்பது கண்டாள்.

கண்டொம் பதைத்து வயிறிலைத் தேங்கிக் கண்பொழி தாரைநீர் பெருக்கி
யுண்டுகொல் லுயிர்மற் றில்லெகொல் விதனை யுற்றறி வோமெனத் துணிந்து
மண்பெல் வளைக்கை வீரலவ னாசி வைத்தன ஞயிர்ப்பெழு லுணர்ந்தாள்
விண்டியி ரொழிந்தா னலனிலங் கிடக்கும் விதந்தெரி வாமென முயல்வாள்.
திருகுதீ ரவளு முன்னேநாட் புரிந்த திருத்தவ முடையனா தலின
லருகுநோக் குற்ற ஞடைந்தபுற் றடியோ ரகன்கிழங் கிருப்பது கண்டாள்
கருகுற வனைய கிழங்கய லெழுந்து கதித்தநெய்த் தோரையுங் கண்டாள்
பெருகுமோ ரிறம்பூ திவனுள தென்று பெயர்த்தனள் கிழங்கினை மாதோ. (க)

தன்பெருங் கொழுந் தெடுத்தனக் காய தவாமலக் கிழங்ககழ் வாள்போ
னன்பெருங் கிழங்கை யகழ்தலுங் கண்டா ணக்கப்பான் லுலகமர் வாரு
மின்பெருங் குவிசத் தண்ணன்மா மலர்மேல் விரிஞ்சனு மொருபெரு வரையை
வன்பெருங் குடையாக் கொண்டமா யோனு மதித்தினுங் காணொழை முதலை.

காண்டலும் வெருவி யரக்குநீர் தோன்றங் காரணம் யாதெனத் தோர்ந்தா,
டேண்டருங் கிழங்கு பெயர்ப்பதற் காகச் செறிதுணைக் கருவியுன் றிடுங்கா,
லாண்டகை முடிமேற்பட்டதென் றுணர்ந்தா லாயகோ வென்செய்கே னெ
ன்று, பூண்டரு முலையாள் பொருக்கென வீழ்ந்தாள் புலம்பினுள் புழுங்கினுள்
சோர்ந்தாள். (கஅ)

அடுத்தவர் தமைக்காத் தாராள் கொழிக்கு மம்மையப் பருக்கிது தருமோ
கடுத்தஞ் சருந்திக் கடவுளர்ப் புரந்த கருணையா ளருக்கிது தருமோ
வெடுத்தவெஞ் சீற்றக் கூற்றுதைத்தொருசே யிவர்த்தளித் தவர்க்கிது தருமோ
வுத்தீநீர் ஞால மொருங்குவந் தேத்து முழுபுதி யார்க்கிது தருமோ. (கஆ)

தாயினு மினிய பேரான் புரியுத் தம்பிரா னார்க்கிது தருமோ
வாயினு மயன்மாந் கினுமனுத் துணையு மகப்படா தார்க்கிது தருமோ
காயினு மருளே யார்தரப் பொலியுங் காலகா லருக்கிது தருமோ
வேயினும் பொலிதோ ஞமையொரு பாச விமலநா யகர்க்கிது தருமோ. (௨௦)

எம்மைவாழ் விக்கும் பொருட்டிவண் முளைத்த விதையவ னார்க்கிது தருமோ
செம்மையா தரிக்கு மன்பருக் கெளிய சிவபிரா னார்க்கிது தருமோ
மும்மையா ருலகாய் வேறுமா யுடனா முழுமுத லார்க்கிது தருமோ
கோம்மைசேர் முலையா ஞமையொரு பாசக் கொற்றவ னார்க்கிது தருமோ.. (௨௧)

என்றுநைந் துருகிப் புலம்புவ னெழுவ ளிருகரங் கொடுமுகத் தறைவன்
கன்றுமுட் கனிவிற் றிருமுடி துடைப்பன் காறனின் றிலதெனக் கவல்வ
ளொன்றுமிக் கசிவு நிலாதெழி னின்னே யுயிர் துறப் பேனெனத் துணிந்தா
ளன்றுமிக் கழுதா ளழுதநீர் கறைமுற் றகற்றுநீ ராயதப் போது. (௨௨)

மற்றவ ளன்புக் கிரங்கியெம் பெருமான் மதிமுடி யெழுகறை மாற்ற,
வுற்றவப் பொழுது மகிழ்ச்சியிக் குற்றா னுறுகுறை யின்னுமொன் றுளதென்,
ற்றவார்க் கருளுந் தம்பிரான் முன்னின் றடிகளோ விடமெடுத் தருந்நி, முற்
றலின் முலைப்பொன் முதலியோர் களத்து முகிழ்த்தபொன் காத்துளீர் சர
ணம். (௨௩)

கொடியிடை யிரதி வேண்டலு மவட்குக் கொழுநனை யளித்துளீர் சரணம்
படியிடை யறியா தென்றவன் புரிந்த பரிபிழை யுட்கொளா தொழித்து
முடியிடை மதிய முடித்துளீ ரனையான் மூர்ச்சைதீர்ந் தெழும்படி செய்யி
னடியிடை யென்றும் பணிந்துகுற் றேவ லாற்றுவோம் யானுமென் றவனும்.

. என்றவ ளிரங்க வவளொன்றும் வேண்டா திருக்குமுன் னேபெரு கன்
புங், கன்றலி லுண்மை ஞானமு மளித்த கடவுளார் வேண்டிய காலை, யொன்
றது நல்கா திருப்பரோ நிலஞ்சோர்ந் துற்றவன் மேலருள் செலுத்த, வன்ற
வன். மூர்ச்சை தெளிந்துகண் டெரிந்தாந் காயதென் னேவென வெழுந்தான்.

நாயக னெழுவும் பெருமுகிழ் கூர்ந்து நக்கைமற் றவன்முக நோக்கி
யாயவிக் கிழங்கு கருவா னிங்ங் னடித்தநீ யென்செய்தா யளவாத்
தூயநம் பெருமான் முடியிசை நின்கைச் சரப்படி மிரும்புதாக் குதலான்
மேயது செந்நீ ரென்றான் பெருமான் மேயின னேவிவ னென்றான். (௨௪)

கண்ணினோக் கெனலுங் கண்டனன் மாலுங் காணொனா தானையுள் ளஞ்சிப்
பண்ணினோர் மொழியான் பங்கரிந் கமரும் பண்பியா னறிந்தில னந்தோ
வண்ணினின் னமுதா மறவனா ரிங்ங் னமர்ந்ததை யறிந்தில னந்தோ
வெண்ணி லின் பருளு மிறைவனா ரிங்ங் னிருப்பதை யறிந்தில னந்தோ. ( )

என்னையா டரவிக் கானகத் திருந்தா நிருந்ததை யறிந்தில னந்தோ
பொன்னேநேர் சடிவத் திறைவனா ரிங்குப் பொருந்திய தறிந்தில னந்தோ
வன்னையே பொருவு மறவனா ரிங்ங னமர்ந்ததை யறிந்தில னந்தோ [பான்,
முன்னையூழ் கொல்லோ பலருமுள் எரிங்க முடித்தனன் முடிந்திலே னென்

புண்ணியர் சாதிக் கடுத்தோர் குணமே புரிந்தன னென்றசிக் திவொ
ரண்ணிய விஃகியான் செயவுநோன் நிருந்தா ரருட்டிரு வருவரா தலின
னண்ணிய விந்தப் பிழைதவிர்ந் துயலு நமக்குள தோவென நவில்வான்
நிண்ணிய வன்பு மறிவுந் பெருமான் நிருவரு ளாற்பெற்ற வீரன். (௨௧)

எனப்பல புகன்று கரைந்துகெக் குருகு மிருஞ்சிலே வேட்டுவன் முன்
னர்க், கணத்தினுங் கரிய கண்டனா ருமையான் கணவனா ரொருமறை யவர்
போன், மணத்தினுங் கெகத் தோன்றிமுன் னின்னு வரிசிலே வேடனை நோக்கி,
யணத்தினும் பொலியு நடையினா ளொடியா மறைவது கேட்டியென் றறை
வார். (௨௨)

உணப்பது கேட்டி நின்னைநின் மனையை யுவந்தினி தானுநத் பொருட்டு
விணப்பது மத்தோ னாதிவா னவர்கண் மேவுதற் கரியயா மருளாற்
றணத்தலை வெளிப்பட்ட டிருந்தனக் கருவி தாக்கலிற் நிருமுடி நின்றும்
விணத்தசெந் நீருந் தோற்றிநின் மனையாள் வேண்டலின் மாற்றின மன்னே.
திருமுடித் தழும்பு பூண்டகா ரணத்தாற் நிருமுடித் தழும்பொன் றொருபோர்
மருவினம் வீரத் தருவடி நாளும் வயங்கிய சிலாக்கிய மாகி
யொருவற வுறவின் வீரசே கரப்பே ருற்றன மிவ்வரு பெயருங்
கருவனா ரொழிக்கும் புத்தியு மளிக்குங் காலையிற் புகன்றிடு பவர்க்கே. (௨௩)

பரம்பரன் முடியிற் தழும்புறச் செய்தேம் பாலியே மென்றுநீ கவலல்
பிரம்படித் தழும்பும் வில்லடித் தழும்பும் பெயர்த்தெறி கல்லடித் தழும்பும்
வரம்பறு சிறப்பிற் செருப்படித் தழும்பும் வயங்கிய வாள்வெட்டுத் தழும்பு
நிரம்பிய வியலிற் பரிக்குரத் தழும்பு நிகழுறு பூசைவாய்த் தழும்பும். (௨௪)

குடம்புணா செருத்தற் றேனுவோ டடுத்த குழக்கன்றின் குளப்படிச் சுவடுங்
தடம்புயத் தொருவன் கதையடிச் சுவடுந் தாங்கிய நமக்கிதோர்பொருளோ
விடம்பட வுணரி னின்னமும் பலவா லிசைப்பது நமக்குமுற் றுது
திடம்படு மிவைபோற் பலவுந் தமக்குத் திருவினா யாட்டெனத் தேர்தி. (௨௫)

இத்தலத் தெனையு மெமக்கொரு வடகி டெல்லையி னமருமை தனையு
நித்தலும் வழிபட் டேத்துபு வருதி நின்மனை யாளொடும் பின்ன
ருத்தமக் கதிநல் குதுமென வுலாத்தவ் வொளிதரு மிலங்கத்துண் மறைந்தார்
சித்தமிக் குவந்து மனையொடு கிராதன் சேஷ்டி பன்முறை பணிந்து. (௨௬)

வடகிழக் கெல்லையடைந்தன ஞங்கு மதிமுடிக்கொழுநனுக்கேற்பத்
தடமுலை யுமையா டிருவுருந் கதிர்ப்பத் தான்வெளிப் பட்டினி தமர்தா
ளடர்பெரும் புலியி னிதுவவா யுணரா வதிசய மிதுவெனத் தெரிந்து [தான்.
மடனறப் பணிந்து போற்றுபு மனையின் மனையொடுஞ் சென்றுவாழ்ந் திருந்
புண்ணியப் பெருமான் திருமுடித் தழும்பு பூண்டதை யெடுத்தாரை செய்தாங்
கண்ணிய கிராதன் மனையொடு மாங்குக் காலையு மாலையும் புருந்து
நண்ணிய சிறப்பிற் போற்றுபு வருநா னாடிசோ னாடினி தளிக்குந்
தண்ணிய வளவ னடைந்துபூ சித்தச்சரித்திர மினியெடுத்தாரைப்பாம். (௬௭)

வீரசேகரர் திருமுடித்தழும்புற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௨௫௦.

சோழன் திருப்பணிப்படலம்.

தடநெடு விசம்பு போழுஞ் சையமால் வரையி னின்று
மிடவிய புடவி னோ வியங்குகா விரிநீர் பாய
வடர்பல வளங்கண் மல்கிச் சிவாலய மனந்தஞ் சீர்த்துப்
படர்துமித் தடைந்தார்க் கின்பப் பயன்றருஞ் சோழநாடு. (௧)

போரொலா மஞ்ச தஞ்சம் பொழிலெல்லா மயில்க ளாடு
நீரொலத்தீர்த்த மாகு நிதியெல்லா மெங்கும் போர்க்குந்
தாரொலாஞ் சுரும்பு மொய்க்குந் தடமெலாங் கழுநீர் மல்குஞ்
சீரெலாந் திருந்தக் கொண்ட செம்பியர் புரக்கு நாடு. (௨)

மறைபல முழங்கு மார்ப்பு மணவினை யார்ப்பு மாத
ரறைமுழ வாதி மல்க வாடரங் காடு மார்ப்பு
நிறைபெருஞ் சாற்றி னார்ப்பு நிரப்பியே முலகும் போர்க்கு
முறைதிருந் பாது சோழர் முறைபுரி பொன்னி நாடு. (௩)

இத்திரு நாடு தன்னி லிரும்புனற் பொன்னி யாறு
நித்திலம் வரன்றி வீச நெடுந்தரைப் புணரி கூடி
மெத்திய புனிதஞ் செய்யு மேன்மைபெற் றுடைய மூதூர்
பித்திகை நெடுவான் றேயும் பெரும்புகார் நகர மாமால். (௪)

கொடிநிறை விண்டு முாவுங் கோணைவெங் களிற்றுத் தொண்டை
கடிகெழு மண்டு முாவுங் கருமுகி லுறங்கு மாடத்
தொடிதலில் வனப்பு முற்று முற்றவர் குண்டு முாவு
மடியவ ரெண்டு முாவு மறம்பொலி பூம்பு காநூர். (௫)

திருவள ராஜர் தெய்வச் சேய்ஞலார் கருவூர் செம்பொற்
குருவள நுறையூர் பொன்னி கூடுபூம் புகாரோ னாந்து
மருவள ரலங்கன் மோலி வளவர்கு டிடமா மேனு
முருவளர் புகாராக் துள்ளு முதற்றென வுரைப் பரான்றோர். (௬)

அன்னநன் னகரின் வாழ்வா னுதித்தன் குலத்து தித்தான்
பன்னருங் கிலையுந் தேர்த்தான் பாருயிர்க் கொருதாய் போல்வான்
மின்னவி ரலங்கன் மாலே மேவலர்க் கசனி யன்னன்
• கன்னவில் குவவுத் தோளான் கண்டெனன் றிசைக்கும் பேரான். (௭)

மயிலியற் கருங்கட் செவ்வாய் வெண்ணகை மடந்தை நல்லார்க்
கெயிலழற் கொழுந்தின் மூழ்க வெய்தவெம் பெருமா னென்றிப்
பயில்வழிக் கெதிரு ருத பசுஞ்சிலைக் காம னன்னன்
கயிலுடைக் கழற்பூ ணீங்காக் காலுடைக் காவ லோனே. (௮)

களங்கமின் மதியம் போலுங் காமர்வெண் குடைசெய் நீழ
லுளங்கவ லின்றி யெல்லா வுயிர்களு முவந்து வைக
விளங்குவைந் துதிவாட் கொன்னார் வியனிறந் தடறு செய்து
வளங்குல வார்த்தார் மன்னன் மாநிலம் புரப்பா னானன். (௯)

மருவலர் திறைசு மந்து வாங்குநா னெந்நா னென்று
பொருவரும் வாயில் காக்கப் புரோகித ரமைச்சர் சூழ
வொருவரும் புணரி சூழ்வைப் பன்றியு முறத்தீ பத்தும்
வெருவரு மாணை செல்ல மெதினி புரக்கு நாளில். (௧௦)

முற்றுவெந் துயரத் தாழ்த்து முன்னையூழ் வலியென் சொல்வா
மெற்றதெண் டினாரீர் ஞால மெடுத்திசை கண்டன் மாமை
சற்றுமோர் பயனி லாதாய்ச் சரம்புற துதலின் மாட்டிப்
பொற்றதோர் பொட்டிட் டென்ன வெண்குட்டம் பொருந்திற் றன்றே.

இட்டவெண் பொட்டி. எனற்றி யியைத்தவெண் குட்டம் பின்ன
ரிட்டவெண் ணீறு மான வெழுந்தது சிறிது நாளின்
வட்டவெண் மதியே யந்த மன்னவன் வதன மென்ன
வட்டாரீர் ஞாலஞ் சாம்ப முகத்தினும் வலோந்த தன்றே. (௧௧)

முகமுழு தளாவ லோடு முருக்குவெந் துயரத் தாழ்த்து
தகவுடை மன்னர் மன்னன் சரம்பினு னன்ன காலே
யகனுளேந் தெண்ணி லாத மருத்துவ ரடைந்துநோயி
னிகறெறு மணிமுன் மூன்று மியல்புறக்கொடுமு யன்றார். (௧௨)

தரணிகள் பலருங் கூடித் தவமுயன் றிதே லோடு
முரணிய தாகி மேன்மேன் மூண்டெழுந் ததுவெண் குட்ட
மிரணியமாதி வீசி யிருமறை யெடுத்துக் கூறு
மரணிய கழுவா யெல்லா மாற்றவுந் தீரா தாய்த்தே. (கச)

முகத்தள விருந்த குட்டங் கண்டமொய்ம் புடம்பு முற்று
மகத்தளர் வுலக மெய்த வளைந்தெழுந் தளாய காலை
மிகத்தளர் வுற்று வேந்தன் மெலிந்து மூர்ச் சித்து வீழ்ந்தான்
சுகத்தள வொழியு மோவித் தனாதமா சென்று நைந்தே. (கரு)

சோர்துவீழ்ந் துயிர்ப்பு மின்றித் துண்ணெனக் கிடந்தான் மாட்டுச்
சேர்ந்தும் திரிகண் முன்னாந் திறத்தின ரஞ்சி யுள்ளத்
தோர்த்துதம் பெருமான் காதிற் சுக்குவைத் தூத லாதி
யார்த்தபல் வீனையுஞ் செய்தா ரயர்வுதீர்ந் தெழுந்தா னன்றே. (கசு)

எழுந்தமன் னவனை நோக்கி யெண்ணிலா வமைச்ச ரேனைச்
செழுந்தவ மறையோர் முன்னோர் செப்புவார் கவலென் மன்னே
கொழுந்துகொள் வேணிக் கூத்தர் தலமெலாங் குறுகிப் போற்றி
னழுந்துவெந் துயர்செ யிந்தக் குட்டனோ யகலு மென்றார். (கௌ)

அறிவினிற் சிறந்தீர் நீவி ரன்புகூர்ந் துரைத்த வாறே
பறிநிகர் வேணிக் கூத்தர் பதியெலாஞ் சென்று சென்று
செறிதரக் கும்பிட் டேத்தி மீள்குவன் தீரா தாகிற்
பிறிதிலை யுயிரை யிந்தப் பிணியொடுந் தீர்ப்ப னென்றான். (கஅ)

என்றர சுரைத்த லோடு மிரங்கியங் கிருந்தார் யாரு
நன்றுரை செய்தா யைய நானிலத் துள்ள வாய
வென்றநம் புராணர் தானம் விழைவொடு தொழன்மேற் கொள்ளிற்
கன்றலிப் பிணியோ சன்மப் பிணியும்போய்க் கழலு மென்றார். (கக)

ஆயவல் வுரையை யாத்த னறைந்தமெய் யுரையாக் கொண்டு
தூயநற் புகழ்சால் கண்டன் றுனைந்துபல் சுற்றத் தோடு
மேயபல் படைக ளோடும் வெறுத்தபல் பொருள்க ளோடு
நாயனார் தலங்கண் டேத்தற் கெழுந்தன னன்றா னன்றே. (உ. ௦)

வேறு.

கங்கைநதி படிந்தெழுந்தா னந்தவன மெனுநாமக் காசி யேத்தி
மங்கையிடத் தாரமரிந் திரநீல பருப்பதமு மகிழ்ந்து தாழ்ந்து
கொங்கையக் லாப்பொழிற்கே தாரமுமொண் பருப்பதமுங்குழைந்து கும்பிட்
டங்கைவடி வேலுடையா னனேகூதங்கா வதமுமற்று மடைந்து போற்றி. (உ. ௧)

தொண்டைநா டணைந்துதிரு வேகம்பந் தொழுதுபல சுரும்பு பாடு
மிண்டைவார் சடைமுடியா ரோணகார் தன்றளிநன் கிறைஞ்சி மேன்மை
கொண்டையா ரனேகதங்கா வசந்திருமேற் றளிரிவர்ப்பிற் கும்பிட் டிற்றார்
கண்டையா வெனவீனிக்கு மொருகச்சி நெறிக்காராக் காடு போற்றி, (௨௨)

வல்லமார் பேறுகுரங் கணின்முட்ட மாகறலுண் மகிழ்விற் போற்றி
நல்லவோத் தூர்வன்பார்த் தான்பனக்காட் டோற நயந்து தாழ்த்து
சொல்லநீ டிலம்பையங்கோட் டீர்வணங்கி விற்கோலத் தொழுதா லங்கா
டல்லன்முழு தறும்பாகூர் வெண்பாக்கங் கள்ளிலிவை யனைத்துங் கண்டு, (௧)

ஆயுதிருக் காளத்தி யொற்றியூர் வலிதாய மவாலிப் போற்றிப்
பாயவட முல்லவா யிலைத்தொழுது வேற்காடு பரிந்து தாழ்த்து
நேயமிரு திருமயிலை கச்சுரா லக்கோயி னிரம்ப வாழ்த்தி
மேயவிடைச் சுரம்பான்மி யூர்கழுக்குன் றமும்பரவி வேந்தர் வேந்தன், (௨௪)

மன்னியவச் சிறுபாக்க மரசிலிவக் கரையிரும்பை மாகா ளஞ்சீர்
துன்னியமற் றிவைமுதலா கியபலவும் பெருவியப்பிற் றொழுது போற்றி
யன்னியமி னடிகாட்டி வரத்துறைகூ டலையாற்றா ரடைந்து தாழ்த்து
நன்னியமத் தூக்கானை மாடமுது குன்றுதினை நகரமேத்தி, (௨௫)

புகழ்திகை வீரட்டஞ் சோபுரநல் லெருக்கத்தம் புலியூர் மற்றுந்
திகழ்திருநெல் வெண்ணெய்திரு நாவலூர் கோவலூர் சேவித் தேத்தி
யிகழ்தவிரு மறையணிகல் லூர்வெண்ணெய் நல்லூர்நல் லிடையா நெந்தோ
மகழ்துறையூர் மாணிகுழி வடுகூர்முண் டசுமிவை யணைந்து போற்றி, (௨௬)

விண்ணுரு மதிற்றிருப்பா திரிப்புலியூ ராமாத் தூர் வீரவிப் போற்றிக்
கண்ணுரு மெழிற் புறவார் பனங்காட்டீர் தொழுதிருநாற் காணு தோங்கி
யெண்ணுருந் திருவண்ண மலையிறைஞ்சி வளத்துளுவத் தியைய வெய்திப்
பண்ணுரு மொழிபாகர் மருவதிருக் கோகன்னம் பரிந்து போற்றி, (௨௭)

மலைநாடு புருத்தஞ்சைக் களம்பணிந்து பொலிகொங்குவளநா டிற்றுக்
கலைநாடு மலிநாசி திருமுருகன் பூண்டிநணு கருவூர் போற்றி
நிலைநாடு கொடிமாடச் செங்குன்றுர் கொடுமுடியுண் னிரம்பத் தாழ்த்து
தலைநாடு வெஞ்சமாக் கூடலொடு பிறதலமுந் தாழ்த்து வாழ்த்தி, (௨௮)

தாயிலளி சுரக்குறும் புனற்பொன்னி வளமலியுந் தன்னு டிற்றுக்
கோயிறிரு வேட்களநெல் வாயில்கழிப் பாலையருள் குலவு முல்லை
வாயில்பெரு மணமயேந் திரப்பள்ளி கலிக்காமூர் வளர்சாய்க் காடு
ஞாயில்வளை பல்லவளைச் சாங்காட்டிப் பள்ளியெலா நயந்து போற்றி, (௨௯)

வெண்காடு குருகாவூர் கோலக்கா புள்ளிருக்கு வேளூர் காழி
யெண்காமர் மிகுசண்ணர் கோயில்கடை முடிநின்றி யூரும் போற்றி
யெண்காதல் கம்புபொழிற் புன் கூர்நீடு ரன்னியூ ரிறைஞ்சி யோங்கத்
பெண்காதல் கொளுமிடத்தா ரமர்வேள்விக் குடிபணிந்து பிறங்கத் தோளான்.

பகலாதிர்கொள் பாடிமணஞ் சேரிதிருக் குறுக்கைசுருப் பறிய லூரோ
நிகரரிய குரக்குக்கா வானொளிபுற் றூர்பரவி நினைந்தார் துன்பத்
தகரமிளிர் திருமண்ணிப் படிக்கையோ மாம்புலியூர் சார்ந்து போற்றி
யகரமுத லமர்நெய்வக் காண்டி முஞ்ஞா யடுத்து வாழ்த்தி. (௩௧)

திருநாளை யூர்கடம்பூர் பந்தணைநல் லூர்வளமே திகழ்கோ டிக்கா
குருவார்மங் கலக்குடியொண் கஞ்சனூர் திருப்பனத்தான் குணவாப் பாடி
மருவாருஞ் சேய்ஞ்ஞார் திருந்துதே வன்குடிநல் வளத்தா லொன்றும்
பொருவாத திருவியலூர் கொட்டையூர் முதற்பலவும் போற்றி வாழ்த்தி. (32)

மன்னுபுறம் பயம்வியச மங்கையொளிர் வைகாலூர் வளரின் னம்பர்
பன்னுவட குரங்காடு துறைபழை மையாறு பகர்நெய்த் தான
மின்னுபெரும் புலியூர்கா னூர்பழுபூர் மழபாடி விண்ணோ டேத்தத்
துன்னுவள வன்பிலா லந்துறைமாந் துறையொடுபாற் றுறையும் போற்றி. (33)

திகழ்தருநல் லானைக்கா பைஞ்ஞீவி பாச்சிலாச் சிராம மீங்கோய்ப்
புகழ்தருநன் மலைபோற்றிக் காவிரித்தென் பாலமர்வாட் போக்கி பாவ
மகழ்தருசீர் பெறுகடம்பர் துறைபராய்த் துறைமுனைவ ரணந்து போற்ற
விகழ்தருத லில்லாவன் புதவுங்கற் குடியொடுமூக் கீசம் போற்றி. (௩௪)

கலைமலிந்த திரிசிராப் பள்ளிருநெடுங் களமேலைக் காட்டுப் பள்ளி
யிலைமலிந்த பொழிலாலம் பொழினிகழும் பூந்துருத்தி யெறும்பியூரே
தலைமலிந்த கண்டியூர் திருச்சேற்றுத் துறையெவருஞ் சார்ந்து போற்று
நிலைமலிந்த வேதிருடி தென்குடித்திட் டையும்போற்றி நிகரில் வேந்தன். (35)

புள்ளமக்கை யணிகிளர்சக் கரப்பள்ளி கருகாவூர் போந்து போற்றி
புள்ளவினி தாகியபா லத்துறைநல் லூராவூ ருவந்து தாழ்த்து
தள்ளவொண்ணச் சத்திமுற்றம் பட்டசு மாரைவட தளிபு மேத்திக்
கொள்ளவினி தாயவலஞ் சுழிகுடமூக் கதனிற்சீழ்க் கோட்டங் கண்டு. (௩௬)

நிறைகுடந்தைக் காரோணந் திருநாகேச் சரம்போற்றி நினைந்தா ருள்ளக்
குறையறுக்கு மிடைமருது குரங்காடு துறைநீலக் குடியு மேத்தி
யறைதருநல் வைகன்மா டக்கோயி னல்லக்கோ ழம்ப மான்றோ
ருறைதிருவா வடுதுறைதண் டிருத்திதிரு வழுந்தூர்மா யூர்த் தாழ்த்து. (௩௭)

பறியலூர் விளநகர நனிபள்ளி திருச்செம்பொன் பள்ளி தாழ்ந்து
குறிகொள்வலம் புரந்தலைச்சங் காடுகட ஆராக்கூர் குறித்துப் போற்றி
நெறிகொள்கட ஆர்மயா னமும்வெட்டக் குடியுமுள நிரம்பக் கண்டு
மறிலில்வளத் தெளிச்சேரி தருமபுரநள்ளாறு வணங்கி யப்பால். (௧௮)

அம்பர்திரு மாகாளங் கோட்டாறு மீயச்சு ரணைந்து போற்றி
நம்பரம ருத்திலதைப் பதிதிருப்பாம் புரம்பணிந்து நாளும் வஞ்சிக்
கொம்பரிடை யார்நடஞ்செய் திருவீழி மிழலெசிறு குடியுந் தாழ்ந்தே
யும்பர்புகழ் பேணுபெருந் துறையெவருந் தொழும்வன்னி யூரு மேத்தி. (1)

கருவிலியே நறையூர்ச்சித் தீச்சரமே புகழிசிற் கணாப்புத் தாரே
பொருவிலிசேர் சிவபுரமே திருக்கலய நல்லூரே புகழ்ந்து சார்ந்தோன்
வெருவிலியாக் கருக்குடியே வாஞ்சியமே யுளத்தாலும் விருப்பு ருதான்
றிருவிலியா நன்னிலத்துப் பெருங்கோயி லேயிவையுஞ் சென்று போற்றி. (2)

பொருவருங்கொண் டீச்சரமொண் பணையூர்வீற் குடிவளத்தென் புகலூ ரங்கு
னொருவருநல் வர்த்தமா னீச்சரமி ராமனதீச் சரமே லோங்கு
தருவருந்தக் கொடியிலைக்கு மதிற்செங்காட் டங்குடிதண் பயற்றா ரின்னு
மிருவருந்தே டற்கரியார் மாமருகல் சாத்தமங்கை யெய்திப் போற்றி. (3௧)

நன்னகைக் காரோணந் திருச்சிக்கல் கீழ்வேளுர் நலஞ்சார் தேஜு
ரன்னாளு மணுகரிய பள்ளியின்முகக் கூடறிரு வாரு ராங்கு
மின்னாரு மரநெறிமூ லட்டானம் பரவையுண்மண் டளிமே லோரும்
பன்னாளும் வீழ்ந்திறைஞ்சும் விளமர்திருக் கரவீரம் பரவிப் போற்றி. (௪௨)

பெருவேளுர் தலையாலங் காடுகட வாயிலென்றும் பிறங்கு சேறை
கருவேர்தீர்த் தருணலூர் மயானமொளி வளர்கடுவாய்க் கணாப்புத் தூர்வான்
பொருவேர்கொ ளிரும்பூளை திருவரதைப் பெரும்பாழி போற்றி யாரு
முருவேர்கொ ளவளிவணல் லூர்பரிதி ஸியமமிவை யுவந்து போற்றி. (௪௩)

வெண்ணிதிருப் பூவலூர் பாதாளீச் சரங்குளருன் விரும்பு வார்தோ
மண்ணியருள் சிற்றேம முசாத்தானந் திருவிடம்பா வன்மால் போற்றக்
கண்ணியமுடி கடிக்குளந் தண்டலைந் நெறிக்கோட்டேர் கருதுந் தேக்க
ரெண்ணியவெண் ணிறைகொள்ளிக் காடுகொள்ளம் பூதூர்பெரெயிலும் போற்றி.

காறாயில் கன்றாப்பூர் நாட்டியத்தான் குடிநெல்லிக் காவுந் றோர்தம்
பேறாய வலிவலங்கைச் சின்மவாய்மூர் கோளிலிவண் பெரும தைக்கா
றோரா வகத்தியான் பள்ளிகொ டிக்குழக ருவந்து போற்றி
யேறாய வலிவளவர் பெருமான்நீன் பூம்புகா டெய்தி னானே. (௪௪)

பன்னியவிப் பலதலங்க டரிசித்து நோயொழிந்த பாடு காணுன்
மன்னியமெய்ப் புகழ்வளவன் மாழாந்து கவன்றுநெடு மறையோர் தம்மை
யுன்னியநல் லமைச்சனாக் கூ யுரைத்தபடி தலச்சேவை பொருங்கு செய்துந்
துன்னியவிப் பிணியகன்ற தில்லையினிச் செயல்யாது சொன்மி நென்றான்.

என்றவனை யடிவணங்கி யெழுந்தமைச்சர் மன்னவந் மேறே கேட்டி,
நன்றமையும் பாண்டிநாட் ளெதலமும் போற்றியபி னவிநி யென்றார், மன்
தல்கமழ் தொடைப்புயத்தா னற்றாக வென்றுரைத்து வயங்க முன்போல்,
வென்றமையும் பரிசனம்பல் பொருள்களோடு மெழுந்தியங்கன் மேற்கொண்
டானே. (சுஎ)

ஆலவா யாப்பனார் பரங்குன்றங் கொடுங்குன்ற மழகு வாய்ந்த
வேலவாய் குழல்பாக ராடானை காணப்பே ரேட கஞ்சீர்
நாலவா யுயிப்புழு வணஞ்சுழியல் குற்றல நகுநெல் வேலி
சாலவாய் புனவாயில் பணிந்துதிருப் புத்தூருஞ் சார்ந்து தாழ்ந்தான். (சுஅ)

பொற்புமலி திருவிரா மேச்சரம்போய்த் தொழுதுமெனப் புத்தூர் நின்று
மற்புமலி தரவினாந்து குணதிசைபோய்ப் பரிதிமுதிர்ந் தழற்றி நேர்ந்து
வெற்புமலி புயத்தாசன் வீரவனந் தனக்கடுத்த மேல்பா லோர்சார்
வற்புமலி பெருங்காளிந் படமாடத் தமர்த்தனன்றன் வளங்க ளோடும். (இ)

கண்டனெனும் வளவர்பிரான் கானவள மமைச்சருடன் கலந்து நோக்கி
விண்டமலர் பலகவர்ந்துங் காங்கனியா திகள்கவர்ந்தும் வேறு வேறு
•கொண்டபெருங் கிளைகொடுப்ப வாங்கியனு பவித்துமகிழ் கூர்ந்து வேட்கை
மண்டவதை நீங்குமுன் மில்லானாய் வீற்றிருந்தான் வருத்தந் தீர்ந்து. (இ௦)
வேறு.

வழிவரு மிளைப்பு நீங்கி மன்னவ னனைய காணத்
துழியமர் தருகா லன்பே யுருவமாங் கிராதர் கோமான்
கழிமகிழ் மனைவி யோடு காலமா லையினுஞ் சென்று
பழிதபு வீணா மூலப் பகவனை யுமையைப் போற்றி. (இக)

உருகுபே ரன்பு பொங்க வொழுதுவா நெழுநு நாளிந்
நிருகுநீர்த் தென்னை யாண்ட சிவபிரா னுமையா ளோடு
பெருகுநா னகத்துக் கோயி லிலாதமர் பெற்றி நன்றோ
கருகுமே யுள்ள மெண்ணுந் தொறுமெனக் கசியா நிற்பான். (இஉ)

செறிபிற தலங்கள் போலச் சினகர மாவ தென்று
மறிதலில் பூசை யோடு வான்சிறப் பாவ தென்று
வறியன்யான் யாது செய்கேன் மாநிலத் தியாவர் பாற்சென்
றறிதர ஷுணப்பே ஷுன்னு வழுங்குபு புழுங்கா நிற்பான். (இங்)

இலேசரு குதிரா வண்ண மூடியிற் கிருந்த புற்றும்
புலையனேன் சிதர்த்தேன் சென்னித் தழும்பொன்று பொருந்த
ஹிலேதரா திருப்பேன் கோயி லாதிக ளொருங்கு ருவே [வைத்தே
னிலையுரு துயிரெற் சென்று நெட்டியிற் தழிந்து சோர்வான். ( )

பொருவரு மணி னிவ்வா நெண்ணுபு புலரா நிற்போ
னிருவரு முணரா வண்ண லென்றருள் செய்யு மென்று
கருவரு மனைவி யோடுங் கவிலமிக் குற்ற னோர்நா
ளொருவரு முணவு நீத்தா னுற்றுமண் கிடந்தா னன்றே. (ரு)

அண்ணலா ரருளி னாலே சிறுதுயி லவற்குண் டாயிற்
நெண்ணலார் புரங்கள் செற்ற வெந்தையா ரருளல் வேண்டி
மண்ணலா ரிறைஞ்சு முந்தை மறையவர் வடிவங் கொண்டே
கண்ணலா ரனையான் காணக் கனவகத் தெய்தி னொரால். (ருச)

விழிதுதன் மறைத்து வந்த வேதிய ரவனை நோக்கி
கழிதுய ரடைந்தா யன்ப கவிலேசற் றேனுங் கொள்ளே
லொழிவில்பல் செல்வத் தோடு கோயிலு முவப்ப வுண்டா
மிழிவற நீயுங் காண்பை யாவருங் கண்டு வாழ்வார். (ரு௪)

பொன்னிநன் னாட்டு நீடு புகாரெனு நகர்வாழ் வேந்தன்
கன்னியந் துளவத் தாரான் மிகையெனக் காவல் பூண்டான்
மன்னிய புகழின் மிக்கான் மலிதர நம்பா லன்பு
துன்னிய மனத்தான் கண்ட னெனும்பெயர் சுமந்த வள்ளல். ( )

முந்துசெய் வினையான் மேனி மொய்த்தவெண் குட்ட நோக்கி
யெந்துசெய் குவலென் நெண்ணி யெம்முடைத் தலங்க ளெல்லா
நந்துமன் பமையப் போற்றி நம்மிரா மேசங் காண்பான்
வந்துமேல் பால்வ னத்து வதிந்தனன் வளங்க ளோடும். (ரு௬)

அன்னவன் றனையு நின்போ லாள்வது கருத்திற் கொண்டோ
முன்னவ னம்மைக் காண்பான் மொழிதிசென் நென்று கூறித்
தென்னவ னாகி யானை செலுத்தினார் மறைந்து வீணப்
பன்னவன் றருக்கீழ்க் கோசப் படிவத்துப் புக்கா ரன்றே. (சு௦)

கண்டவக் கனவை வீர னனவெனக் கருதி வாழ்வ
கண்டமும் பெற்றா னாகிக் கைகுவித் தெழுந்த புல்ல
கண்டமென் மொழியான் பாகர் கருணையை வியந்து போற்றிக்
கண்டனேக் காணச் சென்றான் கண்க்கிலா மகிழ்ச்சி யோடும். (சுக)

மறையவ ராகி நம்பர் வந்துத் குரைத்த வாறே
நிறைவன மேல்பாற் றேன்று நெடிபடு கானஞ் சென்றான்
கறையடிக் களிறு மாவுந் தேருங்கா லாளு மற்று
முறைவளம் பலவுங் கண்டா னெழிவிலா வுவுகை பூத்தான். (1)

விரிபட மாடத் துள்ளால் விளங்கரி யணையின் மீது
பரிவகன் றிருக்கும் வேந்தைப் பார்க்கயான் வந்தே னென்று
தெரிதா வாயில் காப்பார்க் குரைத்தன னவருஞ் சென்று
வரிகழ விறையைத் தாழ்த்து சொற்றனர் வருக வென்றான். (சுரு)

புரவலன் கருணை பெற்று வாயில்கா வலர்பு குத்த
விரவிய வீரன் சேய்த்தே தாழ்த்தாழ்த் தெழுந்து மேவி
யுரவுடை யனையான் முன்ன ரொருபுறத் தொடுங்கி நின்றான்
கரவிலா வவனை நோக்கிக் காவலன் விளம்ப லுற்றான். (சுரு)

யானாநீ யிங்கு மேய கருமம்பா துரைத்தி யென்ன
வீனாயா னடிக்கன் புற்றான் மீட்டுமண் விழுந்தே முத்தே
யானாயா தரிக்குந் திண்டோ ளையகிற் தடிநா யேனிக்
காணாயர் காட்டு வேடன் கண்டடி பணிவான் வந்தேன். (சுரு)

உற்றவிக் கானின் கீழ்சா ரொருபெரு வீணா மூலத்
துற்றபுற் றகழ்ந்தேன் வள்ளி யுறுகிழங் கெடுத்தற் காக
வுற்றவப் பொழுது கண்டே னெருசுவ லிங்கஞ் சென்னி
யுற்றதென் கருவி செந்நீ ருதித்துப்பின் மாறிற் றன்றே. (சுரு)

அந்தமா விலிங்கத் தோற்ற மையகிற் குணர்த்த வெண்ணி
வந்தனெ னடியே னென்று மறுவலு மடியிற் ருழந்தான்
முந்தவா தரத்தின் வீணா முதல்வர்தந் தோற்றங் கேட்ட
சந்தமார் செவிவெண் குட்டந் தவிர்ந்தது பலருங் கண்டார். (சுரு)

மறையவ சமைச்ச ராகி யாவரு மகிழ்ச்சி பூத்தார்
நிறைபெருங் களிப்பு மேவித் கிராதர்கோ மகனு நின்ற
னறையில ராடி காட்ட வரசனுங் கண்டு வந்து
குறைவில்பே ரன்பு கொண்டான் கூறிய விலிங்கங் காண. (சுரு)

ஆயமா விலிங்க மெங்கே யமர்தருங் காட்டு சென்று
தாயகா வலனெ முந்தா னெழுதலுந் துணைத்தாட் குட்டம்
போயதா லதனைக் கண்டு பூரண னருளை யெண்ணி
மேயபை குவித்தா ன்கையிற் குட்டமும் வீந்த தன்றே. (சுரு)

மறவன்முன் னடவை காட்ட வாநிந் ருலகங் காக்கு
மறவன்நன் தமரொ மெபி னடைந்தனன் வீனா மூலத்
துறவன்நன் வடிவங் கண்டா னெய்யெனத் தழுவி னான்முன்
னிறவனிவ் விதைவ னென்ன நீங்கிற்று முழுது மாதோ.

(எ ௦)

தண்ணிய கவிகை வேந்தன் சம்பரா ரியுந்தாழ் மாமை
நண்ணிய மெனிஞ்ஞந்த குட்டநோய் நசித்து நீங்க
மண்ணிய மணியை யேய்க்கு முன்னைய னுருவம் வாய்ந்து
கண்ணிய விறும்பு தோடு களிப்புமிக் கூந்தா னனந்தே.

(எ ௧)

இடையறு தொழுகுங் கண்ணீ ரிருநிலஞ் சேறு செய்ய
வடையறு வீனா மூலத் தமர்ந்தநா யகனை நோக்குங்
கொடையறுச் செங்கை கூப்புங் குடந்தம்பட் டெதிரே நிற்கு
நடையறு விதியிற் பல்கா னயந்துமண் டோயத் தாமும்.

(எ ௨)

பன்முறை பழிச்சா நிற்கும் பன்முறை சூழா நிற்கும்
பன்முறை யிறும்பு தெய்தும் பன்முறை நிருத்தஞ் செய்யும்
பன்முறை யஞ்ச லிக்கும் பன்முறை யருள்கொண் டாமெ
பன்முறை தழுவித் கொள் ளும் பன்முறை யுயிர்த்து மோக்கும்.

(எ ௩)

மறையவர் தம்மைப் புல்லு மமைச்சவா மகிழ்ந்து புல்லு
நிறைதரு காதன் மற்றைச் சுற்றத்தை நிரம்பப் புல்லு
மிறையகல் களிப்பி னின்ற வேடர்கோ மகனைப் புல்லு
மிறையவன் கருணை யிங்ங னிருந்தவா நென்னே யென்னும்.

(எ ௪)

நினைசுவ தலங்க ளெல்லா னெரேலெனத் தரிசி யென்னு
வெனைவியங் கொண்ட வானோ ரியல்பினைப் புகழ்கோ வென்னும்
வினையின்மற் றிவர்த முண்மை வெளிப்படை யுறவெற் கோதிப்
புனையுமிந் நன்மை தந்த வேடனைப் புகழ்கோ வென்னும்.

(எ ௫)

மேயவிக் குட்ட நோய்செய் மெனியின் வெளப்புந் தீர்த்தே
றையவெங் கூற்றிற் கென்பா லாம்விழிச் சிவப்புந் தீர்த்தேன்
பாயபல் பிறவி யாக்கும் படர்மலக் கறுப்புந் தீர்த்தேன்
சேயமெய்ப் பெருமான் வீர சேகர னருளா லென்னும்.

(எ ௬)

இவர்பெருங் கருணை ரூப மிவ்வியல் புடைய தென்று
தவர்களு முணர மாட்டார் தத்துவ முணர்ந்தே னந்தோ
வுவரடை கடல்குழ் வைப்பி லுறுமுந் ஷுரோம நத்தங்
கவாசிக ழிகைமுற் றுங்கி வேடுருக் கதித்த தென்னும்.

(எ ௭)

குட்டனோய் தீர்த்தா ரென்று கூறலென் றரணி நால்வாய்ப்
பட்டனோய் முழுதுந் தீர்த்தார் பற்பல பிறவி யென்னுந்
கட்டனோய் முழுதுந் தீர்த்தார் கடுஞ்சமன் கழுவா யென்ன
விட்டனோய் முழுதுந் தீர்த்தார் யாவரே தீர்ப்பா ரென்னும். (எ அ)

சுணாபடு கருவி தாக்கச் சுவடுதஞ் சென்னி யேற்றும்
புணாபடு மெளியே னுற்ற புழுக்கனோய் புழுக்கத் தீர்த்து
முணாபெருந் கருணை யேயோ ருருக்கொடிந் சுமர்வார் தம்மை
மனாயய செனமொல் காணு வண்ணொ மிறும்பூ தென்னும். (எ கூ)

உற்றவன் புருவ மாய வொருவனில் வாறு போற்றிக்
கற்றவர் கருத்து ணீங்கா வுமையையுந் கணித்து தாழ்த்து
முற்றவும் பிரிதம் கஞ்சி மொய்த்ததன் தமரி னோடும்
பொற்றதன் னிருக்கை வேட ரிறைவனும் பொருந்தப் புகுசான். (அ ௦)

வேறு.

அல்லலற் றிருக்கை புருந்தவே லரச நமைச்சரா தியர்முக நோக்கி
மல்லலற் றமைந்த காசிமுற் பலவாம் வண்டல மெலாந்தரி சித்துஞ்
செல்லன்மிக் கியற்று குட்டனோய் சிறிதுந் தீர்த்தில தித்தலத் தெய்தப்
புல்லலற் றதுபே ரின்பனோய் தீர்த்து போய்தென் பதுமொரு புகழோ. (அ க)

நண்ணிய தலங்கள் பலவுளுஞ் சிறந்த நற்றல மிதுவெனத் தெளிந்தே,
னெண்ணிய விதனைத் தெரித்தவிவ் வேடற் கியற்றுகைம் மாறென்று மில்
லென், நண்ணிய வருஞ்செய் தென்னுயி ரளித்த தம்பிரான் வீரசே சுரன்
மெய்ப், புண்ணிய வுமையோ டிருந்தனன் வனத்துட் பொற்றவா லயமிலா
தழகே. (அ உ)

தொழில்செய்வார் பலனாக் கூய்ப்பொருள் வீசித் தொக்ககா டகழ்ந்தும
ண் டிருத்தி, யெழில்செயா லயநுண் டொழில்படச் சிறப்பி னிடங்கொளவிய
ற்றுமி னின்னே, கழிமகிழ் கொண்மி னெத்துணைச் செம்பொன் கழியினு
மென்றன னிதமே, பொழிதிற் தமைச்சர் புத்தியென் றேற்றார் புகழ்ந்
துவே டனுமலிடை கொண்டான். (அ கூ)

மதிவல வமைச்சர் வனமெறி தொழிலின் மாண்டவெண் ணிலர்களைக் கூவி
நிதிபல வீசி யின்றுகா டகழ்ந்து நிலச்சம மியற்றுமென் றுணாப் ப
துதிவசி நவியந் குயமுதற் கருவி துவலருந் திறற்புயந் தாங்கிப்
பொதிதரு காட்டிற் புருந்தனர் முயன்று பொன்னெனத் தொழில்செய லுற்றார்.

கிளைபல தறிப்பார் வேரதக் கைவார் கெடலரும் பரானாயைக் குறைப்பார்
தளைகொடி யறுப்பார் காய்கனி கிழங்கு தகுதியின் டேவண்டிவ கவர்வா

ரிளைபடு சிலகண் டகஞ்செறி புதல்வா யெரிகொழுந் தெழப்பொருத் திடுவார்
வளைவன முழுது மிங்ஙன மழித்தார் மாண்புடை வீனாயென் றெழிய. (1)

கலந்தவர்க் கிடைபூ றற்றிடு காலக் கைவிடு கயவரே போல
வலந்தவில வனந்தீர்ந் தயல்வனம் புருந்த வாவயிற் பயின்றமா வனைத்து
நலந்தபு காலு மொருங்கனு பவிக்கு நல்லவர் போற்பல கொடியின்
குலந்தப வழிந்து சாய்ந்தன தழுவித் குலாயபந் பலதரு வோகும். (அசு)

நிலையியற் பொருளு மியங்கியற் பொருளு நிலைதப முழுமையு மழிய
வுலைவிலெம் பெருமா னெருவனே நின்றூங் குறுவன முழுமையு மழிய
விலைமலர் துவன்றித் தலைமைகொள் வீரை யெனுந்தரு வொன்றுமே நின்ற
தலைகடல் குடித்தா னென்னிலச் சமமு மாற்றின ரறிவித்தா ரன்றே. (அஎ)

அதுதெரி யமைச்சர் சிற்பநூல் வல்லா ரளவிலர் வரும்படி கூவித்
கதுமென வளவில் பொன்முகந் தெறிந்து காணுமி னாலய மென்றார்
குதுகல மடைந்து தபதியர் பல்லோர் குழாங்குழா மாயுளத் துணர்ந்து
முதுமறை யுணராப் பரம்பரன் கோயின் முறைமையி னியற்றிட லுற்றார். (அ)

எற்றுது லீடுவா ரிட்டதூ லளவி னிருநிலம் பிலமுறத் தொடுவார்
மற்றுமப் பிலம்போய் மறிதரத் தூர்ப்பார் வன்மைசெய் குற்றிகொண் டிடிப்பார்
பற்றுமா தரத்தி னிட்டிகை சுடுவார் பகரரி தாகநூ றிடிப்பா
ருற்றுநீர் நிறையிற் கரும்படு கட்டி யுறத்தகர்த் திட்டனர் கணாப்பார். (அக)

நினைவரை பிளப்பா ரயலிடத் துய்ப்பார் நிற்பவுங் கிடப்பவு மாகப்
புளையறத் தடிந்து துண்டொழில் புரிவார் போக்கரும் பண்டியேற் றிடுவார்
தனாவெரி லெளியச் செலுத்துவார் குறித்த தலத்திடை யிழிச்சுவார் பொருத்தி
வினாதரச் செலுத்தி யடுக்குவார் மூண்டார் வேலையி லிங்ஙன மாதோ. (க௦)

வளர்கருக் கிரக மத்தமண் டபமா மண்டப நிருத்தமண் டபமேர்
தளர்வறும் வசந்த மண்டப மூர்நி தயங்குபொன் மண்டபம் விசும்பிற்
கிளர்தரு விழாக்கொண் மண்டபஞ் செம்பொன் கெழுமுகா னூறுற நிறுவி
விளர்தவப் புரிமண் டபஞ்சகத் திரக்கால் விளங்கிய மண்டபம் பிறவும். (க௧)

ஒளிவள ருமையா னமர்திருக் கோயி லுறுமழ் கும்பல்வாழ் நகர
மளிவளர் குமரக் கடவுள்வாழ் கோட்ட மற்புத மதிமுடிப் பெருமான்
றளிவளர் சோமாக் கந்தர்வாழ் நியமந் தவலரு மாந்தந் நடஞ்செய்
வெளிவளர் மன்ற மற்றுமா வரண விண்ணவ ருறைபெரும் பாழி. (க௨)

வேளிமுக டணவு கோபுர மிஞ்சி விரிகதிர் சமழ்ப்புறு விமான
மொள்ளிகெழு யாக சாலசெச் தழலோ னெழிதரா தமர்மடைப் பள்ளி

களியமை சிறப்பிற் பலியிடு பீடங் கதிர்செயு மடுக்குமண் டபந்தேத்
துளிபடு வீனா சூழ்பெருந் குறடி சொல்லுமற் றியாவஞ் செய் தமைத்தார். ( )

வளவர்தம் பெருமாத் கமைச்சர்க ளுணர்ந்த வந்துநோக் கினன்மகிழ் பூத்துப்
பங்கற முழுஞ் தீர்த்தயின் றென்று பரிந்தனன் பிரான்முனம் பணிந்தா
னுளநெகிழ் கருணை யுமையவண் மனா னும்பர்தம் பிரான்றிரு வருளா
லளவினம் மெதிரே சிவகங்கை நாம மடைத்தமர்ந் திட்டதேவர் தீர்த்தம். ( )

மூற்றத னெல்லே தெரியநாத் புறத்து மணமலர் சித்துபு கிடக்கு
முற்றதை யுணர்ந்து தொட்டுநின் பெயனா யுறுத்தென வெழுந்ததோர் வார்க்கு
நற்றவ வளவ னுதுணர்ந் தெழுந்தா னயத்துகீழ்த் திசைத்தம ரோடும்
பற்றமை விருப்பிற் சென்றனன் கண்டான் பன்மலர் சூழ்தரக் கிடத்தல். ( )

கண்டனன் வணங்கி யெழுந்தனன் மலர்கள் காட்டிய வெல்லையிற் றொட்டு
விண்டவழ் கங்கை யாவயிற் பொலிய விருப்பொடு தாபித்துச் சூழ்தல்
கொண்டசோ பான மண்டபம் பிறவுங் குயிற்றியொண் கனாமுழு தமையத்
தண்டலை நந்த வனம்பல சமைத்துத் தவாததன் னுமமும் புணர்தான். (கசு)

கூறிய வினைய வேதுவாத் சோழன் குளமென யாவரு முறைப்பார்
நாறிய மலரார்த் கண்ணியான் பின்னு நற்றெரு வகுத்துநால் வருணத்
தேறிய குடியும் பிறகுடி களுநன் கிருக்குமா ளிகைபல சமைத்து
வீறிய வன்ன சத்திர மாதி விம்மிதம் பொலிதரக் கண்டு. (க௭)

• களியிக் கடன நலிப்பவர் சோமாத் கந்தர்முன் னேர்திரு வருவு
மளியிகக் கண்டு குடைகொடி கவரி யாதிய பற்பல விருது
மொளிகெழு குடங்கொப் பரிமணி முதலா வுற்றபல் பாத்திர வகையுந்
தெளிமணி பொன்செய் கலம்பரி வட்டந் தேர்முத லூர்தியு மாக்கி. (க௮)

மற்றுமா லயத்துக் குரியன பலவும் வழாவகை பொருந்துறப் பொருத்திச்
சுற்றுநால் வகைய குடிகளும் பிறவுந் துவன்றிடம் படியினி தேற்றிக்
கற்றுமே தகைபூண் டவர்தமைக் கொண்டு கடலினும் பல்லிய முழங்க
வெற்றுநீர்ப் புடவி தனிமுதர நன்னு ளேந்துகும் பப்புன லாட்டி. (கக)

அறைதரு மாதி சைவனோ யாதி யலகிடு பவர்களீ ருக
நிறைதரு தளித்தொண் டாற்றுவார் பலர்க்கு நிரம்புபொன் னுடைமுன் னாகப்
பொறைதரு பலவு முதலினன் குவப்புப் புரிந்துநித் தியமுதன் மூன்று
முறைதரு நிகமா கமப்படி டெக்க வுளுற்றினன் வளவர்தங் கோமான். (க௦௦)

உண்மைசால் வீர சேகரப் பெருமா னுற்றவர்க் கருன்செயுந் திறமும்
வண்மைசா லெங்க ளுமையவ ளுருளு மாட்சியுஞ் சிவகங்கை யென்னுந்

தண்மைசால் சோழன் குளப்பெருஞ் சீருந் தரணிவா னுலகெலாம் பரந்த
வண்மைசால் வளவன் வேட்டுவ னோடு மகமிக மகிழ்ந்தனன் மாதோ. (க ௦ க)

நறைகமழ் தருமார்க் கண்ணியா னுடல நலிவுசெய் சூட்டநோய் தீர்ந்து
குறையற வேண்டித் திருப்பணி யனைத்துந் குயிற்றிய தெடுத்துரை செய்தா
மறைபுகழ் வீர சேகர ரிடப்பான் மருவிய வுமைதிரு வருளாந்
றறைபுகழ் மகவுான் நீன்றுபின் முத்தி சார்ந்தினி தமர்ந்தது முணாப்பாம்.()

சோழன் திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௩ ௫௨.

சோழன்

மகப்பெற்று முத்தியடைந்தபடலம்.

மருவல ருடலம் போழ்ந்து வழும்பொடு தடிவாய்ப் பெய்து
குருதிநீர் முழுது மாந்திக் குடர்நெடு மாலே பூண்டி
பொருவருங் கொழுச்சு வைத்தும் பொருபசி யடங்கு ரும
லிருகடை வாயு நக்கு மிலங்கிலை வடிவேற் கண்டன். (க)

தினாயெறி கடல்குழ் ஞாலஞ் சேவித்து மகிழ நாளா
தினாயுவந் துமையான் காணத் திருநடம் புரிம றைக்கு
தினாயுகைத் தருளும் வீர சேகரப் பிரானுக் குச்சித்
தினாவிழா வாதி யாய திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தான். (உ)

கூடிய புகழ்சால் சோழன் குளமெனு நாமம் பெற்று
நீடிய தெய்வ மேன்மை சிகழ்சிவ கங்கைத் தெண்ணீர்
ராடிய வருளி னம்மா வத்திர தேவர் நல்கப்
பாடிய வுலகோர் யாரும் படிந்துதங் கவலை நீத்தார். (ங)

இன்னநன் னாளி லோர்நா ளிருந்துகிர் கொழுந்து விட்டா
லன்னசெஞ் சடையார் வீர சேகர வமல னார்க்கு
மின்னவீர் மருங்குந் செவ்வாய் வெண்ணகை யுமையா னாக்கும்
பன்னரு முகிலார்ப் பன்ன பனைபல முழங்கா நிற்க. (ச)

சோழன் மகப்பெற்று முத்தியடைந்தபடலம். ௪௯*

அறைபல பொருளுக் கூட்டி யபிடேகஞ் சிறப்பச் செய்து
நிறைசுவை வருக்க மாய நிவேதனம் பலவு மூட்டி
முறைமையின் முகம னெல்லா முறிவறப் புரிந்த பின்னர்,
நலுமகம் முலங்கத் தோளா னயந்திது துதிக்க லுற்றான். (௫)

அன்பெனு மொருதா யீனு மருளெனு மொருசே யென்பர்
மன்பெருங் கருணை யாலே யருள்வழங் கிணையெ னக்கு
நன்புவி யவர்தா யில்லாச் சேயென நவிலா வண்ண
மூன்புரைத் ததும் எரித்தன் முறையன்றோ முக்கண் மூர்த்தி. (௬)

மருவுமெய்ப் பிணியெற் கோவ வழங்கினை யருளா ருவ
தொருவிலே ழாவ தோடும் பயன்றொகை யுரைப்ப தோடு
வெருவரும் பெரியோர் பண்புத் தொகையையும் விளம்பு மாறு
திருவருள் வழங்கல் வேண்டிஞ் சிற்பரா நந்த மூர்த்தி. (௭)

பிணிதர வந்த மேனி வெண்மையைப் பெயர்த்தாய் மற்றுந்
திணிதர வமைந்து மூல மலமெனச் செப்ப மேய
பிணிதர வந்த தாய வறிவின்வெண் மையும்பெ யர்த்தி
திணிதர வுலவு மோர்மூப் புரஞ்செற்ற தேவ தேவே. (௮)

அலருநின் கருணை யாலே யறிவிலா துழன்று தேம்பிப்
புலருமென் றனைபு மாண்டு புல்லிய பணியுங் கொண்டாய்
வலருமாய்ந் துரைக்க வொண்ணு மாண்பினின் னடியா ராய
பலருமென் பணிய வாவப் பண்ணுதி பரமா நந்தா. (௯)

ஒருமல வலியா னென்று மிருவினை யுடையா னென்றும்
வெருவுமும் மலத்தா னென்றும் விளம்பினர் விளம்பி நிற்க
வருள்களின் தென்னை யாண்டா யாண்டதற் கியையு மாறுந்
பொருவிலா ஞான மேய்த்தி பூரண னந்த வாழ்வே. (௧௦)

வெருவுற மடங்கு மோரேழ் விடையுடை விடையாய் போற்றி
கருநிறக் கடலுச வற்றுங் கணையுடைக் கணையாய் போற்றி
பெருகெழில் சுமந்த வாக்கப் பெண்ணுடைப் பெண்ணாய் போற்றி
முருகலர் மேனிக் கொப்பு முகிலுடை முகிலாய் போற்றி. (௧௧)

கமலையொண் மாமை நோக்குங் கண்ணுடை யடியாய் போற்றி
யமருமக் கண்கு மென்பு கைவி ர லணிந்தாய் போற்றி
பமரமுண் மிழக்கும் பச்சைத் துளவொரு பாலாய் போற்றி
தமரவே தங்க னுறும் பரிகலந் தரித்தாய் போற்றி. (௧௨)

திரிபுர மெரித்தாய் போற்றி தீமழுத் தரித்தாய் போற்றி
கரியற வுரித்தாய் போற்றி கலைபல விரித்தாய் போற்றி
யரியுடல் பரித்தாய் போற்றி யடியர்மா சிரித்தாய் போற்றி
விரியறத் தெரித்தாய் போற்றி வீரையங் குரித்தாய் போற்றி. (க ௬)

ஒளிகெழு பிழம்பே போற்றி யுமையவண் மணை போற்றி
யளிகொளெண் குணத்தாய் போற்றி யமைந்தவெட் கிருவாய் போற்றி
முளிதவிர் வீரை மூல முளைத்தெழு சுடரே போற்றி
தெளிபவர்க் கினிக்கும் வீர சேகரப் பிரானே போற்றி. (க ௭)

விழையுமன் புருவ மாய விழங்குந் கண்டன் கண்கண்
மழைபொழி தரமெய் பெங்கு மயிர்சிலிர்த் தெழுவீவ் வாறு
குழைவொடு துதித்துப் போற்றிக் குடந்தழுந் நியங்கி யார்வங்
தழைதர வுமையாண் முன்பு சார்ந்திது துதிக்க லுற்றான். (க ௮)

உருகுமெய் யடிய நுள்ளத் தொளிவளர் வீனக்கே போற்றி
சுருகுவன் மலநோய் தீரக் கடைக்கணித் தருள்வாய் போற்றி
பெருகுபல் லறமு நாளும் பெயர்வற வமர்ந்து வாழும்
குருகுமுன் கையாய் போற்றி குலமலை மருந்தே போற்றி. (க ௯)

எண்ணிய வன்பு செய்வா ரென்றுமெய்ப் புறம லோம்பும்
புண்ணிய முதலே போற்றி பூராண னந்த ரூப
நண்ணிய தாயே போற்றி நல்லவர் நயந்து நாளு
மண்ணிய வீரை மேவு மருட்பெருக் கடலே போற்றி. (க ௧௦)

நகுபரை யாதி யிச்சை ஞானம்வண் கிரியை யாகி
மிகுதொழி லைந்து மெஞ்சன் வீரசே கரனார் செய்யத்
தகுதுணை யாகி நிற்குந் தண்ணிய வழுதே தஞ்சம்
புகுமவ ரெய்ப்பில் வைப்பே புண்ணிய வாழ்வே போற்றி. (க ௧௧)

அறைதரு மிலயம் போக மதிகார மூன்று மாகி
நிறைதரு மினும்பல் வேறாய் நிகழ்தரு திருவே போற்றி
மறைதரு முதலே போற்றி மறையினுட் பொருளே போற்றி
யுறைதரு மறையி னந்த முணர்தரா வுமையே போற்றி. (க ௧௨)

மருவள ரளகம் போற்றி வளரொளி வதனம் போற்றி
யுருவள ரருட்கண் போற்றி யுவமையில் செவ்வாய் போற்றி
கருவளர் பவந்தீர் ஞானங் கசித்தெழு கொங்கை போற்றி
திருவள ருமையே நின்றொற் சேவடி க் கம்லம் போற்றி. (௨௦)

சோழன் மகப்பெற்று முத்தியடைந்தபடலம். ௫௧

எண்ணிய வரக்க ளெல்லா மெண்ணியாந் கெளிதி னீயும்
புண்ணிய வுமையாண் முன்னு மிக்வனந் துதித்துப் போற்றித்
தண்ணிய குணத்து வேந்தன் தன்பெருந் தமர்கள் குழக்
கண்ணிய மேல்பாற் கானக் கண்ணம ரிருக்கை யுற்றான். (௨௧)

அன்னவெங் கான முற்ற வழித்துமா நகருண் டாக்கிப்
பன்னருந் குழக னேற்றிப் பலவளங் கனும்பொ ருத்தித்
தன்னமுந் குறையு ருது தன்பெயர் விளங்கு மாற்றாற்
கன்னவி தடம்பு யத்தான் கண்டனூ ரெனும்பே ரிட்டான். (௨௨)

கண்டனூ ரிருக்கை கொண்ட காவலன் கோழி வேந்தன்
கண்டனேர் மொழிவார் கூந்தற் கற்புடை மனைவி யோடுங்
கண்டனே ருருமற் செய்த கண்ணுதல் வீரை நீல
கண்டனூ லயத்துச் சென்று கைதொழுந் காலந் தோறும். (௨௩)

இத்திற மொழுகு நாளி லிவன்மனை சுசீல யென்பான்
முத்திற முளைத்த வெண்பன் முருக்கிதழ் முருக்குஞ் செவ்வாய்
நத்திறப் பொலியுந் கண்ட நன்னுதல் கருணை செய்யு
மத்திறத் துமையாண் டான்பா லன்புமேன் மேலும் பூண்டான். (௨௪)

முருகுசெய் கமலம் பூத்து மொய்சிவ கங்கை மூழ்கி
யருகுபல் லாயத் தாரு மனைதர வீரங் கோத்துக்
கருகுத லுருத சீரை கவினுற மருங்கிற் குழந்து
பிருகுவின வாரந் தோறும் பெட்குமா விளக்கு வைத்து. (௨௫)

*பாயச மாடந் கொண்டு பண்ணிய வடைநெய் பாண்மிக்
காயபல் சொன்றி மற்று நிவேதன மாகச் செய்து
மேயபன் மலர்முன் னாய வருச்சனை விதியிற் செய்துந்
தாய்பே ரன்பு பொக்க வலஞ்செய்துந் தொழுதல் செய்தும். (௨௬)

நன்னர்கொள் வீரதம் பூண்டு நன்மகப் பேறு வேண்டி
யின்னண மொழுகு நாளி லேழுல கீன்ற செல்வி
பன்னருந் கருணை வாய்ந்த பராபரை யுமையாண் டாண்மற்
தன்னவ ளெண்ண முற்ற வருட்கடை நாட்டம் வைத்தான். (௨௭)

முழுதுல கீன்ற செல்வி முழங்கருள் சுரத்த லாலே
வழுவறு கற்பு வாய்ந்த சுசீலதன் மணிவ யிற்றுச்
செழுவி ய கருப்ப நீடித் திங்களோர் பத்துஞ் செல்லக்
கொழுமணி யீன்ற லென்னக் சூரனைப் பயந்தா ளன்றே. (௨௮)

மருவர சுளம கிழ்ந்து மறையவ ராதி யோர்க்குத்
தருவினு மணிபொன் னாதி வீசுபு சாத காதி
திருவுறச் செய்து வீர சேகரச் சோழ னென்றோர்
பொருவரு நாமஞ் சாத்திப் புதல்வனைப் போற்றி வாழ்ந்தான். (௨௬)

இன்னணஞ் சிலநான் செல்ல விலகுநுண் மதியிற் செம்பொ
ன்னன்மந் திரிகின் யாரு மடிதொழு தெழுந்து கோவே
யுன்னரும் புகாருக் கேக லுளங்கொளா திருத்த னன்றோ
முன்னவன் விடைபெற் நின்னே சேறலை முயறி யென்றார். (௩௦)

மதியுடை யமைச்சர் சொற்ற வார்த்தையும் வீணா மேய
பதிதரி சனமு மங்கு மிங்குமாய்ப் பால்செய் தீர்ப்ப
வதிர்கழ லரசன் மாழார் தாங்கொரு வகைது ணிந்து
விதிர்விதிர் படைந்தெழுந்து வீரசே கரர்முன் சென்றான். (௩௧)

சென்றவ னடியில் வீழ்ந்து திருவடி பிரிதற் கஞ்சி
யன்றள வில்லாத் துன்புற் றழுதழு திரங்கிச் சோரக்
கொன்றையங் கண்ணிக் கூத்தர் குறிக்குமா காய வாக்கா
ன்னற்றமை நின்ற புகாரா நண்ணுதி நாம வேலோய். (௩௨)

ஆண்டினுக் கொருகான் மேடத் திங்களிங் கணைந்து நந்த
மாண்டிகழ் விழவு போற்றி மனையொடு மேகு வாயேற்
பூண்டிய லாண்டு முற்றும் போற்றிய பலனா மீற்றி
லீண்டிய முத்திப் பேறு மெய்துவை போதி யென்ன. (௩௩)

ஆணையை மறுத்தற் கஞ்சி யடிக்கடி பணிந்து போற்றி
யேனையுற் றிலங்கு தோளா னியைபுற விடையே பெற்றுப்
பூனையொத் தமைந்த பொம்மற் புணர்முலை யுமையாண் டாண்முன்
மாணையொத் தமைந்த கற்பின் மனையொடல் விடையே பெற்று. (௩௪)

பிரிவதற் குள்ள மஞ்சிப் பேதுறு கிராத னுக்கும்
வரிசிலத் தடந்தோண் மன்ன னுடம்படு மாற்றங் கூறிப்
பரிதரு வீணா யூரார் பலவளக் கண்ட னூரார்
விரிதுயர்க் கடலா ழாமன் மேதகு முகமன் சொற்று. (௩௫)

பரிகரி யிராத மாதிப் பல்வகை வளத்தி னோடுங்
தெரிதர வெழுந்த காலத் திகழ்மதி யமைச்சர் தாழ்ந்து .
புழியிரா மேசம் போற்றிப் பேருதுவா மெனவல் வாறே
யுரியுவத் தலஞ்சென் றேத்தி மீண்டன னுலீகாண் மன்னன். (௩௬)

சோழன் மகப்பெற்று முத்தியடைந்தபடலம். ௫௩

மீனும் காலையை வியல்வளப் பாண்டி நன்னு
டாளும்வித் தகனே ரேவத் தளவளா யலங்கற் றுருக்
தோளும் குவப்பப் புல்லிச் சுவைபட வனையான் செய்யு
நாளும் பொருவு ருத நல்விருத் தமைய வுண்டு. (௩௭)

மருவளர் வீனா மூலம் வைகிய பெருமான் சீரு
முருவள நுமையான் டாளன் புளுற்றுவார்க் கருளுஞ் சீரும் •
வெருவளர் தன்னோய் தீர்த்த விதமுமெய்க் கிராத னன்புந்
தீருவளர் பாண்டி நாடன் நெளிதர வெடுத்துக் கூறி. (௩௮)

தென்னவன் விடையும் பெற்றுச் செம்பியர் பெருமான் பூமே
லன்னன் கமர்நீர் வாவி யமைந்தபூம் புகார டைந்து
தன்னர் சிருக்கை மாடந் தவாதன் னொளிற் புச்சு
மின்னவிர் செங்கோ லோச்சி மேதினி காத்து வாழ்ந்தான். (௩௯)

மனையோடு மைந்த னோடு மற்றுள தமர்க ளோடு
புனைதரு மாண்டிற் கோர்காற் பொலிதரு மேடமா
நனைவளர் தெய்வ வீனா நகர்மீது விழாக்கண் டேத்திக்
கனைகழற் காலான் பின்பு கசிந்துதன் புகார்க்குச் செல்வான். (௪௦)

அருநல மமைந்த கண்ட னபிடேகந் தருநாட் டெவ்வர்
செருவலி யமைந்த வீர சேகரச் சோழந் காற்றி
யிரமகிழ் பூப்ப வீனா யிருந்தல மனையோ டெய்த
ஹுவிரு வரையும் போற்றி யுயர்சிவ லோக முற்றன். (௪௧)

* அன்னவா கண்டு வேடர் குலத்தவ தரித்த வீரன்
றன்னமர் மனையா ளோடுந் தம்பிரான் கோயில் சார்ந்து
பன்னருங் காதல் கூடப் பணிந்தெழுந் திரந்து வேண்டி
யின்னருள் பெற்றுச் சோழ னெய்துல கடைந்து வாழ்ந்தான். (௪௨)

மணமலி யார்த்தார்ச் சோழன் மகப்பெற்று முத்தி யுற்ற
குணமலி காதை சொற்றாங் குளிர்மதி மருமான் போந்து
பணவர வணியாற் போற்றப் பசுந்தழை மலர்சால் வீனா
யணவொரு வருக்கை யாய்ப்பின் வீனாயா யதுவுஞ் சொல்வாம். (௪௩)

சோழன் மகப்பெற்று முத்தியடைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்,

வீரை பலாவாகிய படலம்.

ஆன்ற பல்வளப் பாண்டிநன் னாடினி தளிப்போன்
மான் தன்மையர் புகலொண மதிக்குல மருமா
னேன்ற நல்லற முழுதுமோ ருருக்கொளி னேய்ப்பான்
ரேன்ற வாழ்பவன் சுருணபாண் டியனெனுந் தோன்றல். (க)

மகார்க யற்கினை விழியுமை யிவரொடும் வாஞ்சை
நகார்தி கைத்திட வன்பர்பா லமர்தரு நயஞ்சார்ந்
தகார்மி டற்றினுன் வீரைமான் மியஞ்சில தடஞ்சூழ்
புகார்பு ரப்பவ னுரைத்தலா னினைந்தனன் போற்ற. (உ)

பரிசு னங்களும் பரிகரி முதலிய பலவுந்
தெரித ரும்படி தொடர்தரச் சிவிகையி னிவர்த்து
கரிசு றந்திரு மதுரைநின் றெழுந்துகான் கடவா
வரிய யன்றொழு தேத்திடும் வீரைவந் தடைத்தான். (ங)

தளநி லாவிய தாமணாச் சிவகங்கைத் தடமும்
வளநி லாவிய செம்பொன்செய் சிகரியு மதிலுந்
களநி லாவிய மூலவா ணவமறக் கடிவா
ருளநி லாவிய கோயிலுந் கண்டிகண் டிவந்தான். (ச)

பரவு மேன்மையிற் பொலிசில கங்கைநீர் படிந்து
புரவு மேலிய நீற்றொளிப் புண்டரம் புனைந்து
கரவு தீர்த்தருள் கண்மணி மாலையுந் தாங்கி
புரவு சேர்தடந் தோளினு னைந்தெழுத் தோதி. (ஐ)

வந்து கோபுர வாயிலின் றென்றிசை மருவு
நந்து பேரரு ளழகிய வுவாவடி நயந்து
முந்து போற்றியக் கோபுர முன்னரும் பணிந்து
சிந்து சேர்சடை யானொளிர் சினகரம் புகுந்தான். (ஈ)

நந்தி நாயக னுண்மலர்த் திருவடி நயந்து
முந்தி யேத்துபு விடைகொளா வற்புத முகிழ்ப்ப
வந்தி வான்மதி மிழைச்சிய செஞ்சடை யண்ணல்
கந்தி யாநிறை மலர்ப்பதந் தொழுது கருதி. (எ)

வலஞ்செ யப்புருந் தானது காலையின் மாநீர்
நிலஞ்செ யப்பொலி செல்வத்தா னிரம்பிய செருக்கோ
புலஞ்செய் கல்விமிக் குடைமையிற் போந்ததோர் செருக்கோ
நலஞ்செய் மற்றவற் குற்றதை யிடென்று நவிலோம். (அ)

உற்ற சோழனில் விலங்கமா விலங்கமென் றுறுத்திச்
சொற்ற துண்மையோ புனைந்துணா யோவொன்றுந் துணியாங்
கற்ற மேலவர் புகழிறும் பூதொன்று காணின்
மற்ற துண்மையே யாமெனத் தன்னுள மதித்தான். (க)

இந்த வாறுள மதித்தனன் சூழ்தரு மேல்வை
நந்த நாயகன் வடதிசை நன்னிழல் செய்து
சந்த மார்தளி ரிலைமலர் காய்கனி ததைந்து
கந்த மார்தர நின்றதோர் வீனாயைக் கண்டான். (க ௦)

இனைய பைந்தரு விற்றிசை நாமமென் னென்று
முனைய வேவினான் வினவிட வருகுறு முதியோர்
புனைய வல்லது வீனாயென் றொருபெயர் பூண்டு
நினைய மிக்கினி யார்க்குநன் னிழல்செயு மென்றார். (க ௧)

என்ற போதுள மகிழ்ந்தன னேகினு னிளமான்
கன்ற வாவிய கையினு னனவிலாக் கருனை
வென்ற வீரசே கரப்பிரா னத்தரு வீனா
நின்ற வாரொரு வருக்கையாம் படியுள நினைந்தான். (க ௨)

மன்றல் வேம்பினுன் கொண்டவா சங்கையை மாற்ற
வொன்ற னைச்செய்கை முதலொரு மூன்றையு முடையா
னன்று னத்தற நினைந்தவா தேநறு வீனா
யன்று தண்பல வாய்ப்பல பழுத்துநின் றன்றே. (க ௩)

வலஞ்செய் பூழியன் மறுத்திரண் டாமுறை வருவான்
பொலஞ்செய் செஞ்சடைத் தம்பிரான் மேற்றிசை போத
நலஞ்செ யொண்பழ வாசனை மிக்கெழுந் நாறிற்
றுலஞ்செய் தோளினுன் முதலிய பலருமாங் கோந்தார். (க ௪)

வருக்கை யொண்பழ வாசனை யென்றுள மதித்துத்
தருக்கை மேலிய வாளினுன் வடதிசை சார்ந்தான்
குருக்கை யாவொரு வீரையைக் கண்டிலன் குலவிப்
பெருக்கை யாரொருபுலவினைப் பிறங்குறக் கண்டான். (க ௫)

அடிமு தற்பல வாகிய பெருக்கனி யமைய
நெடித மைந்துநின் றிடும்பலா சீமிர்ந்ததன் னுருவி
லொடிவில் பற்பல வண்டக்க ளொருங்குகோத் தமைய
முடிவி லாதுகின் றிடெமொரு முதல்வனே போலும். (க.சு)

கொழுத்து மேவிய கூற்றுயிர் குடித்தவர் தொய்யி
லெழுத்து வார்முலை பாகனார் விமானமே லெங்கும்
பழுத்த தீக்கனி விண்டசா ரெழுக்குவ பாவ
மழுத்து பல்குடத் தேனபி டேகஞ்செய் தாங்கு. (க.எ)

பலவின் கோடுகள் கிழித்திடப் பயோதரங் கீண்டு
நிலவு வார்புன லொழுக்குவ நிமலர்மா னத்து
விலகு ருதசெந் தேன்விழைந் தாட்டிய பின்ன
ரிலகு சுத்தநீர் கொண்டபி டேகஞ்செய் தென்ன. (க.அ)

சுட்ட செய்யபொற் றகடெனத் துவன்றுபல் சுளைய
விட்ட வண்கனி வெடித்தவா யிழிந்ததேன் பெருகி
யுட்ட தும்பியே குட்டிம மெங்கணு முற்றுப்
பட்ட வன்பினிற் சூழ்பவர்க் கிசம்புறப் பண்ணும். (க.க)

தொக்க பேரொழிற் பொதுமட மாதரைச் சூழ்ந்து
மிக்க காமுகர் பற்பலர் மொய்ப்பது விழையத்
தக்க வண்பலாக் கோட்டினிற் றங்குபல் கனியின்
பக்க மெங்கணு மொய்ப்பன பற்பலீப் பறவை. (உ.௦)

அழிந்த தீஞ்சுளைக் குடம்புனா முட்கனி யவைதாம்
பொழிந்த வின்சுவைத் தேனலை யெறிந்துநாற்புறத்து
மொழிந்த நீர்நிலை யெனப்பெரு குடிமுது தூம்பின்
வழிந்த தாய்நெடு வீதியுஞ் செறுவென மருவும். (உ.க)

இந்த வற்புத மென்னெனப் பலருமங் கிழந்தார்
கந்த மிக்குயர்ந் தோங்கிய பலவினைக் கண்டார்
வந்த வற்புதம் யாதென நெஞ்சினுண் மதிப்பார்
பந்த மற்றுமுற் றருவுற்ற தெங்கெனப் பகர்வார். (உ.உ)

பொங்கு கண்டணார் முதற்பல வாகிய புரியுந்
தங்கு மாதரு மாந்தரும் வினைந்தனர் சார்ந்தா
ரெங்கு மில்லதோ ருற்புத மாமிது வென்பார்
கொங்கு தங்குமா ரெழுகுறு தேனூளிக் கொள்வார். (உ.கூ)

விழைவி னுண்பதற் கஞ்சபு மீட்மெண் விடுப்பா
ருழையு மைந்தகை வீரசே கருவுல கொருங்கு
தழையு வாற்றிய வாடலீ தென்பர்நந் தாயா
மிழைகொள் கொங்கையா ஞமைபுரி யாடலென் றிசைப்பார். (௧)

இருவ ருங்குழீஇ யாற்றிய விலீலையென் றிசைப்பார்
பொருவ ருந்தல மிதுவலா திலையெனப் புகல்வார்
பருவ ருந்தி மினியுயிர்க் கிலையெனப் பகர்வார்
கருவ ருந்தலற் றயந்தன மீலெனக் கணாவார். (௨௫)

பலப முத்தலிற் பலவெனப் பட்டதோ வென்பா
ரிலகு மீதுத்தா லகவன மோவென விசைப்பார்
விலகு ருவதிற் குழம்பல வேயென்று வின்வா
ரலகி லற்புத மெங்கிது காண்டலென் றறைவார். (௨௬)

கண்ட யாவரு மதிசயித் திங்ஙனங் களைய
வண்ட வாவுதார்த் தடவெடும் புயவிறல் வழுதி
கொண்ட பேதைமை யாமுனங் குறித்தமை தேர்ந்து
துண்ட வெண்பிறை யான்செய்த திதுவெனத் துணிந்து. (௨௭)

அறிவி லாமையா லிதுநினைந் தோமென வஞ்சிப்
பிறிதொன் றுற்றுறிந் தடுப்பவ ரியானெனப் பேணிச்
செறியும் யார்க்குந்தா னினைந்தமை வெளிப்படச் செய்பிக்
கிறியி லார்க்கருள் வீரசே கரர்முனங் கிடைத்தான். (௨௮)

அச்ச மும்பெரு கன்புமிக் கெழுதர வழுது
கச்ச மில்லையென் றுணாத்திடாக் கைகுவித் திறைஞ்சி
முச்ச கம்புகழ் முதல்வரின் பெருமையா னறியே
னெச்ச னுதிய ரினுமுணர்ந் திலனொனின் யானார். (௨௯)

மறைக ளாலல னாலரி யான்மனா திகளாற்
குறைத ராவள வாற்குறித் தறியொணா தெங்கு
நிறைவ தாகிய நின்னையா னளந்திட நினைந்தே
னிறைவ வென்செய னினைதொறு நகையெழு மெனக்கே. (௩௦)

இருவி னைப்பய னுகர்ந்தவத் தைகளைந்து மெய்திக்
கருவி னைக்கிட மாயுழல் கடையனே னெருமூ
வருவி னைக்கொடைந் தொழில்செய்து முருவுனை யளக்குந்
தருவி னைக்கொளல் சிறிமிக் கிலங்கவர் திறனே. (௩௧)

ஒருதி ராதன்வந் துரைத்திட வனங்களைந் துடனே
யருகில் காஞ்சியைப் புதுக்கிணன் வழிவந்த வறத்தா
லொருகி ராதன்வந் துரைத்திட வனங்களைந் துடனே
யருகில் வீரையை யாக்கிளு றுரணி கண்டன். (௩௨)

அறிவி லாதிவ னமலனைச் சோதனை செய்தான்
செறியு மற்றிவன் குலத்துமுன் னேருமித் திறமே
நெறிய தாக்கொண்டு ளார்கொலோ வென்றுமண் ணினைக்கப்
பொறியி லேன்பெருந் திங்குசெய் தேனிது பொறுத்தி. (௩௩)

என்று பன்முறை நைந்துரைந் தழுங்கசிந் திரங்கு
மொன்று நல்லருள் பெறுவதெஞ் ஞான்றென வுரைக்குங்
கன்று மிங்வனக் கவல்செழி யன்செயல் காணாஉ
வன்று நல்லருள் புரிவதற் கெண்ணின னையன். (௩௪)

வழுதி கேட்டிந் சோதனை செய்தது மாண்பே
பழுது தீர்தரு முலகெலாம் பத்திசெய் தின்னுந்
தொழுது நம்மருள் வெளிசெய்தாய் நீயெனச் சொல்லி
யெழுது நின்புகழ் விருப்பொடு மென்னிலென் வேண்டும். (௩௫)

ஈது நிற்கவண் பாகலின் பெருங்கனி யெவரு
மோது பத்தியிற் கவர்கநீ யுங்கவர் துண்ணிற்
நீது முற்றுட னேயறுங் கனியெலாந் தெவ்விற்
போது முற்றிய வீரையே பண்டுபோற் பொலியும். (௩௬)

என்று தம்பிரா னருளினாற் காயவாக் கெழுந்த
தன்று தென்னவ னுய்ந்துளே னென்றடி தொழுது
சென்று பாகலி னொருகனி தெவ்வினான் பலரு
ன்று தெவ்விடப் பணித்தன னவரது நயந்தார். (௩௭)

கனிக வர்த்தவர் யாவருங் கைதொழு துண்டார்
தனிவில் வேந்தனு முண்டனன் தன்மம ரோடு
நனிவ ருத்தவ ரவர்க்குள நோயெலா நசிக்கப்
பனிம திக்குல மன்னனைப் புகழ்ந்தனர் பலரும். (௩௮)

தென்ன னுந்தனக் கருதமை வயிற்றுநோய் தீர்த்தா
னுன்ன ரும்பல வொழிந்தது கனியெலா மொழிய
முன்னர் வீரையே நின்றது மொய்க்நிழல் செய்து
நன்னர் வானவர் மலர்மழை பெழிந்தனர் நயந்து. (௩௯)

ஆய காலையி லதிசயம் யாவரு மடைந்தார்
மேய வேந்தனு முமையவ டிருமுன மேவிப்
பாய தேரத்திரம் பற்பல புரிந்தனன் பணிந்தாங்
கேய வந்தக ரொருபுறத் திருக்கைசெய் திருந்து. (ச ௦)

ஆண்ட வீரசே கரப்பிரான் நிருவுமை யாண்டா
ளீண்ட மேனியிற் புனைவகை யிலங்குபொற் பூணு
மாண்ட பன்மணிக் கலன்களும் வயங்குபொற் கலையு
நீண்ட கைத்தலச் செழியர்கோன் கொடுத்தன னிரம்ப. (ச ௧)

மன்னு மாலயப் பணிபல வணிபெற வயக்கி
மின்னு பற்பல கிராமங்கள் வீனாவொடு நல்கி
யுன்னு நித்திய முதலிய மூன்றுமிக் கோங்கப்
பன்னு மாபுகழ்ச் சுருணபாண் டியனென்பான் பண்ணி. (ச ௨)

கோல மார்தரு வீனாவா ழிருமுது குரவர்
சீல மாரடி பணிந்தெழுந் தன்புமீச் சிறக்குங்
கால மார்புற விடைபெற்றுக் கைதொழு தெழுந்து
ஞால மார்திரு வாலவாய் கோக்குபு டடந்தான். (ச ௩)

ஆல வாயடைத் தத்தல மார்பவர் பலர்க்குஞ்
சால வாய்புகழ் வீரசே கரரருள் சாற்றி
ஞால வாயிஃ ததிசய மாலென நயந்து
மால வாய்வளர் சுருணபாண் டியனுற வாழ்ந்தான். (ச ௪)

கலைம திக்குல மன்னவன் கைதொழு தேத்த
நிலையு டைத்திரு வீனாவண் பலாவென நின்ற
தலைமை சொற்றனம் வடதிசைக் கோமகன் சார்ந்து
மலைவ றப்புரி பூசனைத் திறமினி வகுப்பாம். (ச ௫)

வீனா பலாவாகியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ச ௪ ௦.

குபேரன் பூசைப்படலம்.

விதித்திடு நான்முகன் விழையும் புத்திரன்
றுதித்திடு புலத்திய னவற்குத் தோன்றினோன்
மதித்திடு விச்சிர வாவெங் பானவற்
குதித்தன னிணையிலா வீவாருகு பேரனே. (௧)

விச்சிராவாவெனுந் தவத்தின் மேலவ
 னச்சிறு மைந்தனை யெடுத்த னைத்தான்
 ருச்சிமோந் துள்ளமு முருக நோக்கினு
 னச்சிய மைந்தனு டய்த்து தாழ்த்தான். (௨)

அடியனென் செய்வினை யருளிச் செய்கவென்
 ரெடிவிலா வுக்கமிக் குணப்பக் கேட்டவன்
 மடிவருந் திருவமிக் கடைய மாதவ
 முடிவிலா முதல்வனை முன்னி யாற்றென்றான். (௩)

தந்தை தனினையடி மீட்டுந் தாழ்த்தெழுந்
 தெந்தையே முடிவிலா முதல்வ னென்றனை
 நின்றையி லினையவ னிகழு மூவரு
 னந்தையி லினையனென் தறையி யாலென்றான். (௪)

மலரவன் படைத்தலை மாயன் காத்தலை
 யலர்தர வவரொடு மழித்து நின்றலாற்
 பலர்தொழ மீட்டுமப் பணி னாக்கலா
 லுலர்தலின் முதலவ னுருத்தி ரப்பிரான். (௫)

வருத்துறு வியசன முயிர்க்கு மாய்த்தலா
 லுருத்திரன் சுகமுத வுதலிற் சங்கரன்
 நிருத்துறு மங்கனஞ் செய்த லாற்சிவ
 னருத்தமுந் நிகுபெய ரனந்த மின்னுமே. (௬)

பிறப்பிலி யெனும்பெயர் கோசம் பேசலா
 லறப்பணி தலையமை யறிவின் மிக்கவர்
 மறப்பரு மவனடி மதித்துச் சார்குவார்
 விறப்பமை பவமொழி விதமுட் கொண்டரோ. (௭)

காலனைத் தெறுதலிற் கால னால்வரு
 மாலமை தண்டங்கண் மாற்ற லுண்மையென்
 ருலமை கலையுண ரறிஞர் சார்குவார்
 சீலமுந் ரொளிரவன் செய்ய தாண்மலர். (௮)

காமனைத் தெறுதலிற் காம னால்வரு
 நாமவெந் துயரெலா நசிக்கச் செய்யுமென்
 நேமமிக் ருயரவன் சரண மெய்துவார்
 தோமறக் கலைபல துணிந்து ணர்ந்தவர். (௯)

எவரினும் பெரியவ னவனென் றெண்ணுதி
யுவமையி னூலெலா மெவருக் கோதிடுஞ்
சிவமலி திறத்தமா தேவ னென்னுமோர்
தவமலி பெரும்பெயர் தனய வோர்தியால்.

(க ௦)

பரசிவன் நிருவருள் பதித்த லாலன்றோ
வாவயன் படைத்தலில் வல்ல னாயினான்
புரவுசெய் திடுதிறம் பொருந்த மேற்கொண்டா
னரவணை யவனிலை யென்னி லாவதோ.

(க ௧)

மதித்தி ரியங்க லும் வளிச லித்தலு
முதியவெந் தழல்சுகி முயற்சி மேயது
மதிர்கடல் கராயிக வாத டங்கலும்
பதியெனப் புகலுமப் பரம னானையே.

(க ௨)

அவதியி லுயிலொ மவாவிப் பற்றுமோ
ரவதியை யுணர்ந்து லாதி நல்குவா
னவனிமூற் பற்பல வசலி டந்தொறு
மவனவ ளதுவெனு மவைகொண் டாட்டுவான்.

(க ௩)

மறைமுழு வதுமழு வலன் மைத்தகை
யிறைவனை யேபர மென்று கூறிடு
மறைதரும் பிறையு மதுவென் னென்றியே
லுறையுப சாரமென் னுணர்ந்தி மைந்தனே.

(க ௪)

இளைதலி லொன்பது மெட்டி மாறுமுற்
புனையுரு வமைந்துமோர் பூட்சி யும்மிலான்
வினைகளைந் துற்றுமோர் வினையு மில்லவ
னனையவன் பெருமையா ரறைய வல்லரே.

(க ௫)

பருவருங் கொடுவிடம் பதிந்த கண்டமும்
வெருவரு மென்புமுன் மேவு மங்கமு
மருவுற னோக்குருர் வரதன் மூவரு
னொருவனென் னுணர்ப்பரா லுண்மை தேர்கிலார்.

(க ௬)

கலையுணர் விருநிதி யாதி கைக்கொள
றொலவறு போசங்க கிய்த்த னீடிய
நிலையுடை யாயுண்மற் றெவையு நேருமே
யிலையுன் முடிப்பி னு னடிய ருச்சனை.

(க ௭)

பொய்யுணர் வடங்கலும் புகைந்து மாயுமே
மெய்யுணர் ஞானமும் வீடு மெய்துமே
யையுணர் வுடையவர் யார்க்கு மாற்றலா
மொய்யுணர் சூலத்தான் முளரித் தாடொழ. (௧௮)

வேதியர் தமைச்செருத் திட்ட வெங்கொலை
யோதிய தந்தைதா யுறும் கக்கொலை
யாதிய கொலைபுரி யஞரே லாமறுஞ்
சோதித னொருபெயர் சொல்லீனோர்தரம். (௧௯)

ஆதலிற் பரசிவ னடிநி னைந்துநீ
காதலிற் தவஞ்செயல் கைக்கொண் டாயெனின்
மேதக வன்னவன் வெளிப்பட் டெண்ணிய
வார்தரக் கொடுத்திடு மைய போவென்றான். (௨௦)

வேறு.

தந்தையுரை செவிமடுத்துத் தாழ்த்தெழுந்து விடைபெற்று
முந்தைவினை தகவுந்த முழுச்செல்வத் திறம்பெறுதல்
சிந்தைகுறிக் கொண்டுவட திசையணுகி மேருவிற்பா
லந்தைதெறு வளம்பொலியோ ரகத்தமர்ந்து தவம்புரிவான். (௨௧)

சிலநாளின் சுவைக்கிழங்குஞ் சிலநாணன் கியல்கனியுஞ்
சிலநாண்மென் பசங்காயுஞ் சிலநான்வீழ்ந் துலர்சருகுஞ்
சிலநான் கெதிர்புணலுஞ் சிலநான்வா யுவுமருந்திச்
சிலநாண்மற் றதுந்தவிர்த்து திருந்துமா தவம்புரிந்தான். (௨௨)

அண்ணலுமை யொருபாக னருளுருவ மிதயத்து
நண்ணலுற வஞ்செழுத்தும் விடாதுநா நவிறலுறக்
கண்ணலமை கண்முகிழ்த்துக் கைதலைமேற் குவியவுல
கெண்ணலுற விருந்தொரா யிரவருந் தவம்புரிவான். (௨௩)

புரவுபுரி மான்மைந்தன் புத்திரன்புத் திரன்புதல்வன்
பரவுதவ மிவ்வாறு பண்ணுதல்கண் டவற்கருள்வா
னரவுமதி சடைக்கணரிந்த வண்ணலா ரருளுருவக்
குரவுபுனை நறுங்கூத்தற் கோற்றொடியோ டெதிரினின்று. (௨௪)

கண்டவுடன் விரைந்தெழுந்து கைகுவித்து வலஞ்சூழ்ந்து
தண்டமெனத் திருமுன்பு தாழ்த்துபணித் தன்னிடைக்க
வண்டர்பிரா னெழுந்திருவென் றையதிரு வாய்மலர்ந்தான்
நெண்டனாய லுற்றேனென் றெழுந்தெதிரின் நிதுசொல்லும். ( )

அடிகளாய் நெடுதிருமார் கரியபெருங் காட்சிதரு
மடிவிறுநு வருளாவென் தவம்பழுதில் லதுமற்று
நெடியவென தெண்ணமெலா நிரம்பியது நிரம்பியவன்
கடியகுணத் தியானமுன தடிமையே யெனக்கரைந்தான். (௨௬)

வேட்டபொரு ளியாதனை விளம்புவா யெனமன்றத்
தாட்டயரும் பெருங்குத்த ரருளுதலு மேட்டைபடு
வாட்டமொழிந் தன்னென்று மறுவலுந்தான் பணிந்தெழுந்த
கோட்டமில்சின் தையனாது குபேரனிது வேண்டுவான். (௨௭)

பொருவருநின் நிருவடிக்கட் பொலிந்தோங்கி வளரன்பு
மிருதிதியும் புட்பகமு மிலங்குநர வாகனமு
மொருவரிய மணியாதி யுற்றபல பெருந்திருவு
மருவுவட திசையானு மாட்சியுநல் கென்றிரந்தான். (௨௮)

என்றவுடன் குறுநகைசெய் தெம்மடிக்கட் படுமன்பு
மன்றவுனக் கினிதளித்தோ மற்றயா வையுமொருநா
மொன்றவமர் படுமலங்க ளுள்ளுமொரு தலஞ்சார்ந்து
நன்றமைய வெமைப்பூசை நவீற்றியடை குதியென்றான். (௨௯)

அடைதியென வாய்மலர்ந்த வண்ணலடி மிசைப்பணிந்து
மிடையுமகிழ்ச் சியனாகி விளம்புவா னடுத்திதைஞ்சி
லுடையவரீ விரைந்தருளு முத்தமநற் தலமியாது
கடையனுணர் பாக்குரைத்தி யெனப்பெருமான் கனிந்தருள்வான்.

காவெலார் தோகைமயில் களமெலாங் கதிர்ச்சாலி
பூவெலாம் பொறிவண்டு புனமெலாங் கருமேதி
சோவெலா மழைமேகந் துணரெலார் தேனொழுகும்
பாவெலார் தன்புகழாப் பயில்பாண்டி வளநாட்டில். (௩௦)

குருந்தவணங் கீழ்பாலுங் குலவுசிறு மருதவணங்
திருந்தவொளிந் தென்பாலுஞ் சித்தவர்குழ் வன்னிவனம்
விருந்தமைய மேல்பாலும் வெள்ளாறு வடபாலும்
பொருந்தவொரு வீரவனம் பொலியுமா லெஞ்ஞானம். (௩௧)

அன்னதலத் திடைநமக்கா மகிலதலத் தினும்விருப்ப
மென்னதலந் கருமதனுக் கிணையாகா ஷமையெனும்பேர்
மின்னவீவ ளாங்கமர்வன் வீரசே கரநாமம்
பன்னவொரு நாமுழுவ் ணமர்வோம்வா னமும்பழிச்சு. (௩௨)

அத்தலத்தி லொருவீண யான்நிழல் செயுநமக்கு
வித்தகவே வெறொருவன் மிக்கசுவைக் கிழங்கெடுப்பா
றொத்தசுனா யிரும்பூன்ற வொண்முடியிற் றழும்பேற்றுச்
சித்தமுலவ் தவனையவன் மனைவியொடு சேர்த்தாண்டோம். (௧௮)

வட்டமா நிலத்துள்ள மாத்தலமெ லாம்பணிந்துங்
குட்டலோ யரதுநிலை குலைந்தடைந்த வொருசோழர்
கிட்டமாப் படியருளி யெப்பணியு மவனாற்ற
வுட்டவா மகிழ்ச்சியிக வேற்றுநீ மதுலகளித்தாம். (௧௯)

அன்னபுகழ்ப் பெருஞ்சோழன் மனைவியருங் குணமிக்கா
டன்னமர்நா யகன்பணிசெய் தக்கநா ளிவண் மலர்த்தாண்
முன்னவழி பாடுசெயா முனையொன்று பயந்துநம
தின்னருளாற் கொழுநனுட னெய்தினளின் புற்றமர்வான். (௨௦)

ஆயபுகழ்ப் பெருஞ்சோழ னற்புதமாஞ் சிவகங்கை
மேயவிட நம்மருளா லுணர்ந்துவிழை தரப்புதுக்கித்
தூயபடி முதற்சமைக்கச் சோழநீர்த் தப்பெயர்நூண்
டேயநினைப் பவர்வினையு மிறவளத்தி னாக்கமரும். (௨௧)

கற்றகலை வளச்சோழன் கண்டனெனு நாமத்தா
னுற்றவன முழுதழித்துத் தன்பெயரா லோரூர்செய்
தற்றவஞர்க் குடியேற்ற வக்குடிக ணமக்கன்பு
பெற்றவுளத் தினவாகிப் பெருகவது பொலியுமால். (௨௨)

கண்டனுரை செவிமடுத்தக் காதலித்து நமைப்போற்ற
வண்டமிழ்ப்பாண் டியனடைந்தான் மனந்தெளிய வீரைதனை
யண்டமண வும்பலவாப் புரிந்ததுநல் கியகனியாற்
கொண்டவவன் வயிற்றுநோய் முழுதுமறக் குறித்தாண்டோம். (௨௩)

இன்னுமதன் கனிநுகர்வா லெண்ணிலர்நோய்தவிர்த்துயந்தார்
மன்னுமவற் கியம்பியவா மற்றதுமாற் றிப்பண்டைத்
துன்னுமொரு வீனையே துவன்றிநிழல் செயச்செய்தா
மின்னுமதி சயம்பலவால் விளம்பரிது நம்மாலும். (௨௪)

அத்தலத்தை நீயுமடைந் தன்புகொடு பூசிப்பி
னித்தலத்து வேண்டியவை யாவுமடை வாயின்னு
மொத்ததினக் குறுநகர்ப்பே ரந்நகர முற்றொளிருஞ்
சித்தமுலவ் தடையென்று செப்பிமீழறந் தனனிழையோன். (௨௫)

வேறு.

இறைவன் வார்த்தையுண், ணிறைய வேற்றனன்
முறைப ணிந்தனன், பொறைகொ ளன்பினான். (௪௨)

ஆங்கு நின்றதென், பாங்கு நோக்கினான்
வீங்கு மன்பினா, லோங்கு முள்ளத்தான். (௪௩)

வழியி லுள்ளன், பழியி லாத்தல
மழிவி லன்புமீக், கழிய வேத்தியே. (௪௪)

கொழுதி வண்டின, முழுதீழ் குக்குபுப்
பழுதிவ் சோலெகும், வழுதி நாற்றான். (௪௫)

வருவென் ளாறுசீர், தருகு ருந்துசிற்
றுருவ ருச்சனம், பொருவி லாச்சமி. (௪௬)

திசைக ணன்கினு, மிசையின் மேவுத
னசையி னேக்கினா, னசைவி லன்பினான். (௪௭)

இருக ரங்குவித், துருகு நெஞ்சொடும்
பெருகு வீரையி, னருக டித்தனன். (௪௮)

எல்லை தாழ்ந்தனன், வில்லை வீசமிற்
றெல்லை வீரையுள், வல்லை புக்கனன். (௪௯)

அளவி னுண்டொழில், வளம விந்தொளி
கிளருந் கோயில்கண், ளெம கிழ்ந்தனன். (௫௦)

பார்த்த போதினு, மோர்த்த வன்பய
னூர்த்து சோழமா, தீர்த்த மாடினான். (௫௧)

கடைய வாவுறா, நடைய பூதிசீ
ருடைய கண்மணித், தொடைபு ணைந்தெழா. (௫௨)

வேத சாரமென், ரோத மேவிய
போத வைந்தெழுத், தாத ரஞ்செயா. (௫௩)

நன்ன ரெண்ணிய, பின்ன ரொண்மணி
யன்னர் கோயிலின், முன்ன ரெய்தினான். (௫௪)

சந்த வாரணத், தந்தண் வார்கழற்
கந்த மாமலர், முந்த வேத்துபு. (௫௫)

வேறு.

கொன்பொ லிந்தெழு கோபுர, முன்ப ணிந்து முழுநிதி
மன்பு குந்தனன் மாசிலா, லுன்ப ருள்ளம ராலயம். (௫௬)

நந்தி நாத னலப்பத, முந்தி யாங்வு முகிழ்த்தெழச்
சிந்தி நாண்மலர் சேவியா, வந்தி லாலயஞ் சூழ்ந்துபின். (௫௭)

இறைய வன்முன மெய்திக்கண், ணுணைது எரிப்ப வுரோமங்கண்
முறைசி லிர்ப்ப முதுக்குறைத், துறைக லப்பத் தொழுதனன். (௫௮)

எம்மை யாளு மெழிலுமை, யம்மை முன்னு மடைத்தொரு
வெம்மை யின்றி விளங்கிய, செம்மை சேரத் தொழுதனன். (௫௯)

காலந் தோறுங் கசிந்துதாழ்ந், தோலு மார்துதியும்புரிந்
தேல வைகு மிடஞ்செயாச், சால மேவித் தவஞ்செய்வான். (௬௦)

வேறு.

இவ்வாறு தூருண்டு தவம்புரிய நம்பெருமா னிடப்பான் மேய
வவ்வாறு கான்மடுக்குங் குழலுமையோ டெதிர்ந்தோன்றி யவாய யாவும்
வெவ்வாறு தபத்தந்தா நம்மையுத்தோ ழுமையாக மேலுந் தந்தா
மவ்வாறு பெற்றொருநீ யமர்பதிப்பே ரிந்நகர மெய்தச் செய்தாம். (௬௧)

ஆதலினின் பதியாய வளகையடைந் திருநிதிவாய்ந் தரசுமேவிக் [மூர்த்தி
காதலின்வீற் றிருத்தியென வுரைத்துமையா ளொடுமறைந்தான் கருணை
நோதலின்மா நிதிக்கிழவன் மிகமகிழ்ந்து பெருகருளி னோண்மை போற்றி.
யோதலின்மா யாத்திருவம் பலபெருக்கி விழாவாதி யுளுற்றிப் போற்றி. (௬௨)

நன்றுவிடை பெற்றுவட திசையளகைப் பதியடைந்து நயந்து வாழ்ந்தா
னன்றுமுதல் வீரைநக ரளகையெனும் பெயர்பெற்ற தறிவான் மிக்கீர்
துன்றுநலப் பெருமானைத் தனபதிபோற் றியதுணைத்தாஞ் சோழ தீர்த்த
மென்றுமொளிர் சத்தியபுட் கரிணியெனும் பெயர்பெற்ற திசைப்பா மன்றே:

குபேரன் பூசைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௫௦௩.

சத்தியபுட்கரிணிப்படலம்.

விண்மலர் பொழில்வாய்ப் பூவும் விண்ணெழுநூல் நும்பும்
பண்மலர் மிடற்று வண்மும் பவளமும் பொன்னு முத்து
மெண்மலர் செல்வர் நெஞ்சு மிகபரம் வெறுத்தா ருள்ளுந்
கண்மலர் சிறப்பு வாய்ந்து கருவிய பரிணமி நாட்டில். (௧)

தண்டலை நறுமென் பூவிற் றையலா ரொழின்முன் கையிற்
கொண்டலை நிகருங் கூந்தற் கோற்றொடி யவர்கு ழாத்தில்
விண்டல மளாரீ ராற்றில் விரும்புநீர்த் துறையி லோவா
வண்டல மருஞ்சீர் வாய்ந்த மங்கல மெனுமோர் மூதூர். (௨)

மழைவளஞ் சுரந்து நாளு மல்குமற் றகரத் தேரான்
விழைவளம் பெருக்கி வாழ்வான் மேதகு குணத்தான் மிக்கான்
றழைவள நினைவார்க் கீயுஞ் சங்கரற் கன்பு பூண்டு
பிழைவள முருக்கி வைகும் பெற்றியா னொருவே ளாளான். (௩)

மற்றவன் மகலி லாமை மதித்துமண் ணாதி யுள்ள
குற்றமில் வளங்க ளெல்லாங் கொள்ளுநர் தம்பால் விற்றுப்
பற்றமை செம்பொ ணாக்கிப் பார்புகழ் காசி மேவி
ஈற்றவம் விளைப்ப வெண்ணி நண்ணுவான் மனையா ளோடும். (௪)

ஆயவக் காலு யுள்ள பசுக்களி லரனுக் கன்பு
மேயவன் கலைமுற் றோர்ந்த வேதிய னொருவன் மேவத்
தூயமற் றவற்கோர் பத்துச் சுரபியைத் தான மாசு
நேயமுட் பொலிய நல்கி நிகழ்மற்றை யாக்க டம்மை. (௫)

இடைமக னொருவன் பாங்க ரிரும்பொருள் பெற்று நல்கிக்
கடையருட் குறியாக் கங்கைக் காசியை யடைந்தா னிப்பான்
மிடைபல நாட்கள் செல்ல வேதியன் பெற்ற பெற்ற
மடையு மிடைய னாவை யடைந்தன பழக்கத் தாலே. (௬)

மறையவ னேடி வந்து மற்றிடை மகனைக் கண்டு
குறைவினின் குடஞ்சுட் டோடு கூடிய வென்னாப் பத்து
முறைமையின் விடுதி யென்ன முனிந்துநின் பசுக்க ளென்று
கறையற விளக்கு தற்கா மிலச்சினை காட்டு கென்றான். (௭)

இலச்சினை யில்ல யென்னா னிதுவிது விடுதி யென்று
நலச்சிவ பெருமாத் கன்பு நண்ணிய மறையோன் கூறப்
புலச்சிறு மையர்போ லென்ன புந்திகொண் டடைந்தா யிந்தத்
தலச்சில ருடன்வந் தாலும் விடுகிலேன் சுரத மென்றான். (௮)

வருந்திய மறையோ னவ்வூர் வாழ்நருட் சிலர்பாற் சென்று
பொருந்திய தெடுத்தக் கூறப் புந்திரொந் தனைய ருந்தோந்
தருந்தியக் குறுத்து மண்டன் றனைவர வுழைத்துக் கேட்கத்
திருந்திய பசுக்க ளெல்லா ழீமன்னவே தெரிமி னின்னும். (௯)

பழியொடு பாவ மஞ்சம் பண்புசந் நில்லாப் பார்ப்பான்
மொழிருவ தனைத்தும் பொய்யே மூதறி வுடையீ ரிந்த
வழியிவன் பசுவொன் றேனும் வந்ததை யறியே நெல்லாந்
கழிபொருள் கொடுத்துப் பெற்ற துண்மையே கணாதே நென்றான் .

நடுநிலை பிழையா வன்னார் நயந் துறா மொழியுங் கொள்ளா
வடுவமை தொறுவ னோடு மறையவன் றனையுங் கூட்டித்
தொடுகட னிலமுற் றுளஞ் சுருணபாண் டியன்முன் விட்டா
ரகிதிற் றனையான் முன்னுஞ் சாதித்தா னறிவி லாயன். (க ௧)

மற்றவ னுள்ளத் தாய்ந்து தொறுவனை வலிசெய் போது
முற்றவு மெனவே யூரின் முட்டிவாங் கிடுபார்ப் பாணுக்
குற்றவான் பத்துநல்கு வாரெவ ருண்மை தேர்ந்து
சொற்றிட வேண்டு மென்று தொழுதழு துறாத்தா னன்றே. (க ௨)

வழுதியு மறையோ னுக்கள் வந்தன வில்லை யென்று
செழுமலர் வீணை மேய தெய்வநா யகன்முன் பெய்தித்
தொழுதுறா யாடு வாய்கொ லென்றனன் றுணிந்தா னாயன்
பழுதில்பார்ப் பாணும் வந்து பகர்வனேற் பகர்வே நென்று. (க ௩)

அரசுமவ் விருவ ரோடு மமைச்சரா தியர்க ளோடும்
பரசுபல் வளஞ்சால் வீணைப் பதியெனு மளகை சார்ந்து
வரசுகோ தயமா யுள்வார் மாட்டமர் பெருமான் முன்னம்
விரசுபே ரன்பிற் றுழ்ந்து விண்ணப்பஞ் செய்வா னீது. (க ௪)

ஐயனே யுமையோர் பாகத் தமலனே மழுமா னேந்துங்
கையனே காலற் காய்ந்த காலனே யந்தி வானேர்
மெய்யனே யென்னை யாண்ட வித்தகப் பிரானே யுண்மைச்
செய்யனே வாய்மை தேருந் திறந்திரு வுளஞ்செய் யென்றான். (க ௫)

மீனவ னில்வா நேத்தும் விண்ணப்ப மேற்று முக்கண்
வானவன் வீணை தன்னை வருக்கையாக் கியபி ரான்கா
ரோனவன் கோடு பூண்ட விறையவன் முறையே செய்யுங்
கோனவ னுள்ளத் தேற்றுங் கொள்கையுட் கொண்டா னன்றே. (க ௬)

வெருவரு துணைய வெள்வேல் வேந்தகேள் சோழ தீர்த்தத்
திருவரு முன்னே மூழ்கி னியல்புண்மை தெரியு மென்று
பொருவரும் வெளிவாக் கொன்று புலப்படத் தோன்றிற் றப்போழ்
தொருவரு மன்பின் வேந்த னுவந்தெதிர் பணிந்து போற்றி. (க ௭)

நிறைபெருஞ் சனங்கள் சூழ நிகரிலாச் சோழ தீர்த்தத்
துறையடைந் தரச னின்று தோடங்கொ டொறுவன் றன்னை
மறையவன் றன்னை யிந்த மாதீர்த்தத் துண்மை கூறிச்
கறைதப முழுகு மென்று கட்டுரைத் திட்டா னன்றே. (௧௮)

வேந்துரை செய்த வாறே வேதிய னிடைய ஞ்வுட்
போந்துவை கியவென் னாக்கன் பத்தெனப் புகன்று மூழ்கி
யேந்துபே ரழகு வாய்ந்த விளமைமூப் பிரியப் பெற்றுச்
சாந்துந் றாரும் பொங்கத் தண்கரை யேறி நின்றான். (௧௯)

கண்டவ ரிவர்தா நீல கண்டரொத் தனரால் வீரை
யண்டர்தம் பெருமா னாட லளப்பரி தாய தென்று
தொண்டர்க ளோடுங் கூடித் துதித்தர கரவென் றுர்த்தார்
விண்டல வாணர் யாரும் பொழிந்தனர் மென்பூ மாரி. (௨௦)

மிகுவியப் படைந்த வேந்தன் வெதிர்க்குமுன் மகனை நோக்கித்
தருவகை யுரைத்து மூழ்கிச் சத்தியத் தெரித்தி யென்ற
னகுமுகத் தனைய மூர்க்க னவிலெலா மெனவே யென்று
புகுசெருக் கோடு மூழ்கிப் போக்கினு னிரண்டு கண்ணும். (௨௧)

விழியிழந் தச்ச மேவி வெள்ளத்துள் வியர்வு மல்க
வழிதெரி யாது மாழ்கு மதியிலான் றன்மை கண்டு
கழிமட னிவன்கை பற்றிக் கரையிடைச் செலுத்து கென்று
மொழிசெய்தா னிறையவ் வாறே முன்னின்ற னெருவன் செய்தான்.

அதுதெரிந் தவர்க டண்டி யடிகளோ டொட்டி முன்ன
முதுகம லைக்கோட் டிற்ற மூடரை யொத்தா னென்று
கதுமென வுரைத்துப் பாவி கலங்களு ரெய்தி னாயே
பதுமனு நிகரான் பத்துப் பசுக்களு மவாவி யென்றார். (௨௨)

ஏடநீ யென்செய் தாய்மெய் யியம்பினான் றனையான் பத்துங்
கூடநீ கொடுப்பாய் கொல்லோ கொடாய்கொலோ வுரைத்தி யாலென்
ருடவர் பெருமான் கேட்ப வச்சமுற் றடியில் வீழ்த்து
மூடனேன் பிழைத்தேன் சற்று முனியில யுலகாள் வேந்தே. (௨௩)

வருவது தெரித ராதில் வாறுகெட் டொழிந்தேன் பார்ப்பா
னெருபது மட்டோ வின்னு மொருபது கூட்டிக் கொள்க
திருகற வுண்மை யான தெய்வமாய் வினாங்கு மிந்தப்
பொருவிலி யடியேற் குஞ்ன் பொருளெலாங் கவர்த்து கொள்க. (௨௪)

வழிவழி யடிமை யாயிவ் வண்டரு வீரை மூலத்
துழிவளர் பெருமா னுக்கு முமையாண்ட வளுக்கு நாயேன்
பழியில்குந் தேவல் செய்வேன் பார்த்திப் பேறு போல்வாய்
வழியிழந் துயிர்வா மேனென் மெலிவினுக் கிரங்கல் வேண்டும். (உச)

அறிவிலா திழைத்த தீங்கு பொறுத்தன்மிக் கறம தாகும்
பறிவிலான் கொத்தை தீர்க்கும் படியுள மிரங்கு வாய்நீ
மறிவிலாச் செங்கோல் வேந்தே மன்செயு முறையு நாளு
முறிவிலா வீசன் செய்யு முறையுமென் றென்பர் சான்றோர். (உஎ)

ஆதலின் வீரை மூலத் தம்பிரா னெனக்கு நீயே
காதலி னடியே னின்பொற் கழல்சர னென்ற டைந்தே
தேதலின் முடியாத் துன்ப மொழிதரக் குருநி தீர்த்தி
வீதலி னின்ப மில்லை யிலையெனில் வேந்தர் வேந்தே. (உஅ)

என்றுரைந் தழுது தேம்பி யிந்தவா றிரந்து வேண்டிக்
கன்றுநெஞ் சடைய னாகிக் கான்மிசை விழுந்து சோர
வன்றுகண் டவர்க ளியாரு மந்தோவென் றிரங்கி னார்கள்
வென்றுகண் றொளிர்தூன் மார்ப மெய்யனு மிரக்கி னானே. (உக)

வழுதியு மிகவி ரங்கி மற்றிதற் கென்செய் வாமென்
றழுதில னின்ற னைய னருளின லாங்கோர் வாக்கு
வழுவிவித் தீர்த்த மின்னு மற்றிவன் மூழ்க வென்று
கெழுமவா காய நின்று மெழுந்தது கேட்டார் யாரும். (க0)

முன்னுமித் தீர்த்த நீருண் முழுகென வரசன் கூற
வின்னுமென் வருங்கொ லோவென் றெண்ணியச் சுற்றெ முந்து
பன்னுமத் தொறுவன் மூழ்கிப் பார்வையோ ரிரண்டும் பெற்று
மின்னுவன் கமலைத் தண்டி யடிகள்போன் மேலெ முந்தான். (கக)

புரவல னளவி லாத மகிழ்ச்சிபூ சுரனோ டிறுந்
கரவரு மனத்தோ ராகிக் களித்தனர் கண்டோ ரெல்லா
மரவணி சடையார் வீர சேகர ரருளைப் போற்றி
விரவலுந் தமைந்தார் யாரும் விடாதவா னந்த வாரி. (கஉ)

வேறு.

அண்மையடி யவர்க்காய வீரசே கரப்பெருமா னருளே யாகி
யுண்மைவெளிப் படுத்தலினுந் சத்தியபுட் கரிணியெனு மொருபேர் பூண்ட
தெண்மைமுழு குநர்க்கறமா திகளளிக்குஞ் சிவகங்கை யென்னுமே ரோடு
வண்மைதிகழ் தருசோழ தீர்த்தமெனப் பெயிடுபெற்று வயங்கும் வாவி. (கக)

மறையவனா விருபதுகொண் டிடக்கொடுத்துத் தனக்குரிய வளங்கள் யாவு
மிறையவனா லயம்புகுத்தித் தனக்கேற்ற பணிபுரிந்தாங் கிருந்த வாயன்
கறையவனா தரியாத துணர்ந்துபிரா னருள்புரியக் கைலா யத்தேர்
நிஜையவனா சாரமறப் புகுந்திருந்தான் பெருமகிழ்ச்சி நீங்கா னாயே. (௩௪)

வேதியனா விருபதுமப் பரமனுக்கீர் தவனுருவ மேவி வாழ்ந்தா
னோதியபாண் டியனமைச்ச ராதியரோ டாலவா யுற்றான் மேனிப்
பூதியரே சத்தியபுட் கரிணியெனும் பெயர்வரவு புகன்றா மிப்பாற்
கோதியலா வீரவசந் தத்திருமால் வரவேடுத்துக் கூற லுற்றும். (௩௫)

சத்தியபுட்கரிணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௩௩௮.

திருமால் பூசித்தபடலம்.

வெள்ளிய முத்தொடு செம்பவ ளங்களு மேவுற்றோர்
கொள்ளிய வீசு தரங்க நெருங்கிக் குளையோவா
வள்ளிய பாற்கட னாப்ப ணராவண வாழ்த்தேவ
ருள்ளிய மேக மெனக்கிடை கொடுத்து லுறுமாயோன். (௧)

பிருகு முனித்தலை வன்சின மூண்டு பிறப்போர்பத்
தருகுத லின்றி யெடுத்துழல் வாயென வறைகுற்றான்
நிருகுத லற்றவை யேதுறு காலிகல் செற்றார்பா
லுருகுதன் மேவுறு தோல்வி யுருவிற லுறல்வேண்டும். (௨)

ஆய திறம்பெற வென்புரி வாமென வாராழ்ந்து
நாயன் மலர்ப்பத மேத்தி யிறைஞ்சுத னன்றென்று
மேய கருத்தின னாயின னெத்தல மேவுற்றார்
பாய சிறப்பி னெலாமுறு மென்று படர்ந்தானால். (௩)

திருவளர் வீர வனத்தி லமர்ந்தரு டேவேச
னுருவளர் பாத மிறைஞ்சி னினைத்தவை யுறுமென்று
மருவளர் கொன்றையி னானருள் கூட்ட மனங்கொண்டான்
வெருவளர் சிந்தை யிலாம லெழுந்தவண் மேவுற்றான். (௪)

எல்லை பணிந்து பெருஞ்சிவ கங்கை யெனுந்தீர்த்தத்
தொல்லை படிந்து விளக்குவெ னீற்றின்மு னுருவுற்று
வல்லை நலந்தரு கண்மணி மாலை வளம்பூண்டு
நல்லை யெனப்பதி வன்னமோ ரைந்து நயந்தெண்ணி. (௫)

தலைமிசை யங்கை குவித்து நடந்து தவாதோங்கு
நிலையெழு கோபுர வாய்த லிறைஞ்சுபு நெடுவில்லா
மலையவர் வாழ்தளி யுண்ணுழை வுற்றனன் வாழ்வேமிக்
குலைவற நல்கு வசந்திமெனும்பெய ருறுகாலம். (௬)

நந்தி மலர்ப்பதம் வாழ்த்தி யிறைஞ்சி நறும்பூக்கள்
சிந்தி வலங்கொடு வந்து பிரானெதிர் சென்றுற்றே
யந்தி நிறத்தவ வற்புத சிற்பர வமலாவென்
றுந்தி மலர்ந்த முகுந்தன் வணங்கி யுவப்பற்று. (௭)

முத்தித ருஞ்சிவ கங்கைந றம்புனன் மொண்டாட்டிச்
சுத்திய சந்தின றுங்கல வைக்களி துதைவித்துப்
பொத்திய வாசம ரூப்பல மெல்லிய பூச்சாத்தி
யொத்திய தீஞ்சுவை பொங்குகி வேதன முறவூட்டி. (௮)

மாமலை யாளுமை யாண்டவ ஞக்குமி வாறாகத்
தேமலி மஞ்சன மாதிய செய்து சிறப்பித்துக்
கோமலர் நெற்றியி னெங்கன்பி ரான்முன் குறுகுற்றுத்
தாமம்வி ராவிய மார்புடை யான்றுதி தான்கூறும். (௯)

எண்ணிய வாறடி யார்பெற மேய விரும்பேறே
புண்ணியர் பாலக லாதவி ளங்குறு பொன்னேயுட்
கண்ணிய யோகர் கருத்தி னிருங்கதிர் கன்றோங்கு
மண்ணிய செஞ்சுட ரோயுன டைக்கல மடியேனே. (௧௦)

கற்பனை யத்தனை யுங்கட வாவொளிர் கனவாழ்வே
தற்பர ஞானசொ ரூபகு ணதிக யத்தேவே
புற்புத மாமுடல் வாழ்க்கையெ ணுருட் பொலிகோவே
யற்புத சிற்பர னேயுன டைக்கல மடியேனே. (௧௧)

பிணிகிளர் மெய்யு மதிற்புரு வாழ்வும் பெரிவிதன்றே
துணிகிளர் சிந்தைய ரென்றுமு ருத சுயஞ்சோதி
கணிகிளர் கொன்றைந றுந்தொடை வேணிய காபாலி
யணிகிளர் வீளையு ளாய்நின டைக்கல மடியேனே. (௧௨)

பெயர்வரு நோய்பல வற்றனும் வெய்துபி ரப்பாய
கயமிரு நோயென வோதுவ ரந்தக் கடுநோய்க்
ஞயலரி தாமொரு பத்துடை யேனென் றெழுழிவேனோ
வயர்வறும் வீளையு ளாய்நின டைக்கல மடியேனே. (௧௩)

பூதர நாணிடு புங்கவ சங்கம் புரிகாத
மாதர மேயவு மாதர வோதர மணிகண்ட
சீதர னுமெனை யாதிய ராலுந் தெரிவொண்ணை
வாதர வீரையு ளாய்நின் டைக்கல மடியேனே. (கச)

என்று துதித்திரு கட்புனல் வாரவி ரங்குற்று
நன்றுகுழைந்துக சிந்துநெ கிழ்ந்து நலம்பேணுங்
குன்றுகொ லென்றபு யத்திரு மாலெதிர் குளிர்மேவ
வென்றுவி னங்குபி ரானவெளி வந்திது விள்ளுற்றான். (கரு)

வேறு.

திருநெடு மாலே கேட்டி சிறந்தவித் தலத்தை மேவி
யொருவற நம்மைப் பூசை யுளுற்றினை யாத லாலே
பருவரும் பிறப்போர் பத்தும் பார்க்குப கார மாகப்
பொருவரும் வீரம் பூண்டு பொலிதரு மேன்மை தந்தோம். (கசு)

இன்னுமித் தலத்தில் வைகு மிருந்தவர் வீர மாகி
மன்னுவ ரதனு னீயு மாறாய நிருதித் திக்கி
னுன்னுமோர் சினக ரங்கொண் டெறையுதி நினைத்த தன்றி
முன்னுமற் றுள்ள யாவு முகிழ்த்திடு முனக்கு நாளும். (கௌ)

அன்றியும் வீரம் வேண்டி வசந்தகா லத்தி லன்புற்
ரென்றிய நமைப்பூ சித்தா யுற்றவிக் கார ணத்தா
லின்றுமுன் னினக்கு வீர வசந்தமா லெனுப்பே ரெய்து
நன்றுபெற் றமர்தி யென்று மறைந்தன னங்கள் கோமான். (கஅ)

மாயவன் மகிழ்ச்சி பூத்து மாறுகொ ணிருதித் திக்கின்
மேயவோர் கோயில் கொண்டு விளம்பிய பெயரும் பூண்டு
தூயளு யமர்வா னன்னான் றுணையடி வழத்தப் பெற்றோர்
நேயமா ரவனு லோக நிலவியாழ்ந் திருப்ப ரன்றே. (கக)

மன்னிய புகழான் வீர வசந்தமால் வரவு சொற்றா
மின்னிய கழலி ராமன் வீரோநா யகன்பொற் பாதம்
பின்னிய வன்பி னேத்தி வீரரா கவப்பேர் பெற்று
முன்னிய விலங்கை செற்ற காதையு மொழிவாங் கேண்மின். (க)

திருமால் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், நூறு.

வீரராகவப்படலம்.

தினையெறியுஞ் சரயுந் தித் தெண்புனல்பாய் வளம்பெருகிப்
புணாத்புபல் குடிமல்கிப் பொலிதருகோ சலநாட்டில்
வலாநிகரு மாளிகையு மாமதிலுந் கோபுரமுந்
சரையறவுந் நென்றுமுள தயோத்தியெனுந் கடிநகரம். (க)

அந்தநகர் மார்த்தாண்டன் குலத்துதித்தா நயன்புதல்வன்
றந்தவரை பரியிரதந் தவாவலியாட் பெருங்கடலா
னெந்தவுல கமும்புகழு மிரும்புகழான் பெருந்திலான்
சந்தமிரு கழங்காலான் றசரதனென் றிடுபெயரான். (உ)

மாதிரெருந் தவமெனச்செய் வசிட்டமுனி மொழிவழிபோய்
நாடுகிலைச் சிருங்கமுனி வனையழைத்து நகர்புகுதப்
பாடுபுக ழவன்கிருது பண்ணியவி நாகூறும்
மூகிநிறை கற்புடையார் மூவருக்கும் பகிர்ந்தளித்தான். (ங)

சுன்னன்கோ சலையென்பா ளிராமனைமா ளிகைமேலால்
வான்றவழ்கே கயன்மடந்தை வயிறுவாய்த் தனன்பரதத்
தோன்றலையோ சிருமகவைச் சுமித்தினாநல் கிடைனய
ரான்றகில முதற்பவ்வு மமைந்துவளர் தருநாளில். (ச)

காதிமக னரசனெதிர் கரியவற்றம் மோவென லுந்
கோதியலா விளவிலொடுந் சூனிசிலைகக் கொண்டடைந்து
நீதியிலாத் தாடகையை நிகழுமவ னொருமகனை
மோதியுயிர் குடித்துமக முடித்தொருகல் லெழப்பிரிந்து. (ஐ)

தனுமுறித்துச் சீதையெழிற் றனுவனைத்துத் தம்மியரும்
பனுவன்மறைப் படிவேட்கப் பரந்தபெருஞ் சேனையொடு
மனுமுதற்பற் பலரறிந்த மாளிகைவா னகர்புகும்போ
துனுமொருவிந் கவர்ந்துநக ருந்ருருதாய் மொழிகொண்டு. (ஈ)

இளவலுஞ்சீ தையுந்தொடர வேகிவர நதிகடந்து
தளரொருவே டனைநட்டுத் தறுகண்விரா தனைவதைத்து
வளமலிசித் திரகூட மரீஇப்பொருமி யழுதேங்கி
யுளமருதம் பியைத்தேற்றிப் பாதுகைபோ டவற்போக்கி. (ஊ)

பஞ்சவடி தீரமரீஇப் பரவுசடா யுவைக்கண்டு
வஞ்சமலி சூர்ப்பநகை மாமுலையா திகளறலா
லஞ்சவரு கரனாதி யரக்கருயி ரறமடித்து
நஞ்சமென வருமொருமா னுயிர்கவர்ந்து நண்ணிடுமுன். (அ)

தம்பியுமில் வழியரக்கன் சானகியைக் கவர்ந்தேக
வெம்பியிகல் புரிபறவை வீழ்த்துகிடந் ததுகண்டு
நம்பியிரா கவன்கவன்று செயக்கடவ நன்கியற்றித்
*தும்பிமுதல் வயிற்றிலிடு தொழிந்தவந்த னுயிர்மாட்டி. (ஆ)

ஒருசவரி பூசனையென யெம்மரா மரந்துளேத்து
வெருவருமிந் திரன்மகனூர் வெங்கதிர்மைந் தனுக்குதவி
யொருவரிய வரிமகனா லொண்டொடிவை கிடந்தெரிந்து
*திருவாரிக்குச் சேனையொடு தென்பாண்டி நாடடைந்தான். (க ௦)

குறுமுனிவ னிருக்கையினைக் குறுகியவ னடிபணிந்து
மறுவின்மனை வியைப்பிரிந்த மாத்துயர மெடுத்தியம்பித்
தெறுதொழில்வல் லரக்கர்தமைத் தெறுவதற்குத் தருவீரம்
பெறுவகையென் புரிவெனப் பெருந்தவத்தோ னுணர்ந்துணாப்பான்.

வீரரா வனத்துமையான் டவளொடும்வீற் றிருக்கின்ற
வீரசே கரர்மலர்த்தான் விழைந்துபோற் றிடுவையெனில்
வீரமாற் றலர்ச்செருக்கும் வீரமளப் பறப்பெற்று
வீரரா கவனெனும்பேர் மேவுவையா லெனப்புகன்று. (க ௨)

அத்தலத்தின் மான்மியமு மறைந்தடையா ளமுங்கூறிக்
கைத்தலத்தி னெல்லியினி் கருதியதா குகவென்று
முத்தலத்தின் விளங்குதமிழ் முனியுரைத்து விடைகொடுத்தான்.
பைத்தலத்தி னறிதயில்செய் பண்ணவனுண் மகிழ்ந்தது. (க ௩)

அடியனே னின்றேசென் றரக்கரைச்செற் றனனென்று
படியவா முனிவனடி பணிந்தெழுத்து விடைகொண்டு
கொடியுலா மணிமாடக் கோவீர நகரடைந்து
சூடியவீ செறிந்தசிவ கங்கைநீ ரிடைப்படிந்து. (க ௪)

வெள்ளியநன் வீறணிந்து விளங்கியகண் மணிபூண்டு
வள்ளியவைந் தெழுத்தெண்ணி மலர்க்கைதலை மேற்குவித்துத்
துள்ளியபே ருவகையொடுந் தொழுதுகேர் புரம்புகுந்தா
னள்ளியபே ரருளுடைய நாய்கன்பொற் கோயிலகம். (க ௫)

நந்தியடி பணிந்தெழுந்து நயந்துதிருத் தளிவலக்கொண்
டந்திமதி புனைந்தவநீ ரணைந்துபல முறைதொழுது
முந்திநறு நீராட்டி முழுமணமென் பூச்சூட்டிக்
கந்தியலா வுணவூட்டிக் கனிந்துதோத் திரஞ்செய்வான். (௧௪)

உருவாகி யருவாகி யுரைத்தவுப யமுமாகி
மருவாகி மலராகி வான்முதற்பூ சமுமாகிக்
கருவாகிக் கண்ணாகிக் கண்ணுண் மணி யாகிநிறை
திருவாகி யொளிரவீர சேகரநீன் பதம்போற்றி. (௧௫)

பண்ணிசைவெங் கதிரகிரணம் பாணியுவர் மலர்நாற்றம்
விண்ணனில முடலமுயிர் விழியொளியொண் மணிபிரைப
யெண்ணறுநெய் நிலவுகலை யெனக்கலந்த விறையவனே
திண்ணவய விடைவீர சேகரநின் ருள்போற்றி. (௧௬)

வெய்யகரி யதருரித்து மேனிமறைத் தவபோற்றி
வையமிசை நடாயொருமும் மதினுமெரித் தவபோற்றி
கையமைதண் டொவெருவெங் காலனைக்காய்த் தவபோற்றி
செய்யமழுப் படைவீர சேகரநா யகபோற்றி. (௧௭)

வரையடி யிற் கிடந்தரக்கன் வாயலறி யோலமிடப்
புரையிலடி வீரனுதிசத் தழுத்தியபுண் ணியபோற்றி
விரைமலர்மங் கையர்முதலோர் மென்களத்துப் பொன்பொலியத்
தினாயெழுநஞ் சயிர்வீர சேகரநா யகபோற்றி. (௧௮)

மாயவலி வாளரக்கன் வஞ்சிக்க மருவலரு
மாயபரா பவமுநனி யடைத்தடியே னல்லாந்து
சாயவுநின் றிருவுளமோ தவாக்கருணை புரியாயோ
தேயமெலாம் புகழ்வீர சேகரநா யகபோற்றி. (௧௯)

என்றுபல முறைதுதிப்ப வெம்பிரா னெதிந்தோன்றிக்
கன்றுகொடி யவர்ச்செகுக்குங் காகுத்தன் முகநோக்கித்
தன்றுபெரு வலியரக்கர் குலமுழுதுஞ் சுவீர
மின்றுநினக் களித்தனமற் றிதனாலே யெஞ்ஞான்றும். (௨௦)

வீரரா கவனெனும்பேர் நினைக்காக லீரையடைத்
தாரவார் கலியிலங்கை புகுந்தரக்க ருயிர்மாட்டிக்
காரவா வியநறிய கருங்குழற் றி ஐதையமீட்டுப்
போரவா வறநின தூர் புகுந்துமணி முடிசுவித்து. (௨௧)

பொதிசோறு நிவேதனஞ்செய்தபடலம். எள்

பாராண்ட பின்னடைரின் பதமென்று பிரான்மறைத்தான்
காராண்ட நித்தானுங் கைகுவித்து விடைபெற்று
நாராண்ட வருளுமையை நயந்துபணித் தெழுந்துபோய்ப்
போராண்ட சூலத்தான் புசுன்றபடி யெலாழுடித்தான். (உச)

அன்றுமுதல் வீரரா கவனெனும்பே ரவனடைந்தா
னன்றுதவ முயன்முனிவீர் நாடுபுகழ்த் தாசரதி ,
வென்றுமிலிர் தருவீரம் பெற்றதிறம் விளம்பிஞ
மொன்றுபெரு மான்பெருகிசோ றுண்டதிற மெடுத்துரைப்பாம். ( )

வீரராகவப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௫௮௩.

பெருமான் பொதிசோறு நிவேதனஞ் செய்த படலம்.

பொன்னியல் புரிசை சூழ்ந்த புகழ்ப்பெரு வீனா மேய
மின்னியல் சடையா ரெங்கள் வீரசே கரப்பி ரானார்
முன்னிய வன்பு வாய்ந்து முன்னுறு மறையோர் வாழுங்
கொன்னியல் வளத்தான் மிக்க குருந்தமா வனத்தை யுற்று. (க)

வளர்பெருங் கருணை யாலோர் வைதிக மறையோ ராகி
விளந்தபு மதிசா லையர் வீதியி லணைந்தா ராகத்
கிளரொளி யனையர் யாருங் கெழுமுதக் கண்டு போற்றித்
தளர்வறு மிருக்கை நல்கித் தகவிது வினாவு வாரால். (உ)

எந்தவுர் தும்மர் நாமம் யாவதெக் கலைகள் வல்லீர்
வந்தகா ரியமென் யாவும் வகுத்துரை யாடு மென்றார்
சந்தநான் மறையுந் தேருச் சச்சிதா நந்த ரூபத்
தந்தமா மறையோர் மூர லரும்பிட வறைய லுற்றார். (ங)

எங்குநா மிருப்ப தேனும் பிரியமிக் கெழில்வீ னாக்கட்
டங்குவோ மான்ம நாத னெனப்பெயர் சாற்றா நிற்பர்
பொங்குமா மறைகண் முற்றும் புகழறத் தெளிந்தோங் கற்பா
ரிங்குமே வுறிதகம் பிப்பா னெண்ணமுற் றடைந்தோமென்றார். ( )

உமையொரு பாகங் காட்டா வுத்தம மறையோர் வார்த்தை
யமைதரக் கேட்ட வையர் மகிழ்ந்துநங் கருத்தற் றுயிற்
கமையுற விற்குப் பற்றல் பிரமசா நிகள்கற் பார்கள்
சமைதர வவர்க்குக் கற்பித் திடுமெனச் சாற்றி னாரே. (௫)

மற்றதற் கிசைந்து செங்கை மான்மழு மறைத்த வைய
ருற்றவர் கிசைந் தோறு முபசரித் திடச்சென் றுண்டு
முற்றவுஞ் சிறுவர்க் கூட்டி முழுமறை யனைத்தூந் தேற்றி
யற்றமின் றுகக் கற்பித் தாதரத் தமரு ளாளில். (௬)

மன்னுமம் மறையோ ரோடு மாறுபட் டவர்க ளாகித்
துன்னுவன் மையரே யாஞ்சில் சூத்திர ரிம்மண் முற்று
முன்னுமெம் முடைய தென்றூர் மொழிந்ததெம் முடையதேயென்
துன்னுமம் மறையோர் சொற்றா ருற்றது கலக மேன்மேல். (௭)

எமதெம திந்த மண்ணென் றிருதிந் தாருங் கூறிக்
கமமற வெகுண்டு மூண்டு கலாய்த்திடு பொழுது முந்தித்
தமமனக் கொடியர் கூடல் சார்ந்திறை யாய செங்குங்
குமவரை நிகர்தோ ளாற்குக் கூறுவா னெழுந்து போனார். (௮)

அன்னவர் போத லோடு மருமறை யொழுக்கம் வாய்ந்த
முன்னவர் பலருங் கூடி முரணுபு வழக்கு மேற்கொள்
பின்னவர் வார்த்தை வல்லார் பெரும்பொரு ளுடையார் மன்பா
லென்னவ ருரைப்பர் கொல்லோ வென்றினைத் தேங்க லுற்றார். (௯)

புரவலன் முன்னர் யாம்போய்ப் புகல்வதென் னெனவாய் வாருட்
பரவுறு சிற்சி லோர்நாம் பஞ்சாதி யுரைப்பே மென்றார்
தரமிகு சிற்சி லோர்யாஞ் சடையுரைத் திடுவே மென்றார்
கரவறுஞ் சிற்சி லோர்யாங் கனம்புகன் றிடுவே மென்றார். (௧௦)

சிற்சிலர் கிரம மெல்லாந் தெரிக்கயாம் வல்லே மென்றார்
சிற்சிலர் கனமீ மாஞ்சை செப்பயாம் போது மென்றார்
சிற்சிலர் கற்ப முற்றுத் தெருட்டுதும் யாமே யென்றார்
சிற்சிலர் மங்க ளானி பவந்தென்பாஞ் சென்றியா மென்றார். (௧௧)

உற்றவே தியர்க ளிவ்வா றுரைத்துரைத் தொழியக் கண்டு
பெற்றவே தியரென் றோதும் பெருந்தகை யான்ம னாதக்
கொற்றவே தியர்தஞ் செவ்வாய்க் குளிர்குறு முறுவல் காட்டி
முற்றவே தியரை நோக்கி வகுத்திது கூறிஹற்றார். (௧௨)

பொதிசோறு நிவேதனஞ்செய்தபடலம். ௭௯

இன்றுநாம் வழிதி முன்ன ரெய்தினும் வழக்குப் பேசித்
தொன்றுதொட்டுளது நுங்கண் மண்ணென்று துணியச் செய்து
வென்றுமீ னுதுநம் பின்னர் விழைபொதி சோறுங் கொண்டு
நன்றுமே வுதிரா லென்றா ரவரெலா நயந்தா ரன்றே. (க ௯)

ததிவிர வியவின் சொன்றி புளிவிராய்ச் சமைத்த பொம்மல்
பொதிதர நீறு பூத்துப் பொருமுகாய்க் கறிமேன் மேலு
மதிசுவை யமையா நிற்கு மபூபவர்க் கங்க ளின்னு
மதியமை யூறு காய்க ளிவையெலாம் வயங்கக் கொண்டு. (க ௯)

மறையவர் பலரும் பின்பு வரமறை முழுதுந் தேரு
நிறைதரு வடியி லந்த மறையென நிகழ்த்து மாறு
முறைசெறி பாதக் காப்பு முருங்கவா தவத்தை மாய்க்குங்
கறையில்வெண் குடையுங் கையிற் காமரு வேணுத் தண்டும்.(க ௧௦)

பொருவரி தாய நீற்றுப் புண்டரக் காப்பு மேன்மை
யொருவரி தாய தங்க ணுறுமணித் தொடையு மாசு
மருவரி தாய வுத்த ரீயமும் வயங்கா நிற்க
வெருவரி தாய வேத்து வேதிய ரடைந்தா ரன்றே. (க ௧௧)

முதிர்சுவைப் பொதியூண் டாங்கு முதிர்மறை யவர்க ளோடு
மதிர்குரன் மிருக மோவா வடவிகள் கடந்து வானிற்
கதிர்நடு வடையுங் காலக் கருதுதம் பெருவீ ரைப்பால்
வெதிரொரு கரத்துக் கொண்ட வேதிய ருற்று ரன்றே. (க ௧௨)

உற்றவர் பொதிசோ நிகங் னுண்டிளைப் பாறிப் போவோ
நற்றவர் பலரும் போற்ற நம்பிரா னமர்தே மென்று
கற்றவர் புகழு மிந்தக் காமரு தலத்தைக் காணப்
பெற்றவ ரெவரோ வின்பம் பெற்றவ ரவரே கண்டீர். (க ௧௩)

என்றுமித் தலத்தி லோவாப் பிரியமுண் டெமக்கு வாச
மொன்றுபன் மலரும் பூத்திங் கொளிர்சிவ கங்கை மூழ்கித்
துன்றுநல் வீரை மூலச் சோதியைத் தொழுதான் மேற்கொ
ளன்றுநம் வழக்கும் வெற்றி யாமென வறைந்தா ரன்றே. (க ௧௪)

சொற்றவா ருக் வென்றார் தொருமறை யவரன் னாரோ
டுற்றமர் ழீர்த்த மாய சிவகங்கை யுவந்து மூழ்கித்
கொற்றமார் வீரை மூலக் குறியினைத் தொழுது மீண்டு
பற்றவா மத்திற் தத்திப் படர்கரை மேல்பா லுற்றுர். (௨௦)

ஒருமறை யவர்தம் வேட முற்றுற நடிக்குங் கள்வர்
வருமறை யவரோ டாங்கோர் மண்டபத் திருந்தார் நேர்வங்
திருமறை யவர்தாய் தாக விட்டுஞ்செய்து கலந்தி ருத்தி
யுருமறை யவர்முன் மற்றை யோருக்கும் படைக்க லுற்றார். (௨௬)

பொதிபடு யாப்ப விழ்த்துப் புளிமடை முன்ப டைத்துத்
ததிமிசை பின்ப டைத்துச் சாற்றிய கறியும் வைத்து
மதிசெயு மூறு காயின் வருக்கம் றுளவும் வைத்து
விதிமுறை யமுது செய்ய வேண்டுமென் றுபச ரித்தார். (௨௭)

விடமெடுத் தயின்ற தெய்வ வேதியர் திருக்கண் சாத்திக்
கடவுளர் பெருமான் வீனாக் கண்ணுதற் பெருமா னன்ப
ருடனுறை பெருமான் நெய்வ ளுமையவன் பெருமான் கொன்றைப்
படர்சடைப் பெருமா னுக்கே யாமெனப் பகர்ந்து துய்ப்பார். (௨௮)

இஃதுநற் சுவைய தாய திஃதுநற் பதத்த மைந்த
திஃதியம் பினும்வா பூறு மிஃதுவான் சுதையை யோட்டு
மிஃதுசார் கையும் ணக்கு மிஃதுகா லத்திற் கேற்ற
திஃதினும் படைக்க வேண்டு மென்றுரைத் தடங்கத் துய்த்தார். (௨௯)

தொக்கவ ரொடுமில் வாறு துய்த்துவாய் பூசி நல்கு
மிக்கபா கடையு மென்று விரைந்தெழீஇ நடந்து சென்று
தக்கவர் புகழுந் கூடல் சார்ந்தர சுவையுட் புக்கார்
செக்கரஞ் சடையு மேய திங்கனும் பிறவுந் தோற்றார். (௩௦)

வழுதியுங் கற்று வல்ல மாண்பின ரிவரென் றோர்ந்து
தொழுதொரு பீட நல்கத் துணைந்ததி லிருந்தா ரப்பாற்
பழுதமை வழக்கு மேற்கொண் டூர்க்கணப் பார்த்து துங்கன்
செழுவிய பூமி யென்றற் கறிகுறி தெரிப்பீ ரென்றான். (௩௧)

ஆரசுணா செய்ய மூர்க்க ராமிலாப் பூமி யென்றார்
பரசுநன் மறையோர் வெட்டின் வாய்ப்படு நறுநீ ரென்றார்
விரசுமற் றதுசோ திப்பான் வேந்திரு வகையா ரோடும்
புரசுமுற் செறிகு ருந்த வனத்தகம் வந்து புக்கான். (௩௨)

சொல்லிய வணையர் சொற்கோர் சோதனை யில்ல மேன்மை
புல்லிய மறையீர் நீயீர் புகன்றவா தெரித்தி ரென்ன.
வல்லிய மனையா யன்றார் மண்டொடு சூருவி வாங்கிக்
கல்லிய மொழியி னன்னீர் காணலாம் பீடுமா நென்றார். (௩௩)

பொதிசோறு நிவேதனஞ்செய்தபடலம். அக.

தொழுகுலத் தவர்க ளெல்லாஞ் சொற்றவா புனலுண் டாமோ
பழுதுநின் யாது செய்வா மென்றுளம் பரிந்து நிற்க
வழுதியு மூர்க்கர் தங்கை மண்டொடு கருவி நல்கி
யொழுக்கியெவ் விடத்தி லேனு மூன்றுமி னென்று சொன்னான். (உக)

அனையவர் மேடு தோறு மங்கையிற் கருவி நாட்ட
வனைதரு குமிழி யோடு மெழுந்தது மாநீ ரம்மா
தனையறப் பெருகி யக்கான் பெருந்துறைப் பெயர்சார்ந் தன்று
முனைவன்முன் னுறினெங்கேனு முடியாத பொருளொன் றுண்டோ. (.)

பாண்டிய னிறும்பு துற்றான் பனவருண் மகிழ்ச்சி பூத்தார்
வேண்டிய கொள்ளா மூர்க்கர் மெலிந்தறத் தேம்பித் தோற்ற
நீண்டிய வான நாட ரிணர்மலர் மாரி பெய்தார்
பூண்டிய சுடரன் னாளைத் துணியாதை யுற்றார் யாரும். (கக)

மறையுணர் பெரியீர் றந்த முண்மைவாய் மலரு மென்ன
வறைதுமென் றொருகு ருந்தி னடியடைந் தொளித்து வானின்
மிறைதபு வாக்கா லென்றும் வீணாவீற் றிருப்பா மிங்கு
முறைகுவ முருத்தோற் றும லென்றன ருணர்ந்தார் யாரும். (கஉ)

• திருவளர் வீணா மேய செல்வர்தம் மாடல் கொல்லோ
வுருவள ரிவைவயெ லாமென் றுணர்ந்திறும் பூது கொண்டி
மருவளர் வீணா மூல மன்னிய குருந்தின் மூலங்
கருவளர் கண்ணிற் கண்டுங் கருத்திற்கண் டிந்தாழ் வாரால். (கக)

அதுமுதல் வீணா மூலத் தமலர்க்குப் புழுங்க லன்ன
முதுமுழ வொத்து நீறு முகிழ்த்தகாய்க் கறியி னோடு
புதுமையி னிவேதிப் பார்கள் பூமிவே தியர தென்று
சதுமுகன் வணங்குங் கூடல் சார்ந்துவாழ்த் திருந்தான் மாறன். (கச)

உருவழக் குணத்தார் வேந்த னொறுத்திடப் பட்டொ ழிந்தா
ரருவளப் பொதிசோ றைய ரருந்திய தெடுத்தச் சொற்ற
நருமலர்க் கூந்தற் செல்வாய் நல்லுமை யாண்டா ளாய
மருவருட் செல்வத் தன்னை மானியஞ் சிறிது சொல்வாம். (கரு)

பெருமான் பொதிசோறு
நிவேதனஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ஐ க அ.

உமையாண்டாள் மகிமைப்படலம்.

உலகெலா மீன்ற நற்றா யொப்புயர் விகந்த செல்வி
யல்கிலாக் கருணை வாரி யறமெலாம் வளர்த்த நல்லான்
பல்தொழும் பண்பு மிக்கான் பராபரா யாதி யாகி
நிலவுமை யாண்டாள் சீர்த்தி யெங்கணு நிரம்பிற் றன்றே. (க)

இலகுறும் யோனி யோரெண் பத்துநான் கிலக்கத் துள்ள
வலகிலா வுயிரும் போக மாதியின் பனைத்து மெய்தத்
தலமெலா நிறைந்த மேன்மைச் சத்திபீ டங்க ளாய
பலவுளு முமையான் டாடன் பைம்பொற் றீ டஞ்சி றக்கும். (உ)

சிறந்துயர் பீட மேய திருவுமை யாண்டா டாண்மேன்
மறந்தொரு மலரிட் டாலும் வானமர் கற்ப கத்தி
னுறந்தபன் மலருஞ் சூடு வாரொரு மலர்மேல் வாழ்வா
ரறந்தவா மலரென் றுந்தி யாகவாழ்ந் திருப்ப றன்றே. (ஈ)

ஒருதர முமையான் மேய வொண்டளி சூழ்ந்து ளானாப்
பொருவரு மமரர் சூழ்வார் புலோமசை மணுளன் சூழ்வான்
றிருமலர் மிசையோன் சூழ்வான் செங்கண்மா யவனுஞ் சூழ்வா
னிருநிலத் தவருட் சூழா ரிவரெனற் கொருவ ருண்டே. (ஐ)

குட்டநோய் காச மீளை குன்மநோய் பெருநோய் கண்ணைய்
கட்டநோ யென்னும் பொல்லா முயலகன் கரட்டு வாதம்
விட்டநோ யென்னாப் பக்க வாதமுன் வெய்ய வாகப்
பட்டநோ யனைத்து மம்மை பெயர்சொலப் பறக்கு மன்றே. (ஐ)

பிரமராக் கதம்பை சாசம் பெருவலிப் பூத பேதந்
கிரமயின் தேவப் போந்து கெழுமிய கொடிய யாவும்
பரமர்தம் மொருபான் மேய பைந்தொடி யுமைபேர் சொல்லச்
சரமம்வந் துற்ற தென்று தளர்ந்தழிந் தொழியு மாதோ. (ஐ)

மகப்பெற வேண்டி னாலும் வையத்து துகரும் போக
மிகப்பெற வேண்டி னாலும் விண்ணவர் போக முெல்லாந்
தகப்பெற வேண்டி னாலும் தவலரும் பேரா னந்த
நகப்பெற வேண்டி னாலு முமையரு னையக்க நல்கும். (ஐ)

உமையவ டிருமு னஞ்சார்ந் தொருவரன் புற்றுத் தாழி
னமைதர வவர்முன் செய்த தீவினை யினைத்துந் தாழும்
சுமையுற வெழும்போ தேநல் வினையெழுந் கருகிச் சூழிற்
தமைநிகர் போக மெல்லாந் தள்ளினும் போகா சூழும். (அ)

ஒருசிவ கங்கை மூழ்கி யுடையுலர்ந் தாது சூழ்ந்து
பிருகுவின் வாரந் தோறும் பிறங்கமா விளங்கு மிட்டித்
திருகற நாற்பத் தைத்து தினம்வலஞ் செய்து போற்றி
வருவளேல் வந்தியேனு மதிமகபீ பெற்று வாழ்வாள். (ஆ)

திருந்திய தைல மாதிரி சிறப்புற வுமையாட் காட்டிப்
பொருந்திய வாசம் வீசும் பூந்தொடை பலவுஞ் சூட்டி
யருந்திய சுவை வன்ன மாதிரி மிதப்ப ளூட்டி
யிருந்திய முழக்கு மாறு மீகையி னியற்று வோர்கள். (க ௦)

மனைவியு மகவு மல்க வரம்பறு சுற்றஞ் சூழப்
புனைநிலத் துள்ள வாய போகங்க ளினைத்துந் துய்த்து
நனைமலர்க் கற்ப நாடு நண்ணியாந் கின்ப மார்ந்து
வினைதபு சிவலோ கத்து வீற்றினி திருப்ப ரன்றே. (க ௧)

வெள்ளிய வருவ மாக வித்தையை விழைந்தோர் செல்வங்
கொள்ளிய விழைந்தோர் செய்ய வருவமாக் கொடிய தெவ்வை
யெள்ளிய வவாவி னோர்கா ருருவமா வெண்ணு நிற்பர்
நள்ளிய விதயத் தூடு நாயகி யுமையாண் டானே. (க ௨)

பிருகுவின் வாரந் தோறும் பிறங்குசெவ் வரத்தப் பூவுண்
முருகுசெய் யொருநூற் றெட்டான் முகிழ்நலக் கண்ணி கட்டித்
திருகுதீர்த் தென்னை யாளுந் திருவுமை யவடோள் சூட்டி
னருகுபன் மகவு மொய்ப்ப வளப்பருஞ் செல்வத் தாழ்வார். (க ௩)

உமையவ டிருநா மங்க ளொராயிர மெடுத்துக் கூறி
யமைதரு குங்கு மங்கொண் டருச்சிப்போர் வான நாட்டு
ளிமையவர் பலர்க்கும் வேந்தா யிருப்பகை கடித்து மாமைச்
சுமையடை யரம்பை மாதர் தோணலந் தினைத்து வாழ்வார். (க ௪)

பரவுறு நறிய மஞ்சட் பலகைநூற் றெட்டுக் கொண்டு
விரவுறு முமைபூ னாமம் விளங்கநூற் றெட்டுங் கூறி
யுரவுற வருச்சிப் போர்க ஞாயுர்வட திசைக்கோ றுகித்
கரவுற வெழுதெவ் வெல்லாந் கடித்து வாழ்வா ரென்றும். (க ௫)

வினாசெய்சண் பகப்பூக் கொண்டு மேதக வருச்சிப் போர்கள்
புறாபடு சுவாச காச மென்னுநோய் போக்கி வாழ்வா
ருறாகெழு துரோண மாலையுலப்பொடு கட்டிச் சாத்தித்
கலாயறு செல்வத் துய்த்துக் கைலையே யடைவ துண்மை. (க*ச)

தனாபுகழ் பணிநீர் விட்டுச் சந்தனக் குறடு தேய்த்துக்
கணாகருப் பூர மாதி கலந்தபி டேகஞ் செய்வார்
வளையிற கரிந்தோன் வைப்பு மலரவன் முதலோர் வைப்பும்
புளையற வாழ்ந்து பின்னர்ப் பொருந்துவர் சிவலோ கத்தில். (க*ஏ)

செழுவினா வெட்டி வேராற் றிருந்திழை யுமையாண் மேனி
முழுவது மறைப்போர் தெய்வ முழுப்பெரும் போகற் துய்ப்பார்
வழுவறு செப்பொன் வில்ல மாலே செய் தலங்க ரித்தோர்
பழுதற வுலகெ லாந்தம் பத்தொழும் பண்பு பூண்பார். (க*அ)

பன்மலர் செய்த பந்தாற் பற்பல மணியாற் செம்பொன்
மன்மல ரானூற் றெட்டு மனுப்புகன் றருச்சிப் போர்க
ளென்மல ருலக மெல்லா மியைந்தொரு குடைக்கீழ் வைகத்
தென்மல ரரச ராகி வாழ்ந்துபின் சேர்வர் முத்தி. (க*க)

மஞ்சுரூ மிலக்கங் கொண்டு வாஞ்சையி னருச்சிப் போர்க
டஞ்சுழு மனையி லக்க முளவெனச் சமைந்து வாழ்வார்
வெஞ்சூர்கொன் மகப்பெற் றுடாள் விளங்குமக் கதையிட் டோரி
னெஞ்சூரு மன்பு பொங்க நீஞ்சூரு திருக்கு மாக்கம். (உ*௦)

அரசசெ யிட்டரி னேனு மமைந்தவெப் பினியி னேனும்
பரசுதன் கரும நீத்தான் பத்தியி னந்திப் போழ்து
வரசுகோ தயவி சேட வுமையடி வழுத்து வானேல்
விரசுபா தகங்க ளெல்லாம் வெயின்முனம் பனியே நேரும். (உ*க)

வாசனைப் பொடிக்கைக் கொண்டு வயங்கவா யிரத்தெட் டேனும்
பேசுறு தூற்றெட் டேனும் பெட்டருச் சனைசெய் வோர்கண்
மாசிலக் கதைக்குச் சொன்ன வண்பயன் முழுதுங் கொள்வா
ராசறு தீப மாலே யிட்டவ ரவனி யாள்வார். (உ*உ)

சூலம்வா ரிசம்வி யாளஞ் சுடர்செய்கோ புரமால் யானை
சீலமார் புருடன் வாவி திகழ்தரு மிராசி பாய்மா
கோலமண் டபங்கும் பாநீ தீபங்கள் கோடி கற்ப
ஞாலமேற் கைலை வைக்கு நவின்றளித்தீயில்லிப் போரை. (உ*ஈ)

மொழிதரு பசுநெய்த் தீப முகுத்தமற் றதிலோர் பாதி
கொழிலைத் தமைப்போர் கோடி குலங்கரை யேற்றி னானோ
பழிதபு நவநீ தத்தாற் பரிந்தொரு தீபம் வைப்போ
ரொழிவற நரர்க டம்மு னாயந்தவ ராகி வாழ்வார். (உச)

அலகில்பல் புவனத் திற்குங் காரண மாய வம்மை
யிலகுமை யாண்டாட் சன்பி னெதுசிறி தியற்றி னாலும்
பலனொரு கோடி கோடி மேலுமாய்ப் பயவா நிற்கும்
வலனுயர் திருமுன் னின்று துநீசெயு மரபுக் கேண்மோ. (உரு)

வேறு.

மலையர சுயிர்த்த மடநடைப் பிடியே வழுத்துந் தொய்ப்பினில் வைப்பே
கலைமறை முழுதா யம்மறை தோன்றுங் காரண மாய்ப்பொலி பனாயே
நிலைநிலை யாமை யுணர்ந்தமெய்து ஞான நீதியா றுளத்தளி வினக்கே
தலைமைசால் வீரா வீரசே கரர்பாற் றயங்குமை யேயுனைத் தொழுதேன். ( )

நலமலி பனாயே யாதியே விருப்பே ஞானமே கிரியையே யென்னப்
புலமலி யோனாஞ் சத்திக ளாகிப் புவனமெங் கணும்படைப் பாதி
குலமலி தொழிலோ ணாந்துந் தமைந்து குலவுற முடித்துநிற் பவளே
யலமலி வீரா வீரசே கரர்பா லமருமை யேயுனைத் தொழுதேன். (உஎ)

தெளிவள றுள்ளத் தூற்றெழு மமுதே சிந்திக்கத் தித்திக்குங் கரும்பே
யொளிவளர் ஞான யோகர்தம் முள்ளத் தொழிதரா தெழுக்கொழுஞ் சுடரோ
களிவள ரன்பி னெக்குநெக் குருகக் கற்றவர் கவர்தருங் களியே
யளிவளர் வீரா வீரசே கரர்பா லமருமை யேயுனைத் தொழுதேன். (உஅ)

மறைநெடு முடியென் றுணாசெயுந் தளிர்ந்த மாந்தருப் பயில்கருங் குயிலே
நிறையளி யமைய நெக்குநெக் குடைவார் நெஞ்சமாம் புலத்தெழு கரும்பே
குறையறத் துதிப்பார் வாக்கெனுங் கடலிற் கொழிசுவை தழீஇயெழு மமுதே
யன்றவளர் வீரா வீரசே கரர்பா லமருமை யேயுனைத் தொழுதேன். (உக)

எண்ணரும் புவனப் பரீப்பெலாம் வருந்தா தீன்றினி தளித்திடுந் தாயே
கண்ணரு மன்வின் மந்திரங் களுஞ்ங் காரண மாயசிற பனாயே
யெண்ணருஞ் சகுண ஞானயோ கியர்த மிருதயத் தடத்துலா மனமே
யண்ணரும் வீரா வீரசே கரர்பா லமருமை யேயுனைத் தொழுதேன். (க௦)

ஆன்றவே தாந்தப் பெருவணா யொழியா வானந்த வருமுகி னோக்கிச்
சான்றமா நடனம் புரிபசு மயிலே சச்சிதா னந்தமெய் வாழ்வே
யேன்றபல் லுயிர்க்கு மலவலி யகற்றி யிரிதரா வின்பருண் முதலே
தோன்றந் தலமாம் வீணா வா ழுமையே துணைத்தரின் பொன்னடி போழ்ந்.

ஆயபல் புவனப் பரப்பெனும் வயலு ளமைதரு முயிர்ப்பயிர் பலவு
மேயபல் சன்னக் கோடைவெப் பொழிந்து விழைகதிச் சீதள மடையப்
பாயவான் கருணைப் பெருமழை பொழியும் பச்சைமா மேகமே பரவித்
காயவா ணர்க்கள்கூழ் வீரவா முமையே கருதுநின் பொன்னடி போற்றி. •()

கருங்குழல் போற்றி செய்யவாய் போற்றி கதிர்த்தெழு வெண்ணகை
போற்றி, யிருக்குழல் பணிக்கும் பனிமொழி போற்றி யிணைதப வருள்விழி
போற்றி, மருங்குழல் பொருட்டுப் பனைத்தெழு ஞான வனமுலை போற்றி
யென் மனஞ்சார்ந், தொருங்குழல் பயிலு மிணையிலா வீரை யுமைதின் பத
மலர் போற்றி. (க க)

என்றுபஃறுதிசு ளள்ளநெக் குருகி யிருவிழி கரும்புனல் வார
நின்றகை குவித்துப் புரிதரல் வேண்டு நிலவவிங் னனந்துதி புரிவோர்
கன்றுபஃறுயர்தீர்த் தரசராய் வாழ்ந்து கற்பக நாடுபின் னடைந்து
நன்றுபல் வளமுந் திளைத்தருந் கயிலை நண்ணிவீற் றிருப்பரீ துண்மை. ()

கவிதரு துயர்தீர்த் தருளுமை யாண்டாள் கருதரு மான்மியம் பலவா,
லொலிதரு மவற்றுள் யாதெதித் துரைத்தா மொன்றுநா முரைத்தில மினி
மேல், வலிதரு தலத்து மான்மியந் தீர்த்த மான்மிய மூர்த்திமான் மியமும்,
பொலிதரு திறத்த வேனுமோ ராற்றாற் பொற்புறச் சிலதொகுத் தறைவாம்.

உமையாண்டாள் மகிமைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவீருத்தம், ௬௫௩.

தலமுதலிய விசேடப்படலம்.

கங்கைகூழ் கிடந்த தெய்வக் காசிமா தலமுன் னாக
மங்கையோர் பங்கர் வைகு மாதலம் பலவற் றுள்ளந்
கொங்கையோ வாது வீசங் குளிர்மலர்ப் பொழிக்கும் வீரை
செங்கையா மலக மென்னத் தெளிதரு விசேட மாகும். (க)

வீரையே விசேட மென்று விளம்புதற் கைய மியாது
பாரையேய் தலங்க ளெல்லாம் படர்ந்துகும் பிட்டுந் தீராக்
காரையே பொருவுஞ் செங்கைக் கண்டுவெண் குட்ட நோய்தன்
பேரையே திடுங்காற் கேட்கப் பெயர்த்தீர்தை யுணருங் காலே. (உ)

வீரைமான் மியம்வி ஐழந்தோர் மேவுவர் சிவசா லோகம்
வீரைமா தலத்தைக் கண்டோர் மேவுவர் சிவசா மீபம்
வீரைமா தலம்வ சித்தோர் மேவுவர் சிவசா ஸூபம்
வீரைமா தலத்தி றந்தோர் மேவுவர் சிவக்க லப்பே. (ங)

புண்ணிய மலியும் வீர வனத்தலம் புகுந்து வாழ்க்கை
நண்ணிய வுயிருக் கஞ்ச நமனளற் றஞரு மில்லை *
பெண்ணிய பிரமன் மாயோ னிந்திரன் முதலா னேருந்
கண்ணிய வாங்கு வைக்க னருதினவே றுரைப்ப தென்னே. (ச)

பிறந்தவர் காளூர் காணப் பெற்றவர்க் கருள்கூர் தில்லை
யிறந்தவர்க் கினிய காசி யெற்றைக்கும் பத்தி செய்யச்
சிறந்தவர்க் குயர்கா ளத்தி சித்தித்தாரக் ககழ்தார் மேலாற்
பறந்தவர் காண வண்ண மலைபல வளஞ்சால் வீரை. (ரு)

கந்தமுற் பலவுந் துய்த்துக் காட்டமர் தலினும் பேறு
முந்தவெப் பழல்குழ் மொய்ப்ப முழுகினோற் றலினும் பேறும்
வந்ததே யுணவாக் கொண்டு வருந்திடு தவத்தாம் பேறு
மந்தமா வீரை யுண்டு வசிப்பவ ரடைவ ரன்றே. (சு)

வசித்திட வினிய வீரை மாதலத் தாயுள் காறும்
வசித்திட னன்று முற்று தெனிற்சில வருட மேனும்
வசித்திட லதுவு முற்று தெனிலொரு வருடம் பாதி
வசித்திட லதுவு மொல்லா தேலதிற் பாதி மன்னல். (எ)

மற்றது மரிதேன் மாத மற்றது மரிதேற் பக்க
மற்றது மரிதேல் வார மற்றது மரிதே லோர்நாண்
மற்றது மரிதேல் யாம மற்றது மரிதேன் மூர்த்த
மற்றது மரிதே லந்த மடவருக் குரைப்ப தின்றே. (அ)

கணிகையர் விழைவி னேனும் வாணிகக் கருத்தி னேனு
மணியவேற் றார்க்குச் செல்போ தற்றது பொழுதென் றேனுந்
தணிவின்மற் றெதுகொண் டேனும் வீனாமா நகிரிற் றங்கிற்
பிணிகெழு பாவ மெல்லாம் பெயர்தரப் புனித ராவார். (க)

மற்றொரு தலத்திற் றெய்வ மறையவ ரிலக்க ருண்ண
வுற்றொரு மையினெய் பாலோ றெழுவை யன்ன மூட்டிப்
பற்றொரு வாத பேறு பரவுமத் தலித்து மேவிச்
சற்றொரு வருக்கி டீரேற் சார்தர வடைவ துண்மை. (க 0)

அஹுத்துணை யறஞ்செய் தாலு மேருவே யாகு மந்த
மணத்தவான் றலத்திற் றெய்வ மறையவர்க் கிருக்கை நல்கிக்
கணித்தவின் சவைய சொன்றி பூட்டிடி கடப்பா மீற்றார்
புணர்த்தபல் சன்ம பாவம் போக்குபு புனித ராவார். (க க)

நீறுமெய் விரவப் பூசிக் கண்மணி நிரம்பப் பூண்டு
பேறுமெய்ச் சிவன்ரு ளென்னப் பேணுமெய் யடிய ருக்கு
மாறுதீ ரிருக்கை நல்கி வான்சதை யமுது நல்கி
ஊறுதீ ரவர்தம் பேற்றை யுணர்க்கவல் லநரும் யாரே. (க உ)

தென்புலத் தவரு வக்குந் திருத்தகு நாளி லந்த
மன்புலத் தடிய ருக்கு மறையவர் தமக்குந் தூய
கொன்சவை யமுத மூட்டிற் குலத்தொரு கோடி யோர்க்
ளின்புற வளற்றி னின்று மேற்றின ராவரன்றே. (க ஈ)

அருமறை யோது வித்த லளிமக மியற்று வித்தன்
மருவரு மன்ன தான முதற்பல வயக்கு வித்தல்
பொருவரு மத்த லத்துப் புணர்த்துமா ரெருவற் குண்டேற்
சருதுற வுறம்பே நிற்கென் றெம்மனோர் களையற் பார்தோ. (க ச)

முந்திய யுகத்து நான்கு யோசனை மூன்றே யாகும்
பிந்திய யுகத்தி ரண்டே பிறங்கிய மூன்றி லொன்றே
நந்திய கலிய னந்த நற்றலத் தெல்லை தீங்கு
சிந்திய நினைப்பா ரோர்காற் திருத்தகச் சூழின் முற்றும். (க ஞ)

பிணியெனும் வகைகள் முற்றும் பிளக்கும்வச் சிரமாய் நாளுந்
கணிதமில் பொய்யென் றோதுந் காட்டினுக் கொருநெ ருப்பாய்த்
தணிவிப்பா தகவ ராக்க டமக்கொரு கருடப் புள்ளா
யணியுற வமையா கிற்கு மருட்சிவ கங்கைமாதோ. (க சு)

கண்ணுதற் பரம யோகி கருணையா லமைத்த ஞான்று
விண்ணுத லதற்கு காமஞ் சிவகங்கை விளங்கப் பின்னா
ளண்ணுத லுற்ற நாம மவிர்புகழ்ச் சோழ தீர்த்த
மெண்ணுத லெவருஞ் செய்யுஞ் சத்திய தீர்த்த மென்ப. (க ஏ)

இந்தமுப் பெயரும் பெற்று விளங்குது மிசையார் தீர்த்த
நந்தவுண் முழுதி னுல நயமுறப் பருகி னுலுஞ்
சந்தமிக் குறத்தொட் டாலுந் தவலற னோக்கி னுலும்
பந்தமுற் திருக்கும் வெய்ய பாதக மிரிக்கு நானும். (க அ)

பரசிவ னங்கைச் சூலம் பாரகத் தழுத்தி யன்றே
தரமிக வியற்றிச் செம்பொற் சட்டையிடைக் கங்கை நீரை

விரவுற விட்ட தாலே மிளிர்சிவ கங்கை யென்றோர்
கரவில்பேர் பூண்டு காசிச் சங்கையிற் பொலியு மன்றோ. (க க)

வருபல வாண்டின் றோற்ற மதித்தோற்றம் வாள் ராக்க
ளிருகதிர் விழுங்குங் கால மீருவா வயன மின்னும்
பொருவரும் விடுமுன் ஞாய புண்ணிய காலந் தோயிற்
பருவருக் கொடிய வெய்ய பாதக மனைத்து மாயும். (உ ௦)

மறையவார் செருத்த பாவம் பசக்களை வதைத்த பாவங்
குறைதவிர் மகவை மங்கை மார்களைக் கொன்ற பாவ
நிறையுமெப் பாவ மேனு நினைந்ததிற் றோயு முன்னே
பறைதருந் தூல மூற்றும் படுதழற் படுமா றெத்தே. (உ ௧)

பலபல ஷுனாப்ப தென்னை பரமனைப் பிழைத்த பாவ
நலமிகு மனையாற் பேணு நயவரைப் பிழைத்த பாவம்
வலனுய ரனையான் வாக்கை யிகழ்தலான் வந்த பாவ
முலவுரு மற்ற யாவு மொழித்திடு மனைய தீர்த்தம். (உ ௨)

சத்திய தீர்த்த மூழ்கித் தழுவுவெண் ணீறு பூசி
நித்திய முடித்துக் கொண்டு நிகழ்தருப் பணஞ்சி ராத்த
மெத்திய குணத்தத் தீர்த்த வியன்கரை யிருந்து செய்வோ
ரொத்தியல் குலங்க ளெல்லா முயர்சிவ கதியிற் சேர்த்தோர். (உ ௩)

சுருதமத் தீர்த்தந் தோய்ந்த காற்றுமேற் பட்ட போதும்
பொருதுபல் பாவ மெல்லாம் பொடிப்பொடி யாகு மென்னின்
மருவுபத் திமையா னுன விதிப்படி வயங்க மூழ்கின்
வெருவுபல் பாவ மெல்லாம் விளித்திட லரிய தாமோ. (உ ௪)

மணிகளர் மோலி வாறோர் வலனுயிர் செருத்த தோன்ற
லணிமலர் மிசையோன் மாலோ னருந்தவ முனிவர் யாரும்
பணிவொடு வந்து மூழ்கிப் பயன்பல பெறுவ ரென்னிற்
கணிதமில் புலிவாழ் வோர்க்குக் கணாந்திடல் வேண்டுங் கொல்லோ. ( )

எத்திசை மேவு வேரு மியம்பிய விரதம் பூண்டு
பத்தியின் வீரை மேவிப் பயில்சிவ கங்கை நன்னீர்
சத்திமண் னாதி கொண்டு தோற்போர்வை தன்னை யாக்கி
யொத்தியல் கலைய ரண்டு முறவரை யளவி னின்னு. (உ ௫)

வீரசே சுரரை யந்த விமலர்பா லுமையை யுள்ளத்
தாரவே நினைந்து மூழ்கி யறலொற்றி நீறு பூசிச்
சாரது லுணர்ந்தோ ராய தண்ணியர் கையிற் செம்பொன்
வாரமா மணிமுன் ஞாய ழுவையும் வழங்கல் வேண்டும். (உ ௬)

இரும்பொரு எல்லா ராடி யியன்றமட் தெவல் வேண்டு
மரும்பொரு ளாளர் சொற்ற விதிப்படி யாடல் சாலும்
பெரும்பொருள் பயப்பச் சென்று பெட்டாடன் முற்று தென்னின்
மரும்பொரு ளதனா லநீ ரழைத்தாடன் மாண்ப தாகும். (௨௮)

அன்னது முற்று தென்னி லன்னஃ ராடி வந்த
நன்னவான் தவத்தி னோரை நாடிக்கண் டிறைஞ்சல் வேண்டும்
பன்னரு மனையார் காணப் படாடொளி லநீர் மேய
தொன்னெடுங் திசையை நோக்கித் தொழுதுளத் தெண்ணல் வேண்டும்.

இதுசெய லரிய தன்றே யித்தரு புனலி ருக்க
முதுபெரும் பினிக்கோட் பட்டு முறிதலின் மிடிக்கோட் பட்டிங்
கதுவுறு பேய்க்கோட் பட்டிங் கலங்குவ ருலகின் வாழ்வா
ரதுவிது வென்றுஞ் சூழ்வா ரவரறி யாமை யென்னே. (௯௦)

பூவினுட் கமலம் போலும் பொருப்பினுண் மேருப் போலு
மாலினுட் சுரரான் போலு மறத்துளில் லறமே போலுங்
காலினுட் கற்பம் போலுங் காசினி யிலிங்க மாய
தேவினுட் சிறக்கும் வீரைத் திருநக ரிலிங்கத் தேவே. (௯௧)

சோலையிற் குயில்கூட் வீரைத் தடியிடை யுடையான் கோவைக்
காலையிற் காணிற் நீரு மொருபவக் கடுத்தோ முச்சி
வேலையிற் காணிற் பத்துப் பவப்பிழை விளியு யந்தி
மாலையிற் காணி னூறு பவப்பழி மாயு மன்றே. (௯௨)

அத்தயா மத்திற் காணி லாயிரம் பவத்தோ மாயுஞ்
சுத்தமார் விழாவிற் கால மாலையுட் தொழுது போற்றி
னித்தரா தலப்போ கங்க ளெண்ணில வடைந்து பின்னர்
நத்தமா தரியா வான நாட்டர சாகி வாழ்வார். (௯௩)

மதிவளர் சடில மோலி வீரசே கரமா தேவன்
றுதிவளர் தாளிற் சாத்துங் தாமலர் பலவு மல்கப்
பதிவளர் நந்த னஞ்செய் பண்பினோர் வான நாட்டுத்
திதிவளர் கற்ப கத்துக் கிறைவராய்ச் செழித்து வாழ்வார். (௯௪)

மாவளத் தமையும் வீரை மாதேவன் பூசைக் காகக்
காவளத் துதவு வோருங் கழனிச டிருந்து மூதா
ராவலிற் கொடுக்கின் றோரு மரும்பொருண் முதல்லைப் போருந்
தேவரிற் சிறந்து வாழ்த்து சிவபுரத் தின்பந் துய்ப்பார். (௯௫)

நிகரில்கோ புரங்வி மானி னெடுமதி லுக்கு மாடம்
புகரிண்மண் டபமுண் றாய யாவையும் அதுக்கு வோருந்

தகரிலா தமைய மற்றைத் திருப்பணி சமைப்போர் தாமும்
புகரிலா வரச ராயலின் பொருந்திப்பின் கைலை வாழ்வார். (க ச)

மண்டலம் புகழும் வீர வனத்தம ருமையாண் டாட்குங்
கண்டல மாய நெற்றிக் கடவுணு யகர்க்குந் தோடு
குண்டல மதாணி பொன்வா குவலய மாதி யாவும்
விண்டல மருள வீச மவர்பெறல் விளம்பு வார்யார். (க எ)

வினாபடு தயிலம் பாறேன் விரைகருப் பூர நான
முனாபடு சந்தம் வாச வொண்புண லாதி வீனா
வனாபடு சிலையாற் காட்ட வழங்குவார் யாவ ரேனுந்
தினாபடு கடல்குழ் வைப்போர் செய்யகோல் செலுத்தி வாழ்வார். (க ஞ)

சாத்திர மறையுந் தேருத் தம்பிரான் வீனா வாணன்
ரேத்திர மமைகோ யிற்குச் சுடர்விடு கும்ப மாதி
பாத்திரந் கவிகை யாதி விருதுகள் பலவீ வோர்மண்
மாத்திரந் கொல்லோ விண்ணும் வளரர சளிப்ப ரன்றே. (க கூ)

திருமுடித் தழும்பர் வீர சேகரப் பிராணர் வேதப்
பெருமுடித் கதீதர் மேய பெருந்திருக் கோயி லுள்ளான்
மருவுற விலிங்க மொன்று மறைவழித் தாபித் தோர்பொய்
வெருவுற வுதறி யன்றார் திருவுரு மேவி வாழ்வார். (ச ௦)

ஆனநெய் யேனு மெண்ணு ளமைந்தநெய் யேனுங் கொண்டு
மானமர் கரத்தர் வீர சேகரர் மருவுந் கோயி
லீனமி நீப மேற்று மியல்பினர் நுதல கத்து
மூனமில் கைய கத்து முறுதழ லேற்றி வாழ்வார். (ச க)

செஞ்சடை முடித்த வீர சேகரப் பெருமா னுர்த
மஞ்சடை முடியின் மேலால் வாசகீ ராட்டல் செய்வோ
ரஞ்சடை முடிவி ராவ வலையெறி பெருநீர் கோப்பத்
தஞ்சடை பவனாத் தாங்கித் தழைப்பர்வண் கைலா யத்தே. (ச ட)

துள்ளிய மறிமா னேந்துஞ் சோதியை யுமையா னோடு
வெள்ளிய விடைமே லேற்றி விருப்பொடு தரிசித் தோர்கள்
வள்ளிய யானை யேறி வண்சிறை யன்ன மேறி
யொள்ளிய வுலண மேறி யுவப்பொடு வாழ்வர் மெய்யே. (ச க)

பொருணனி யீட்டி யீட்டிப் புத்திரர் துய்த்தற் கென்று
மருள்படப் புதைத்து வைத்து வறிதிறந் தியம னாற்றும்
வெருள்படு துயரம் வேட்பார் வேட்பரேக வீனா வான
னருள்படு சரணம் போற்றியவன்றளிப் பணிநன் காற்றல். (சீ ச)

தியுமா நிரய மெல்லாந் தினைத்திட துழைவார் வெவ்வே
ருயபல் கருப்பந் தோறு மவாவுபு துழைவா ரெங்க
னாயன்மா வீரை வாண னலத்தளி துழையா ரென்றான்
மேயவப் பெருமான் சீர்த்தி விளம்பிட முற்றுங் கொல்லோ. (சுரு)

நன்னர்மா தவத்தீர் வீரை நாயகன் புரிந்த வாட
லின்னமும் பலவே கூற லெம்மனோர்க் கெளிது கொல்லோ
தன்னமோ தினமா லென்று சாற்றினன் சூத மேலோ
னன்னமா முனிவ ரெல்லாக் டீகட்டக மகிழ்ச்சி பூத்தார். (சு ஈ)

வேதமா முனிவ ரெல்லாம் வீரைநா யகன் பு ராண
மோதநீ யாங்கள் கேள்வி யுற்றுமிக் கின்ப முற்றே
மேதகாய் நினக்கி யாங்கள் விழைந்தியற் றுவதென் னென்று
சூதமா தவினைப் போற்றித் தொழுதுள் மகிழ்தா ரன்றே. (சு எ)

மகவினை முடித்துச் சூத மாதவ னெடுபல் லோருந்
தகவியல் வீரை சார்ந்து சத்திய தீர்த்த மூழ்கி
நகவில்கைக் கொண்ட வீர சேகர நாதன் றுரு
முகவிலெவ் வுயிரும் போற்று முமைமலர்த் தாளும் போற்றி. (சு அ)

சிலபக லங்கு வைகிச் சிவபிரான் விடைபெற் றேகி
நலமலி மகிழ்ச்சி பொங்க னைமிச வனத்தைச் சார்ந்து
குலமுனி வரர்வாழ்ந் தாரிக் குணப்பெரும் புராணங் கேட்போர்
பலருமண் னாதி யெல்லா வுலகமும் பரவ வாழ்வார். (சு கூ)

முன்னிய வீரை மேய முதல்வனா் திருப்பு ராண
மன்னிய கிரகந் தோறு மணிபொரு தியபல் செல்வ
மின்னிய சிறப்பு வாய்ப்ப விடாதமர்ந் திருப்பா னென்று
மன்னிய மாகா தம்பொ னம்புயத் தமரு மாதே. (ரு ௦)

வேறு.

காமேவு திருவீரை நகர்வாழ்க வுமையாண்டாள் கருணை வாழ்க
பாமேவு வெண்ணீறுங் கண்மணியு மைந்தெழுத்தும் பரவி வாழ்க
தேமேவு வீரசே கார்வாழ்க வ்வரடியார் செறிந்து பேடிற்றப்
பூமேவு மணிமன்று ளினிதெடுத்த குஞ்சிதச்செம் பொற்றான் வாழ்க.

தலமுதலியவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௭ ௦ ச.

வீரவனப்புராணம் முற்றிற்று.

நீநீச்சிற்றப்பலம்.

உ
சிவமயம்.

அ ரு ம் ப த வு னா .

கடவுள்வாழ்த்து.

க. “அழகு” என்னுந்திருநாமத்
துள்ள மூன்றெழுத்துக்களுள் அகரம்
இருமொழிக்கும்பொது; முகரம் தமிழ்
ச்சிறப்பெழுத்து; மெய்யைமட்டுந்
கொள்க; குகரம் உயிர்மெய்யெழுத்து.
பொதுவெழுத்தால், சிறப்பெழுத்தால்,
புணரெழுத்தாலென்க. வீரவனம்-
வீரமரீக்காமி. இம்மரப்பெயர் தமிழில்
வீரையென வழங்கும்.

உ. பூமேவு காதரன் - பிரமன்;
காதரம்-அச்சம். ஒது அரன்-உருத்திர
மூர்த்தி. பொற்பு அகத்து ஆர். வேந்து-
இந்திரன். அருங்குரத்து அருமையு
டையுடையது.

க. கழுக்கடை-ஒருவகைப்படை;
நீருவாகும், கீர்த்தித்திருவகவல்,
க 0 க, க 0-ம் அடிகளையும், தசாங்
கம் எ-ம் பாடலையும் பார்க்க. அலைசு
வற்று கணைப்பகழி-கடலைவற்றச்
செய்த அம்பையுடைய திருமாலாகிய
அம்பு. அரசு-இந்திரன்.

ச. அம்மை அடையாமல்-மறுபிற
ப்பையடையாமல். ஆன்ற கமையம்-
நிறைந்த பொறுமையையுடையேம்.
ஐவர்-ஐந்து இந்திரியங்கள். அமை
புயம்-ஐங்கில்தோள். அம்மை குழல்-
அழகியமேகை கூந்தல்; நிரனிறை.

ரு. பாய-பரவிய, மங்கலப்பொன்-
மாங்கலியம். தேசு-ஒளி. பரஞானம்-
பரஞானப்பால்.

சூ. நாலிரண்டு-அட்ட மூர்த்தம்.
மனுமுன் ஆறு - மந்திரம், பதம், வன்
னம், தத்துவம், புவனம்; கலை என்னும்
ஆறு அத்துவாக்கள். அவ்வுதிருக்கு
மமேனினோக்கி - அந்த உமாசேவியார்
நோக்கி,

எ. இங்கே அடையவென்னு
மெச்சம் தன்வினைமுதல்வினையைக்
கொண்டுமுடிதல்லலை; உயிர்கள் நடன
த்தைக்காணும் பருவமில்லாவாதலின்.

அ. விதி-பிரமன். அரி-திருமால்.
க. பா மாறு-பரவிய பகை, கோப
அதரவாய்-இந்திரகோபம்போன்றகீழு
தட்டையுடைய வாய். சொல்லணங்கு-
ஸரஸ்வதி. கோபாநலம் - கோபாக்
கினி. சாங்கம்=ஸ்வாங்கம்-தன்னு
டைய அங்கம்; என்றது நகத்தை. உபா
ங்கம்-சூலம்.

க 0. அழகில்லாத உறுப்புக்களைப்
பெற்றும் அழகுவிளையக்கொன்று பெயர்
பெற்றமையால், ‘வித்தகன்’ என்றார்;
வித்தகன்-திருமையையுடையவன்.

க க. ஒருவரும் அன்பு - நீங்குதல்
ரிய அன்பு. இக்கவி முற்றுருவகம்.

க உ. ஐந்தொழில் - பஞ்சகிருத்தி
யம். ஐந்து மாமுகம் - சத்தியோசாத
முதலிய ஐந்துதிருமுகங்கள். ஐந்தெ
னும் தடை - பஞ்சபாசத்தடை. ஐந்தெ
னுநிலை-துரியாதீதநிலை. சிவதருனிவ
ருக்கு ஐந்துகுமாரர்களாகச்சனித்தமை
பற்றித் திருநந்திதேவரை, ‘ஐந்துரு
வுடையான்’ என்றார்.

க கூ. நள்ளுபு - நெருங்கி. செய்
வான் பருகி. அடக்கி, பெயர்; சன்
னுருனிவர்; சிவபெருமானுமாம். ஆற்
றையடக்கியவரினும் கடலையடக்கிய
வர் சிறந்தவரென்றபடி.

க ச. அந்தப்பேச்சு உரவு உற-
தந்தக்கலியாணமென்னும் சொல்லின்
வல்லியையடை. நல்லூர் உற.

க ரு. படைகளெல்லாம் - சூலமுத
லிய எல்லாவற்றையும். வெல்லரும்

பகை-திரிபுராதிகள், உறுப்பால்-நகை, நெற்றிக்கண், கைநகம், காற்பெருவிரல், நகதுதி, குதிகால்முதலியவற்றால். வித்தகன்-சிவபெருமான். சூலம்-தூங்காணைமாடத்திற்பெற்றசூலவிலக்கினே. தெவ்வை-சைனர்முதலியபகைகளை. தெவ்வை வென்ற.

கசு. நீர் அவ்வாறு நில்லாது. அருப்பு-அரும்புதல். ஓராறு-காவிரி, நீர்நீர்ச.

க அ. சிவபூசைசெய்வோர் சண்டே சுவரபூசைசெய்யாவிடும் பலன்பெறார். மாழாந்து - மயங்கி.

க கூ. கண்ணை - இடமாக.

உ க. கரவு-கள்ளம். துறைசை - திருவாவடுதுறை. குரவு-ஆசிரியத்தன்மை.

உ உ. ஐ அகம் - அழகிய உள்ளம்.

அவையுட்க்கம்.

உ. ஒரு வனசான்-வீரனென்னும் வேடன். உட்டுளையிரும்பு - உள்ளே துளையையுடையதானிருப்புப்பாணா; திருமுடித்தமும்பேற்றதை, இப் புராணத்தில் வீரசேசரர் திருமுடித் தமும் புற்றபடலத்திற் காண்க.

க. கண்டன் - ஒருசோழன்; இவனுக்கு அருள் வழங்கியகதையை

இப் புராணத்திற் சோழன் திருப்பணிப்படலத்திற் காண்க. புளிருன் - வேடன்.

ச. வேறென்றுசெய்கை - அந்நியதாகர்த்திருத்தாவம். பாறு - பருந்து. வீரை - வீரமரம். வீரமரத்தைப் பலாவாகச் செய்தகதையை இந்நூலில் வீரை பலாவாகிய படலத்திற் காண்க.

நீருநாட்டுப்படலம்.

க. உரவு - வலி. புரவு - காத்தல். உ. உகல் - கெடுதல். ஒருத்தி - உமாதேவியார்.

கூ. அன்றுதிர் - பகைமைநீங்கிய. தெய்வதப்பிடி - தெய்வயானை.

ச. வெல்லுதற்குத் துணிந்தேறுகின்ற. ஒருவர் - மூர்த்திநாயனார்; நீருத்தொண்டத்தோகை, “மும்மையா லுலகாண்டமூர்த்திக்கு மடியேன்”

டு. விராவுதல் - கலத்தல். நதி - வையை.

சு. ஆகரம் - உறைவிடம். விளைபுள் - விளைவு.

எ. நளி - பெருமை. நால்வாய் அதன் - யானைத்தோல்.

அ. வீளைநீர் - கடல்நீர். துகிர்க்கொடி - பவளக்கொடி. கருபம் - திசை. தடித்து - மின்னல்.

கூ. பாணி - நீர். வற்றுமா - வற்றுமாறு. எற்று - எத்தன்மையது; இகழ்ச்சி.

க 0. தமிழ்வரை - பொதியவலை. மாதவமெனவும் ஆதவமெனவும் பிரித்து, பெரியசுவல், வெயிலெனப் பொருள்கொள்க.

க க. சகத்திரதானா - அபி டே கஞ்செய்யும் ஒருவனைக் கருவி.

க கூ. கடலுக்குப் பாண்டியனும் மாணிக்கவாசகருக்கு மேகமும் உவமைகள்.

க ச. இதில் ஒவ்வொருடியிலும் இறுதிச்சீர் முரண்.

க டு. அயர்த்திடாது - மறவாமல்.

க சு. சந்தனசலம் - பொதியமலை. காணி - உரிமை. செய்கின்ற - செய்யா சின்றது.

க அ. ஏனல்மா - தினைமா.

க கூ. குருகு - வளையல்.

உ 0. அம்மை மாரி - அழகிய, கறுத்த மேகம்.

உ க. திமில் - வேங்கைமரம்.

உ உ. பைத்தால் - வீரித்தால். தோன்றி - செங்காந்தப்பு.

உ கூ. குளவன் - முருகக்கடவுள்; “வளைந்துநின் மடற்றும்” என்னும் கல்லாட்செய்யுள்; “குளவன் வீற்றிருந்த வளர்புகழ்க் குன்றமும்” என்பதனாலுணர்க. தேத்தடை உள.

உ ச. ஏரம்பன் - விநாயகர். கடாம் பெரிழி குன்றம் - யானைகள்.

உரு. உறுகை ஆகையால்-உறுகை மிகுதலால்.

உஎ. குடம் - பசு.

உஅ. ஒருபிணையை-திருமகளின் கூறுகிய பெண்மாளை. ஒருதையல் - வள்ளிகாய்கியார், தெவ்வி - கொண்டு, நாட்டினுனென்பதற்குத் திருமாலென்பது தோன்ற எழுவாய். திருமாலின் கூறுகிய சிவமுன்வர் வரலாறு இங்கே அறியற்பாலது. குரங்கம் - மான். மாலை - ஆசை.

உக. மினி - மின்னி.

க 0. வளையாழி - சங்கமும் சக்கரமும், வளையலும் மோதிரமும். மான் மகள் - மாலாகிய மகள்.

கக. மதலை - கொன்றை. பூவை - காயாமரம்.

கக. பிருந்தையின் கூறுகிய திருத்துழாயினாலேயே திருமாலுக்குத் துன்பம் நீங்குகின்றதென்றபடி.

கச. மேகம் எப்பொழுதும் நாய்கரியநிறத்தை அடைந்திருக்கும்படி திருமால் செய்வாரென்று நினைத்து.

கரு. எண் - எள்ளு. சொன்னல் - சோளம். கல் - மலை.

கசு. தருவும் நிதியுமும்.

கஎ. பாம்புநதி - சர்ப்பநதி. மதுநதி - தேனாறு.

கஅ. செறு-வயல், சிலைத்து-முழங்கி. குலை - கரை. நதிகளாற்புனல் பெறுவனவும், நதிகளால்நிரம்பிய ஏரிகளாற்புனல் பெறுவனவும், மழையால்நிரம்பிய ஏரிகளாற்புனல் பெறுவனவுமென வயல்கள் மூவகைப்படும்.

கக. ஒ-மதகுநீர்தாங்கும்பலகை. உராய்-பெயர்ந்து. பா - பரப்பு. தா - வலி. பியல் - பிடர்.

ச 0. நாஞ்சில் - கலப்பை. புறப்ந்தம் - புற்களாகிய தடை.

சக. அழகத் தழையிடவாரும், வழுஆறும் - குற்றம்நிரம்பிய, அவல் - பள்ளம். சொல்முளை - செல்முளை.

சஉ. கிழக்குமடை - கீழ்மடை. சிறைத்து - காவல்செய்து. மெத்திய - நிரப்பிய. மேக்கு - மேல். பொத்திய - மிகுத்த.

சக. நாமு - நாமு. குணில் - குறுந்தடி. மண்ணி - கழுவி.

சச. பிணைக்கும் - பருக்கும். கட்டம் - கஷ்டம்.

சரு. களமெரலாம் காட்ட, கேகயம் - மயில். ஆற்றுக்காலாட்டியர் - கடைசியர்.

சசு. வீ - மலர்.

சஎ. ஐய-வியப்பையுடைய, உமா தேவியார்திருக்கரத்திற் குவளைமலர் உள்ளது.

சஅ. தளை - வயல். இளை - தலைக் காவல்.

சக. குயம் - அரிவான். முழுத்த-பூரணமாகிய.

ரு 0. பலாலம் - வைக்கோல்.

ருக. இறை - அரசன். தென்புலத்தார் - பிதிரர். திணை - நிலம்.

ருஉ. அரிசனம் - மஞ்சள். துடவை - தோட்டம்.

ருக. சதி - தானவொற்று.

ருச. சுறக்கோடு - சுருமீனின் கொம்பு; இக்கொம்பை நீட்டி அதை வருணனாகப்பாவித்துப்பூசித்தல் நெய்தனிலமாகக் கொழில், புன்னாகக் கோடு-புன்னைமரக்கிளை. முகைக்கும் - தோன்றும்.

ருரு. தாலமது - பணக்கள். வளைக்கோலமணி - சங்கிற்றேன்றிய அழகிய முத்து. அறிவு மயக்கையடையின்.

ருசு. கலவர் - மரக்கலத்தை யுடையவர்; பரதவர். மயிலை - மீன். ஆகு ஊழின் - ஆகுமூழினால். பல ஆற்றிலும் - பலவழியாலும்.

ருஎ. இச்செய்யுள் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

ருஅ. அப்பு - நீர். கவர் - மரக்கலத்தையுடையார்; பரதவர். காஞ்சனம் - பொன்.

ருக. கருங்கொடி - காக்கை. நெய்தனிலம் போர்செய்தற்குரிய இடமென்பது பொருணாற்றுணிபு.

ச 0! உரவு - வலி.

சக. குரவு - குராமலர். பாடலம் - பாதிரிமலர். வாகை-வெற்றிமலை, தீன்

னி - தூர்க்கை. பரஸ்முரம்பு - பருக்கைக் கற்களாலாகிய மேடு.

சுஉ. ஆமலகம் - நெல்லி. விழுத்து - விழ்ச்செய்து.

சுக. அம் சில் மலர் - அழகிய சிலவாகிய பூக்கள். நடவை - வழி. தூதுணம்புரு பருக்கைக்கல்லை உணவாக அருந்தும்.

சுச. பாண்டியனுக்குரிய மாலை வேம்பு.

சுரு. பொரி, மங்கலப்பொருள் களுளொன்று. செழுவிய - செழுமை யுள்ள.

திருநகரப்படலம்.

க. உள்ளிய - கருத.

உ. தனு - வில், திருமேனி.

ச. அறக்கடை - பாவம். மூவர் - மும்மூர்த்திகள்.

ரு. நீர் - ஜலம், குணம். மணி - நவமணி, அழகு. நாவாய் - சப்பல், நாவையுடைய வாய். ஓரைமாதவர் வீளைமுழக்கம் - வீளையாட்டையுடைய மகளிருடைய வீளையலொலி, உணருகின்ற அழகையுடைய முனிவர்கள் வலம்வருமொலி; வீளை - சங்குமாம், வீரை - கடல்.

சு. அவன்மருமகள் - ஸரஸ்வதி தேவி. வீரஞ்சால்பெருமகள் - தூர்க்கா. தேவி. பிறக்கும் - விளங்கச் செய்யும்.

அ. வீரைக்கு அளகையென்று ஒரு திருநாமமுண்டு. இவரும் - பரக்கும். கவலருமளி - கவலுத லில்லாத வண்டுகள். இக்கவி உருவக அணி.

க. போற்றப் பொழில் எய்திவாழ் தரும்.

கக. பளகு - குற்றம். அத்தலம் - விண்ணுலகம். வேர் - வேர்வை.

கஉ. தாமரையும் அன்னப்பறவையும். போற்றுவார்தலை - போற்று வாநீட்டது. அணையும் ஊர்தியுமாக. இத்தலத்தை வழிபடுவோர்கள் பிரம விஷ்ணுக்களாவாக் கென்றபடி.

கக. ஃ அலர் - அழகுவுரியப் பெற்ற. குடவளை - குடம்போலுஞ் சங்கு.

சுச. கறிக்கொடி - மிளகுக்கொடி. வணப்பாடி - முல்லையில் தூர். தொறுவியர் - இடைச்சியர். தளவு - முல்லை. குறிச்சி - குறிஞ்சி நிலத்தூர். கெழும - பொருந்த.

சுஎ. பண்ணை - மருதநிலம். தொண்டை - கொவ்வை.

சுஅ. வயலை - பசுலைக்கொடி. காஞ்சி - ஒருவகை மரம். புணரி - கடல். எழுஉ - எழுந்து.

சுக. கழைச்சாறு - கரும்பின் சாறு. சுளம் - சுழுத்து. மறைச்சிலம் பு - வேதாசலம்; திருக்கழுக்குன்றம்.

கச. இணர் - பூங்கொத்து. அயில் புணர்அளி - வேறப்படையைத் தாங்கிய (முருக்கடவுளாகிய) வண்டு.

கரு. போது, எழுவாய். பறி - பொன். அசிப்ப - அவமதிச் சிரிப்பைச் செய்வன.

கசு. மதுக்குடம் - மதுவையுடைய குப்பி; பெரும்பாணுற்றுப்படை, கூஅஉ. வேட்பர் - விரும்புவார்.

கஎ. இலாங்கல் - தென்னை. தடவு - பெரிய. தே - தெய்வம்.

கஅ. சேர்வன, எழுவாய். மின்னிய - விளங்க.

கக. கந்திகள் - பாக்குமரங்கள். நந்திய - மிக்க. பாக்குமரம் முத்துத் தோன்றுமிடங்களில் ஒன்று. நாக்வல்லி - வெற்றிலைக்கொடி.

உ௦. மிறை - நடுக்கம்.

உக. மிக அழகுடைய கைவிலங்கல் - அழகு விராயகர். அமர்தர் - விரும்ப. புகர்படு முகவரை - யானை.

உஉ. சின்னிய - கோபித்த. தண்டம் - யானை செல்லும்வழி. கதையடி - யானை; எழுவாய். அன - அந்த.

உக. மறை வாசியான் - வேதக்குதிரையையுடைய சிவபெருமான. வாசி - விசேடம்.

உச. நம் தலையுரு - நம்முடைய தலையைப்போன்ற உருவத்தை. நலம் நந்தலை அமைத்தி - இன்பம் பெருகுதலைப் பெற்று. முன் நாள் - முதல்

நக்சித்திரம்; அச்சவினி, நந்து அலை புனல்-சங்கம் அலைகின்ற நீரையுடைய கங்கையை, நபம் - ஆகாயம், நந்தலை உரு - கேட்டடைஅடையாத, மதர்ப்பு - களிப்பு.

உரு. வலவன் - திருமால், நிலத்திற்கும் தேர்க்கும் வையமென்று பெயருண்டு. அலகு - அளவு, கால் - உருளை.

உசு. பகையுடல் - அசுரன்மேதை, யாலாகிய பூமி, இறை - இந்திரன்.

உஎ. ஏக் காணம் - அம்பின் தொகுதி.

உஅ. பூண் நிறம் - ஆபரணத்தை யுடைய மாப்பை.

உசு. வாரி - யானைக்கூடம், நாட்பரி - அச்சவினி, தேர்க் கிரிப இல் - தேர்க்கொட்டில், மரிய - மருவிய.

ரு. புரிதல் - விரும்புதல்.

ருக. மலைகள், எழுவாய், குழிஇயென - கூடிஒற்றபோல்.

ருச. வான் - ஒளி, வீடல் ஓவிய - அழியாத.

ருரு. அரிப்பார் - அரிப்புக்காரர்.

ருசு. ஒதி - கூந்தல், இதம் சாதி யாது - இதக்கொடாது.

ருஅ. நாறுதலைக்கொண்ட, சாறு - திருவிழா.

ருக. கலம் - பாத்திரங்கள்.

ச. மெவிய எண்ணில் - அடைய விரும்பினால்.

சஉ. பாழி - பெருமை, வீழி - விழுதிப்பழம், வாழி - அசைநிலை.

சரு. விழைய - ஒப்பு.

சச. சுரையிரும்பு - உட்டுளையை யுடைய இருப்புப் புரைக் கோல், தகையுமோ - ஒக்குமோ.

சரு. அஞர் - துன்பம்.

சசு. திவவு - யாழின் வார்த்து.

சஎ. கமை - பொறுமை, அமை - மூங்கில்.

சஅ. கதுவல் - பற்றுதல், மது - திருக்குறள், விது - சந்திரன்.

சக. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற, பரத்தையர்புகழ், பசித்தியரைத்தீர்ப் பார்புகழை ஒக்குமென்றபடி.

ரு. நனமும் முத்தமும் சிலேடைகள்.

ருக. மூவர்கோல் - அந்தணர் முதலிய மூவர்க்கும் முறையேயுரிய பலாசக்கோலும் செங்கோலும் துலாக்கோலுமாகிய, இம்மூன்றும், முட்கோல் - தாற்றக்கோல்.

ருக. கதிர் - சூரியனை, பேராரில் மாண்டோர் சூரியனைத்துளைத்து வீரசுவர்க்கம் புகுவாரென்றல் மரபு, மனு - மனுஸ்மிருதியென்னும் தூல்.

ருச. அங்கம் - வேதாங்கங்கள்.

குழகன் - சிவபெருமான், மூவர் - அரசர்முதலியமூவர்.

ருரு. பூதி-திருநீறு, இருதிமம் - ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம்.

ருசு. பன்னிருகுத்திரம்-சிவஞான போதத்துள்ள பன்னிருகுத்திரங்கள்.

ருஎ. கருத்துமுன் ஐந்து-கருத்துரை, பதவுரை, உதாரணம், வினா, விடை, விருத்தம் - விருத்தச்செய்யுள், விரோதம், கழகம் - கல்விச்சாலை.

ருஅ. மூலையரும்பு, ஆடகம் - பொன், குய் - தாளிப்பு, கருனை - பொரிக்கறி, பாகு - குழம்பு, மிதவை - சோறு, கருப்பு - கரும்பு.

ருக. துறுத்தி-கெடுங்கச்செய்து, இலிகுசப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம், குளம் அளாம் நீர் - பாணகம்.

சுக. வீரை - கடல், வண்ணம் குலவு அந்திரேப்பவன், கோயில்குதிரை மாணம்.

சஉ. நாமகள் முதலிய ஐவரும் சக்தியின் கூறாதலின் இங்ஙனம் கூறினார்; “நறிலாதவனொருத்தியே யைந்தொழிலியற்ற” என்பது திருவிளையாடல்.

சரு. திருமதில், மேருமலையை யொக்கும்.

சசு. அனை - அம்மேருவை, அடைகலோர் நான்கு - மந்தரம், கந்த மாதனம், விபுலம், சுபார்கவம் என்பன; இவை நான்குகொபுரங்களுக்கு முவனம்.

சரு. சாகை - கிளை, சம்பு-நாவல் மரம், சிவபெருமான், நம்புதல் - வீரீழம்

புதல், கருவாகிய வனத்திற்புகாத வண்ணம்.

சு சு. நாயகர் - சோமாக்கந்தர், தளி - கோயில்.

சு எ. உதித்து - தடாதகைப்பிராட்டியாராக அவதரித்து.

சு அ. காயவாணர்கள் - தேவர்கள்.

சு கூ. பசை - விரும்பம். வேட்டு வற்கு - வீரனுக்கு.

எ 0. சிலைப்பு - முழுக்கம்.

எ க. நால்வர் - சைவசமயாசாரியர்கள். மற்றையோர் நினைபா - திருவிசைப்பா முதலியன.

எ கூ. இரு முதுகுரவர் - சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும், மானவர் - மனிதர்.

எ ச. பந்தமாயதைப் பாற்றி.

நைமிசவனப்படலம்.

உ. கடைதலைக் கடலுக்கும் பிழி தலை மதிக்கும் கொள்க.

கூ. பொழிலாகிய இதன்கண். ஆனவந்தமை - அந்தத்தேவரை.

கூ. மெத்திய - நிரம்பிய. இத்திய - இத்தி மரங்களையுடைய.

சு. ஊறு - இடையூறு. ஐயர் - முனிவர், வண்களுக்கு அசுரர் உவமம்.

எ. ஓரார் - வினையெச்சமுற்று.

அ. அரையன் - இந்திரன்.

கூ. சீர்க்கும் - சிறப்புறும்.

கக. விபினம் - காடு. தனை - அளவு.

கஉ. காலம் - முடிவுகாலம், நாய னர் - சிவபெருமான்.

கச. உம்பல் - யானை. அடியிற் குட்டும் - அடியிற்குடவொன்.

கஅ. அடிவைத்தவன் - உபமன்னியுமுனிவர்.

ககூ. திரணதூமாக்கினி, தொல் காப்பிய நூலாசிரியராகலின் அவரை 'எங்கனாவலன்' என்றார்.

விரகேகரர் திருமுடித்தழம்புற்படலம்.

க. சிற்றருச்சுனவனம் - கண்ட தேவி. சமிவனம் - கோயிலூர்; சமி - வன்னிமரம். சுவண கற்பகவனம் - பொன்மயமாகிய சுற்பகச்சோலை. வீர வனமென்பதற்கு வீரத்தை யுடையவனமென்னும் மற்றொரு பொருள் இங்கே கொள்ளப்படலாது.

உ. சம்பீரம் - எலுமிச்சை. அதவு - அத்தி. கண்டில் - கண்டில்வெண்ணெய், கோவீதாரம் - காட்டத்தி. யா - ஒருமரம். விண்டு - மூங்கில், பச்சிலை - பச்சிலைக்கொடி. பூவத்தி - ஒருவகை

உ 0. உந்தவா. உயிரினைப்பொழியச் செய்தல் - சருவசங்காரம் செய்தல். நட்டம் - மகாதாண்டவம்.

உக. முத்தவந்தான்.

உகூ. அம் தவா - அழகு கெடாத.

உஅ. மூன்று - மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்.

க 0. ஆறுறு - மூப்பத்தாறு தத்துவம், கலவிய - கலந்த.

கக. அம்மான் - சிவபெருமான்.

ககூ. ஒருவேந்தன் - காங்கேயன்.

முழுமுதல் அமர்தேம் - கண்டதேவி. பொன்மாரிபெய்தவரலாற்றைக்கண்ட தேவிப்புராணத்துள்ள பொன்மாரி பொழிந்த படலத்தாலுணர்க.

கச. குருந்துமேயுபலம் - திருப் பெருந்துறை. கொற்றவாளீசர்சேருத் தலம் - கோயிலூர்.

கசூ. பொன்னாலாயதேயம் - சுவர்க்கம்.

கஎ. வாதராயணன் - வியாஸமுனிவர்.

மரம். ஞாழல் - புலங்கக்கொன்றை.

பிண்டி - அசோகு.

கூ. கர்க்கூரம் - பேரிந்து. அதிங்கம் - அதிமதுரம். ஏழிலைப்பாலை - ஒவ்வொருகாம்பிலும் எவ்வேழிலைகளையுடைய பாலைமரம். வடமொழியில் 'ஸத்தபரணம்' என இதன் பெயர்வழங்கும். வழை - சுரபுண்ணை. அருச்சுனம் - மருது. திமிசு - வேங்கை. வெள்ளிலோத்தம் - வெள்ளிலோத்திரம். கரவீரம் - அலரி. தமாலம் - பச்சிலைமரம். வெண்ணெய் - ஒருவகை

மரம். சே-சேமரம். மாதவி-குருக்கத்தி.

ச. வேடர்பதி - வீரன்.

ரு. குரவு - நறுமணம்.

சு. தகரிருமருப்பு - செம்மறியாட்டுக் கடாவின் சொம்பு. சமழ்த்தல் - நாணுதல். முகத்துத் திருகுரோமம் - வீசை. சிகழிகைமுடி - மயிர்முடி. ஊநாநிகர் எய்தா. நிறம் - மார்பு.

எ. ஞமலி - நாய். சுரையிரும் பறைந்தகழி - அகழ்த்தருகிய கருவி.

அ. வன்மீகம் - புற்று. இலதை - கொடி.

க. வடி - தேன்.

க 0. ஊகம் - ஒருவகை அனுமான். முறி - தளிர்.

க க. நெய்த்தோர் - இரத்தம்.

க உ. பஹ்ரம் - பலமுறை.

க எ. முதலைக்கண்டான்.

க அ. அரக்குநீர் - செந்நீர்.

க கூ. கடுத்த - சோபித்த. ஒரு சேய் - மார்க்கண்டேன. இவாந்து - விரும்பி.

உ க. கொம்மை - வட்டம்.

* உ உ. காறல் - காலுதல்.

உ கூ. பொன் - திருமகன். களத்தப்பொன் - மாங்கலியம்.

உ ச. எந்தவன் - எனதுகணவன்.

உ கூ. புண்ணியர் அசித்திடுவார். நோன்றிருந்தார் - பொறுத்திருந்தார்.

க 0. கனம் - மேகம்.

க க. விரை - நறுமணம்.

க உ. சிலாக்கியம் - புகழ்த்தக்கது.

கரு அருர் - பிறவீத்துண்பம். புத்தி-போகம்.

க கூ. பூசை - பூனை. அரிமருத்தனபாண்டியரால் பிரம்படித்தழும்பும், அருச்சுனரால் வில்லடித்தழும்பும், சாக்கியநாயனரால் கல்லடித்தழும்பும், கண்ணப்பநாயனரால் செருப்படித்தழும்பும் சிவபெருமானுக்கு உளவாயின. வாட்போக்கியென்னும் ஸ்தலத்தில் ஆரியராசனால் வாள்வெட்டுத்தழும்பும், தென்றிருமுல்லைவாயில் ஒருசோழராசனுடைய குதினாக்காலாற்குளம்பின்தழும்பும் சிவபெருமான் திருமுடியில் உளவாயினவென்று அவ்வத்தலபுராணங்கூறும்; அத்தழும்புகள் இன்றும் காணப்படும். சிவபெருமான் திருமேனியில் பூனைவாய்த்தழும்புள்ளதலம் குன்றமருதுரென்பது; இஃது, இப்பொழுது வெண்ணெய்ச்சுரர்கோயிலென வழங்குகின்றது. இவ்வூர் மாயூரத்துக்கு வடகிழக்கில் மூன்றுநாழிகைவழித் தூரத்திலுள்ளது.

க ச. சிவபெருமான் காமதேனுவின் கன்றினுடைய குளம்படியின் சுவட்டைத் தாங்கிய தலம் - திருப்பேரூர். இவ்வரலாற்றைத் தீநீப்பேநீப்புராணத்துக் குமுகன் குளப்புச் சுவடுற்ற படலத்தாலுணர்க.

க கூ. மனை - வீடு, மனைவி.

சோழன் தீநீப்பணிப்படலம்.

க க. இடவிய - விசாலித்த. கீளா - கிழித்து. படர் துமித்து - துன்பத்தைக் கெடுத்து.

உ. நிதி - பொன்.

ச. பித்திகை - சுவர். புதார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

ரு. துழாவுதல்-தடவுதல். கோண்-மரீயாடு; ஐ அசை. தொண்டை - யானைத் துதிக்கை.

சு. சோழர்களுக்கு முடிசூட்டுமிடம் காவிரிப்பூம்பட்டின முதலிய இந்து நகரங்க ளென்பது கன்னுபரம்பரை; பெரியபுராணம், சண்டிகைவர

நாயனார் புராணத்தில் "சென்னியபயன்" என்னும் அம்செய்யுளைப்பார்க்க.

அ. நல்லார்க்குக் காமனன்னுள், கயில் - மூட்டுவாய்.

க. தடறு - உறை. ஆர் - ஆத்தி.

க க. மாமை - பேரழகு.

க உ. சாம்ப - வாட.

க கூ. மணிமுன்மூன்று - மணி, மந்திரம், ஓடாதம்.

க 3. தரணிகள் - வைத்தியர்கள். அரணிய - காவலாகவுள்ள. சமுவாய் - பிராயச்சித்தம்.

க ஏ. மன்னும் ஓவும் அசைநிலை,
வேணி - சடை.

க கூ. கன்றலிப் பிணியோ - சுன்று
தலைச் செய்யும் இந்தநோய்மட்டுமோ.

உ 0. ஆத்தன் - சிவபெருமான்.
வெறுத்த - மிக்க.

உ க. கொங்கு - நறுமணம். பருப்
பதம் - மல்லிகாட்சுணம். வேலுடை
யான் - அரசன்.

உ உ. இண்டை - ஒருவகைமலை.
மேன்மையைக் கொண்டு அழகார்த்த
கச்சிஅனேகதங்காவதமென்பது ஒருத
லம். கண்டு ஐயனேயென்று சிவபெரு
மானைத் துதிக்க.

உ கூ. ஊறல் - தக்கோலம். விற்
கோலம் - கூவம்.

உ ச. வலிதாயம் - பாடி. திரும
யிலை - மயிலாப்பூர்.

உ டி. தூங்கானைமாடம் - பெண்ணை
கடம். முதுகுன்று - விருத்தாசலம்.

உ ச. எருக்கத்தம்புலியூர் - இரா
சேந்திரபட்டணம்.

உ அ. நனையாணிகூடல். கொடி
மாட்ச்செங்குன்றார் - திருச்செக்கோடி.

உ க. கோயில் - சிதம்பரம். நெல்
வாயில் - சிவபுரி. பெருமணம் - ஆச்
சாபுரம். சாய்க்காடு - சாயாவனம்.
ஞாயில் - மதிஸ்.

க 0. புள்ளிருக்குவேளுர் - வைத்
தீசுவரன்கோயில்.

க க. அகரமுதல் - சிவபெருமான்.

க உ. கடம்பூர் - மேலேக்கடம்பூர்.

க ச. வாட்போக்கி - இரத்தின
கிரி. கடம்பந்தறை - கடம்பர்கோ
யில். மூக்கீசம் - உறைபூர்.

க ச. ஆறை வடதளி - வள்ளார
கோயில். குடமூக்கு - கும்பகோணம்.

க எ. நல்லம் - கோனேரிராஜ
புரம். திருத்தி - குற்றாலம்.

ச 0. திருக்கலையநல்லூர் - சாந்
கோட்டை.

ச க. தரு - கற்பகதரு.

ச கூ. இரும்புளை - ஆலங்குடி.
அரதைப்பெரும்பாழி - அரித்துவார
மங்கலம். பரிதிசியம் - பரிதியப்பர்
கோயில்.

ச ச. தேங்கூர் - திருத்தெங்கூர்.
ச கூ. மாழாந்து - மயங்கி. கூய் -

அழைத்து.

ச அ. கொடுங்குன்றம் - பிரான்
மலை. ஏல ஆய்குழல் - மயிர்ச்சாந்தை
யணிந்த ஆராய்ந்த கூந்தலையுடைய
உமாதேவியார். கானப்பேர் - காளையார்
கோயில். நாற்சீர் - அறமுதலிய நான்கு.

ச கூ. படமாடம் - கூடாரம்.
வளங்கன் - நால்வகைச் சேனைமுதலிய
சேல்வங்கன்; இப்படலம்; சு உ.

ரு கூ. சினகரம் - கோயில்.

ரு ச. உயிர் நிலைபுருது.

ரு ச. மண்ணில் நல்லாரிதைஞ்
சும். கண்ணல் - கருதல்.

ச 0. தென்னவளை - சுந்தர
பாண்டியராஜி. பன்னம் - இலை. கோ
சப்படிவம் - சிவலிங்கத் திருவுருவம்.

ச உ. வாழ்வு அகண்டமும் - அக
ண்ட வாழ்வும். புல்லகண்டம் - சருக்
கரை.

ச உ. நெடி - சின்னீடி.

ச டி. யாணா, ஐ-சாரியை. ஆணா-
ஆத்திமாலையை. காணா - கருகிறதனைத்.

ச அ. ஆடி - கண்ணாடி.

எ 0. முன்னிறவன் - முன்னிறத்
தையுடையவன்.

எ க. சம்பராசி - மன்மதன். இறும்
பூது - ஆச்சரியம்.

எ உ. அடை - இலை. நோக்கும் -
நோக்குவான். குடந்தம்பட்டி - வழி
பட்டி; திருமுருகாற்றுப்படை, உ உ.

எ ச. மிறை - நடுக்கம்.

எ டி. வியம் - எவல். புகழ்கோ -
புகழ்வேனோ.

எ ச. சிவப்பும் கறுப்பும் வெகு
ளிப் பொருளன்.

எ எ. இவர்தல் - விரும்புதல். முக
ரோமம் - விசை. நத்தம் - கவர் சிகழிகை -
இருளைத்தன்பாற் கவர்த்த மயிர்முடி.
விரைவியந்தபடி.

எ அ. கட்டம் - கஷ்டம். கழுவாய் -
பிராயச்சித்தம்.

எ கூ. மனா - தாமரை.

அ க. செல்லல் - துன்பம். பேரிண்
பம் புல்லலுற்றது.

அஉ. ஆலயமில்லாதிருந்தனன்.
அக. 'புத்தி' என்பது தாழ்ந்தோர் உயர்ந்தோர்பாற்கூறும் உடன்பாட்டுக்குறிப்புச்சொல்.

அச. நவியம் - கோடாலி.

அரு. தனோகொடி - பின்னிய கொடி.

அஎ. நிலையிற் பொருள் - அசரம். இயங்கியற்பொருள் - சரம், கடல் குடித்தான் - அகத்தியர்.

அஅ. காணுமின் - செய்யின். தீபதியர் - ஸ்தபதியர்.

அக. குற்றி - கட்டை. இட்டிகை - செங்கல். நூறு - சுண்ணாம்பு, நிறை - பாளை.

கௌ. நிற்ப - தூண்முதலியன.

இடப்ப - பாவுகல்முதலியன.

கக. கருங்கிரகம் - கருப்பக்கிரகம்.

கஉ. அழகும்பல் - அழகுவிநாயகர். கோட்டம் - கோயில். மதிமுடிப்பெருமான் - சந்திரசேகரர். பாழி - கோயில்.

கக. அடுக்குமண்டபம் - ஒன்றன்மேலொன்றாகக் கட்டியமண்டபம்.

கசு. சோபானமண்டபம் - படியும் மண்டபமும்.

கஎ. ஆங்கண்ணியான் - ஆத்திமாலையையுடைய சோழன்.

கௌ. நித்தியமுதல் மூன்று - நித்தியம், நைமித்திகம், விசேடமென்பன. நிகமாகம் - வேதாகமம்.

சோழன் மகப்பெற்று முத்தியடைந்தபடலம்.

க. தடி - இறைச்சி.
உ. ஆதிரை நாளாவந்து, மறைக்குதிரை - வேதக்குதிரை. சித்திரை விழா - சைத்திரோத்ஸவம்.
க. தேண்ணிரை நல்க. ஆடிய - வென்ற.

ச. துகிர் - பவழம்.

சு. அருளை அன்பின் குழவியென்பர்; "அருளென்னு மன்னை குழவி" என்பது திருக்குறள்; பெரிய புராணம், அமர்ந்திராயனார் புராணத்தில், "முட்டி லன்பர்த மன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர், மட்டு நின்றதட்டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்கால்" என்னும் கூறு - ம் செய்யுள்பார்க்க. முன்புரைத்தது, அன்பு. அரகன் அன்பு வேண்டினான்.

எ. ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை, ஏழாம் வேற்றுமையுருபுப் பயனுமுடன் ரெக்க தொகை, பண்புத் தொகையெனக் குறித்தது, "மெய்ப்பிணி" என்னுந்தொடரை; முறையே மெய்யினது பிணி, மெய்யின்கணுள்ளபிணி, மெய்யாகிய பிணியென விரிக்க.

அ. மூலமலம் - ஆணவமலம். அறிவின் வெண்மை - அறிவின்மை.

க. வலர் - வல்லமையையுடையோர்.

கௌ. ஏய்த்தி - பொருந்தச் செய்யாள்.

கக. ஏழ்விடையென்று நக்கின சித்தென்னுமரசனாற் கண்ணியாகந் தமாக நியமித்திருந்த ஏழேற்றினே. ஆக்கப்பெண் - திருமகள். முகிலே மேனிக் கொப்பாகவுடைய முகிலென்க. மேகவாகன கற்பத்தில் திருமால் சிவபிரானே மேகவடிவங்கொண்டு சுமந்து நின்றாரென்னும் புராணத்தை ஈண்டு அறியற்பாலது; "கருமுகிலாய்ச் சுமப்பவனே" என்று இரத்தாலாசிரியர் வாட்போக்கிக் கலம்பகத்துக் கூறியிருந்தல்காண்க.

கஉ. திருமகளின் பேரழகை நோக்குந் கண்ணென்றது, திருமாலின் கண்ணை. பமரம் - வண்டு. வேதங்கள் நாளும் பரிசுமென்று, பிரமகபாலத்தை. சிவபெருமான் திருமாலின் கூறுகிய மச்சத்தின் கண்ணெலும்பை மோதிரமாக அணிந்தாரென்பதும், அவரைத் தம்முடைய திருமேனியின் ஒருபாகத்திலுடையாரென்பதும், பிரமகபாலத்தைத் திருக்கரத்திற்றித்தனரென்பதும் புராணத்தைகள்.

கக. கலை - நூல்கள், மாசு இரத்தாய், வீரை அங்குரித்தாய் - வீரை

மரத்தடியில் சுயம்புவாக முளைத்த
ருளியவரே.

- க ச. முளிதவிர்-உலர்தல் நீங்கிய.
க ரு. குடந்தம் உற்று-வழிபட்டு.
க சு. குருகு - வளையல்.
க அ. பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்
சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி
யென்னும் பஞ்சசத்திகளாகி. தொழி
லைந்து - படைப்பாதி ஐந்து.
உஉ. தன்னம் - அறபம்.
உக. கோழி - உறையூர். கண்டு -
கற்கண்டு. அல் - இருள்; சண்டிநேர்
மொழி; அல் நேர் கூந்தல். கண்டல் -
தாழை. தாமழ்பூ சிவபெருமானால்
வெறுக்கப்பட்டது.
உச. முத்து இற - முத்துக் கெ
டம் வண்ணம். முருக்கிதழ் முருக்கும்-
முன்றா முருங்கைப் பூவின் இதழைக்
கெடுக்கும். நத்து இற - சங்கம்கெட.
உரு. மொய் சிவகங்கை - வினைத்
தொகை. அருகு அணைதர-அருகேவர.
பிருகுவின் வாரம் - வெள்ளிக்கிழமை.
உசு. மாடம் - உழுந்து.

வினா பலாவாகியபடலம்.

- க. மான்ற - மயங்கிய, மருமான்-
வழித்தோன்றல். எய்ப்பான் - ஒப்ப
வன்.
உ. மகார் - விராயகரும் முருகக்
கடவுளும். வாஞ்சைநகார் - அன்பில்
லாதவர்கள். நயஞ்சாரந்த கார்மிடற்
றினை. மான்மியஞ்சிலவந்தை
யுரைத்தலால்.
ரு. கரவு - கள்ளம். உரவு - வலி.
சு. அழகிய உவா - அழகுவிநாய
கர். சிந்து - ஆறு; கங்கை.
எ. நந்திராயகன் - திருநந்தி தே
வர். மிலைச்சிய - குடிய, கந்தியா -
மணம்வீசி.
க. உறுத்தி - வற்புறுத்தி. புனை
ந்துரையோ - உபசாரமொழியோ.
ஒன்றும் - சிறிதும்.
க 0. எல்லை - காலம்.
க உ. சுருணையையுடைய வீரசே
கரப்பிரான்.

- உ.எ. இன்னணம் - இங்ஙனம்.
உ.அ. திங்கள் - மாதம். மணி -
முத்து.
உக. தருவினும் - கற்பக தரு
வைக் காட்டிலும். சாதகாதி - சாதனை
முமுதலியவற்றை.
க 0. செம்பொன் அன்ன - பிரு
சுலபதியை ஒத்த.
க க. விதிர்விதிர்ப்பு - நெடுக்கம்.
க க. மேடத்திங்கள் - சித்திரை
மீரத்தத்தில்.
க ச. ஏனை-வலியை, புறவிடை-
பிரியாவிடை.
க ரு. பேதுறுதல் - துன்புறுதல்.
க எ. அன்பு நீங்காத.
க க. அன்னப்பறவை பூமேல்
நன்கு அமரும்.
ச க. தக்காளில். எய்தலுறு -
அடைந்து.
சஉ. தன்னமர் - தன்னேவிரும்
பிய.
சக. வருக்கையாய் - பலாமர
மாகி.

- க க. மூன்று - ஒன்றனைச்செய்கை,
வேறொன்று செய்கை, செய்யாதொழி
கை என்பன.
க ச. பூழியன் - பாண்டியன்; பூழி.
நாட்டையுடையவனென்று பொருள்.
பொலம் - பொன். எழுஉ - எழுந்து.
க ரு. குரு கையா - நிறத்தை
வெறுத. பெருக்கை - பெருத்தல்.
க சு. முதல்வன் - விராட்புருடன்.
க அ. பரேதரம் - மேகம்; நீரைத்
தரித்ததென்று பொருள். மானம் -
விமானம்.
க க. உள் ததும்பி. குட்டிமம் -
கற்படுத்தபூமி. இசம்பு - வழுக்கு.
உ க. தூம்பு - சலதாரை.
உஉ. பந்தம் - சம்பந்தம்.
உ க. அள்ளிக்கொள்வார்.
உ ச. உழை - மான்.
உ ரு. கருவருந்தல் அற்று - பிற
வியாவருந்துதலை ஒழிந்து.

உசு. உத்தாலகவனமோ - திருக்குற்றலமோ. உத்தாலகம் - ஒருவகை மரம். திருக்குற்றலத்துள்ள ஸ்தல

விருகங்களுள் குதும்பலாவும்ஒன்று.

உஎ. பேதைமையையுடையாய். உஅ. கிறி - பொய், வஞ்சனை. கிடைத்தான் - கிட்டினான்.

உக. கச்சம் - அளவு. எச்சன் - திருமால்.

கக. உர - உருவும் தொழிலு முரத. சிரல் - மீன்கொத்து குருவி.

கஉ. கிராதன் - வேடன். சிந்து மேதனென்னும் வேடன் கூறக் காட்டையழித்துக் காஞ்சிநகரத்தைப் புதுப்பித்தவன் கரிகாதசோழன்; இதனைப் பெரிய புராணம், திருக்குறிப்புத்

தொண்டநாயனார் புராணத்திலுள்ள 'என்றுமுன்ன' என்னும் அரு-ம் செய்யுளாலும், காஞ்சிப்புராணம் இரண்டாவது காண்டத்துள்ள நகரேற்று படலத்தாலுமுணர்க.

கக. பொறியிலேன் - அறிவில் லாதேன்.

கக. உலகெல்லாம் இன்னும் பத்தியெய்து பழுது தீர்தரும் என்க.

கசு. பாகல் - பலா. செவ்வின் - கொண்டால்.

கஎ. காயவாக்கு - ஆகாய வாக்கு. சஉ. ஒங்கப்பண்ணி.

சரு. வடதிசைக் கோமகன் - குபேரன்.

குபேரன்பூசித்தபடலம்.

க. மாதவத்தைஆற்ற.

ச. அந்தை - அகந்தை.

எ. விதப்பு - நடுக்கம்.

கக. அவதி - வருத்தம், எல்லை.

கரு. ஒன்பது-அருவத்திருமேனிச்; உருவத்திருமேனி ச, அருவுருவத் திருமேனி க. எட்டு - அட்டமூர்த்தம்.

ஆறு - ஆறத்துவா. பூட்சி - உடம்பு.

கஅ. ஐ உணர்வு-அழகிய உணர்வு. தொழ மாயும் எய்தும் ஆகும்

உ0. எண்ணிய - எண்ணியவற்றை. ஆர்தர - நிறைய.

உஎ. எட்டை - இளைப்பு.

க0. உணர்பாக்கு - உணரும் பொருட்டி.

கக. சோ - மதில்.

கஉ. குருந்தவனம் - திருப்பெருந்துறை. சிறுமருதவனம் - கண்ட தேவி. வன்னிவனம் - கோயிலூர்.

கசு. முன்னவழிபாடு - குறித்தலையுடையவழிபாடு. முளை - பின்ளை.

கஅ. அஞரற்ற - துன்பமற்ற.

சஉ. அன்பினான் - குபேரன்.

சச. மீங்கழிய - மேலோங்க.

சசு. வெள்ளாறு முதலிய நான்கையும் முறையே வடதிசை முதலிய நான்கிற்கும் எல்லை யாகக்கொள்க.

சஅ. வீணா - வீணாநகர்.

சக. ஒளியை வீசுகின்ற இல்லையுடைய.

கரு. ஓர்த்த - உணர்ந்த. ஆர்த்து - நிரம்பச் செய்கின்ற.

கசு. மணியன்னர் - சிவபெருமான்.

கரு. சந்தவாரணம் - அழகுவிநாயகர்.

கசு. நிதிமன் - குபேரன். ஆலயம் புகுந்தன்ன.

கஎ. மலரைச்சிந்தி. அந்தில் - அசைநிலை.

கஅ. உறை - துளி. முதுக்குறைத்துறை - பேரறிவின் வழி.

கக. ஆறுகால் - வண்டு. நீ அமர்பதிப்பேர் - அளகை யென்பது.

சஉ. நோன்மை-வலிமை. ஒதலின் மாயா - சொல்லுதலின் முடிவுபடாத.

சத்தியபுட்கரிணிப்படலம்.

க. விண்டு - மூங்கில். பண்மலர் - இசைபரந்த. கண்மலரென்பது சிலேடை; இதைப் பூமுதலியவற்றோ

டுமுடியே கூட்டி, கள் மலர்ந்த, கணுக்கள் மலர்ந்த, கண்ணைப்போலே மலர்ந்த, இடங்கடோறு மலர்ந்த, கண்ணுக்கு

மலர்ந்த, கணுக்களில் மலர்ந்த, தாசுநிணியம் மலர்ந்த, அறிவு மலர்ந்தவென்பபொருள்கொள்க.

உ. வண்டலமருமென்பது சிலேடை; பூவில வண்டு அலமரும், முன்கையில வண்டு அலமரும், (வண்டு - வளையல்). குழாத்தில் வண்டல் அமரும், (வண்டல் மகளிர்வீளையாட்டி), நீராற்றில் வண்டல் அமரும், நீர்த்துறையில் வண்டு அலமரும்; (வண்டு - சங்கு).

க. நினைவார்க்குத் தழைத்த வளமீயும். பிழைவளம்-குற்றத்தினமிகுதி.

ஞ. அக்காலே ஒருவன்மேவ.

சு. கடையர் உள்ளத்தேகுறியாத.

எ. குடஞ்சுட்டி - பசுக்கள். இலச்சினை - அடையாளம்.

அ. என் ஆ இது இது என்க. புலச்சிறுமையர் - சீற்றறிவீரோர்.

க. அண்டன் - இடையன்.

க 0. கழிபொருள்-மிக்கபொருள்.

க க. தொழுவன் - இடையன்.

க உ. எனவே-என்னுடையனவே.

க கூ. என்று துணிந்தான்.

க சு. ஏன வன் கோடு - பன்றியினது வலியகொம்பு. கோன் அவன் - கோனாகிய அவன்; பாண்டியன்.

க அ. தோடம் - தோஷம். முழு - ஏவற்பன்மை.

க கூ. இளமையைப்பெற்று. சார்தும் - சந்தனமும்.

உ 0. இவரென்றது, அந்தணனை.

திருமால்பூசித்தபடலம்.

க. கொள்ளிய - கொள்ள. குறா - ஒலி. உள்ளிய - எண்ண. கிடை - கிடத்தல்.

க. நாயன் - தலைவன். படர்ந்தான் - எண்ணினான்.

ஞ. வெண்ணீற்றினால். முன்னுருபழையவென்றாயுரு. நல்ல-நல்லாய்.

சு. காலத்தில் உற்றனன்.

வீரராகவப்படலம்.

உ. மார்த்தாண்டன்குலம் (சூரிய குலம். அயன் - அஜ மகாராஜன். தந்தவரினா - யானை.

நீலகண்டரொத்தனர் - திருநீலகண்டநாயனாடியொத்தார்; குளத்தில் மூழ்கி இளமைபெற்றது பொதுத்தன்மை.

உ க. வெதிர்ந்குழல் - வேய்க்குழல்; வெதிர் - மூங்கில். மகன் - இடையன். நவில் எல்லாம் - சொல்லப்படும் எல்லாப் பசுக்களும்.

உ கூ. தண்டியடிக்கனையனரோடு சபதஞ்செய்து. கமலைக்கோடு - திருவாரூரில் சமலாலயமென்னும் தீர்த்தத்தின் சகாயில்.

உ ச. இயம்பினுன்றனைக் கூடும் வண்ணம் ஆனபத்தும் கொடுப்பாயோ.

உ ஞ. பொருவில் - சிவபெருமான்.

உ எ. பறிவில்லான் - பொன்மயமான வில்லையுடைய சிவபெருமான். கொத்தை - குருடு.

உ அ. இலையெனின் - குருட்டித்தன்மை தீராதாயின். வீதலின் - இறத்தலைக் காட்டிலும்.

க க. முன்னும் - கருதுகின்ற.

க உ. வாரி விரவலுற்று அமைந்தார்.

க கூ. எண்மையாக அளிக்கும்.

க சு. கறைஅவன் ஆதரியாதது உணர்ந்து - குற்றத்தை அவன் ஆதரியாமலிருப்பதை அறிந்து. ஏர்நிறைய - அழகுநிறைய.

க ஞ. மேனியில் விபூதியையுடையார்.

க. கோ - கண்.

க உ. கணி - மாவே.

க கூ. கோய் வெய்து. என்று ஒழிவேன்.

க ச. மாதாம் - மிக்க உயர்ச்சி. ஓது அரசு.

க எ. இருந்தவர் - பெரிய தவத்தையுடையோர்.

க. மாடு - திரவியம்.

அ. வயிறுவாய்த்தனன் - பெற்றனன்.

௫. காதிமகன் - ஷிச்சுவாமித்திரன்.
இவாவல் - இலக்குமணன். கல் - அக
லிகையின் கல்வடிவம்.

சு. தனு - வில், சரீரம். நகர் -
அடியோத்தி. ஒருவிலென்றது, பரசு
ராமன்விலிலை.

எ. ஒருவேடன் - குகன். அள
மரு - சமுன்ற.

க. பறவை - சடாயு.

க 0. வாலயின் ஊரை. அரிமகன் -
வாயுவின் புதல்வனான அனுமன்.

க ௩. பைத்தலத்தின் - படத்தை
யுடைய ஆதிசேனனது உடம்பிடத்
தில்.

க ௪. கடிய வீ - வாசனையை
யுடைய மலர்கள்.

க ௫. கந்து - குற்றம்.

க ௮. பண்ணும் இசையும்; பின்
னுள்ளனவற்றையும் இங்ஙனமே உம்
மைத் தொகையாகக்கொள்க.

க ௯. கரி அதன் - யானைத்தோல்.
வையம் மிசை நடாய் - பூமியாகிய
தேரை ஆகாயவழியே நடத்தி.

உ 0. வரை - வெள்ளியங்கிரி.
பொன் - மாங்கல்யம்.

உ ௧. மருவு அலரும் - மருவிய
பழிமொழியும். பராபவமும் - அவமா
னமும். அல்லாந்து - மனஞ்சுழன்று;
வெண்பாமாலை, பொதுவியற்படலம்,
“ஆயா தறிவயார் தல்லார்”.

உ ௩. வீரை - கடல்.

உ ௪. நார் - அன்பு.

பெருமான் பொத்தோறு நிலைதளஞ்செய்தபடலம்.

க. முந்தாறு மறையோர் - முந்
நூற்றுவர்; இவர்கள் திருப்பெருந்துறை
யில் ஸ்ரீ ஆன்மநாதக்கடவுளைப் பூசிப்
பவர்கள்; தில்லை மூவாயிரவர்களைப்
போன்றவர்கள். இவர்கள் வரலாற்
றைத் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்
துள்ள பெருந்துறைப்படலத்தா
லுணர்க. கொன் - பெருமை.

உ. விளர் - உள்ளீடினமை.

சு. சிறுவர்க்குட்டி - சிறுவர்க
ளைச்சேர்த்து. சிவபெருமான் அந்த
“ணச்சிறுவர்களைக் கூட்டி வேதம் ஒது
வித்தஇடம் இப்பொழுதும் பள்ளிக்
கூடமென்றபெயரோடு திருப்பெருந்
துறையிலுள்ளது.

அ. கமம் - நிறைவு. கலாய்த்திடி
தல் - கலகம்புரிதல். தமம் - இருள்.
செவ்விய குங்குமச்சாரத்தை அணிந்த
தோள்.

க ௧. பொதிசேறு - கட்டமுது.

க ௪. ததி விரவிய சொன்றி - தயி
ரண்ணம். பொம்மல் - சோறு. நீறுபூத்
துப்பொரு முகாய் - கூசுமாண்டம்.
அபூபவர்க்குகன் - அப்பவர்க்குகன்.

க ௫. பாதக்காப்பு - பாதரணைக்.
ஆதவம் - வெயில்! வேணுத்தண்டு -
மூங்கிற்றண்டு.

க ௬. தம்கண் உற மணி - உருத்தி
ராஷுமணி. வேத்துவேதியர் - தலைமை
வாய்த்த வேதியர்.

க ௭. வெதிர - மூங்கில்.

உ ௧. இடஞ்செய்து - ஸ்தலசுத்தி
செய்து. கலம் திருத்தி - உண்ணும்
பாத்திரத்தைச் சுத்திசெய்து.

உ ௨. யாப்பு - சுட்டு. புளி மடை -
புளியன்னம். ததி மிசை - தயிரன்
னம்; மிசை - உணவு. மதிசெயும் -
மதித்தல்செய்யும்.

உ ௪. இலிந்து - இவ்வுணவு. பதம் -
பக்குவம். சுதை - அமுதம்.

உ ௫. பாகு அடை - பாக்குவெந்
றிலை. எழீஇ - எழுந்து.

உ ௭. ஆம் இலாப்பூமி - நீரில்லாத
பூமி. வெட்டின் வாய் நறுநீர் படும் -
வெட்டிய இடத்தில் கல்லநீர் உண்டா
கும். விரசுதல் - கலத்தல். வேத்து - அரசு
சன்; எழுவாய். புரசு - ஒருவகைமரம்.

உ ௮. அனையர் - விரோதிகள். வல்
லியம் - புலி. புண் தொடி கருவி -
மண்வெட்டி. கல்லிய - கல்லம்படி.

உ ௯. ஒழுதி - சென்று.

௩ 0. அக்கான் பெருந்துறைப்
பெயர் சார்ந்தன்று - அந்தக்குருந்த
வனம் பெருந்துறை யென்னும் பெயர்

ரைச் சார்ந்தது; இதுகாரணம் பற்றி வடநூலில் அத்தலம் 'பிருகத்தீர்த்தம்' என வழங்கும். இச்செய்யுளின் ச-ம் அடி, "முன்னவனே முன்னின்றான் முடியாத பொருளுளதோ" என்னும் பெரிய புராணத்திற்குத் தழுவியிருத்தல் காண்க; (திருவாரூர்ச் சிறப்பு, ச. எ.).

க.க. அறத்தேம்பி - மிக வாடி. சடர் - தீபம்.

உமையாண்டான் மகிமைப்படலம்.

க. உறந்த-மிருத்த. ஒருமலரிட்ட வர்களுக்கூட இந்திரனாவார், பிரமனாவார், திருமாலாவார்.

ச. இக்கோயிலைச் சூழ்ந்தவர்களை எல்லாரும் சூழுவார்கள்.

இ. முயலகன் - ஒருநோய்.

சு. இன்று - இல்லாமல். சரமம் - முடிவு.

எ. நக - விளங்க.

க. பிருகுவின்வாரம் - வெள்ளிக் கிழமை. வந்தி - மலடி.

க. இருந்து இயம் முழக்குமாறும். நகை - பொன்.

க.உ. கொள்ளிய - கொள்ள. எள்ளிய - இகழ்.

க.ச. மாமைச்சுமை அடை - பேரழகின் சுமையை யடைந்த.

க.இ. தெவ்வெல்லாம் - பகையை யெல்லாம்.

க.ச. துரோணமலை - தும்பைமலை.

க.எ. குறடி - கட்டை.

க.அ. வில்லம் - வில்வம்.

க.க. மனு - மந்திரம். எல் - ஒளி.

உ.உ. மஞ்ஞரம்-திலகப்பூ; "இலக்கமஞ்ஞரங் கொண்டே யெழில்வரவருச்சிப் போர்க, எலக்கணவல் விளையின்கி யிலக்கத்துக்கதிபராவர்" என்பது திருக்குடந்தைப்புராணம்; மங்களநாயகி மகிமைப்படலம், உ.ச. இட்டோருடைய இல்லில். ஆக்கம் - திருமகள்.

க.உ. உண்மையை. மிறை - நெடிகம்.

க.க. பின்னிரண்டடிகள் முறை நிரனிறை. திருப்பெருந்துறையில் மூலஸ்தானம் அருவமாதலால், கருத்திற்கண்டு என்றார்.

க.ச. முழவு - மத்தளம். பூமி வேதியரது - பூமியானது வேதியருக்கு உரியது.

க.இ. நூ - தேன்.

உ.க. தன் கருமம் - தன்னுடைய நித்தியகன்மங்களை.

உ.உ. பெட்டு - விரும்பி.

உ.க. வாரிசம்-தாமரைப்பூ. வியாளம் - பாம்பு. இராசி - பன்னிரண்டு ராசிகள். சூழமுதல் கும்பம் ஈரகவுள்ள பொருள்களின் வடிவாகச் செய்த தீபங்கள்; இங்ஙனம் தீபங்கள் செய்வித்தல் மரபு; "நாகமொண் பணி மஞ்ஞல நலஞ்செய்கோ புரமால் யானை, மேகமண்டலத்தும் பாய்மா விளங்குமண்டபமி ராசி, சேகறுபுருடன் வாலி திகழ்கும்ப மாதிரிப், மோகமார் கைலை வைக்கு முன்றரைக் கோடி கற்பம்" என்னும் திருக்குடந்தைப்புராணச் செய்யுளாலு முணர்க; மங்களநாயகி மகிமைப்படலம், உ.அ.

உ.ச. முகுத்தம் - முகூர்த்தம்.

உ.ச. எய்ப்பினில் - இளைப்புக்காலத்தில்.

உ.எ. அலம் - அமைதி.

உ.க. புலம் - வயல். அறை-புகழ்.

க.உ. கண்ணுதல் - கருதுதல்.

க.உ. காயவாணர்கள் - ஆகாசவாஸிகள்.

க.க. பணிக்கும் - எவல்கொள்ளும். மருங்கு - இடை. நின் - நின்னுடைய.

க.ச. பஹுதிகள் - பலதுதிகள். கன்று - அடிப்பட்ட.

க.இ. கலிதரு - முழங்குகின்ற.

தலழதலிய வ்சேடப்படலம்.

க. கொங்கை - மணத்தை. செங்
கையாமலங்கம் - கரதலாமலகம்.

உ. பட்டிந்து - சென்று. காளை -
மேகத்தல.

ரு. அகழ்ந்தார் - திருமால். பறந்
தவர் - பிரமதேவர்.

சு. கந்தம் - கிழங்கு. வந்ததே - காற்
றையே; அது - பருதிப்பொருள் விசுதி.
எ. சிலவருடமேனும் வசித்திடல்.
வசித்திடல் - வியங்கோள். மன்னல் -
மன்னுத; வியங்கோள்.

க. அணிய - அண்ணிய - சமீபித்
துள்ள.

க. பற்று - விருப்பம்.

ரு. சிந்திய - சிந்த.

எ. விண் துதல் - விண்ணுல

கம் கருதுகின்ற.

அ. சந்தம் - அழகு.

உ. ஆண்டின் தோற்றம் - வரு
டப்பிறப்பு. மதித் தோற்றம் - மாதப்
பிறப்பு. விடி - சித்திபாவிஷ்டம், ஐப்
புசிவிஷ்டமுண்ணிய காலங்கள்.

உ. பறைதரும் - கெட்டு ஓடி
விடும். தூலம் - பஞ்சு.

உ. பத்திமையால் - பத்தியால்.

உ. தோற்போர்வை தன்னை
மண்ணைக்கொண்டு சுத்தியாக்கி. சிலை -
வஸ்திரம்.

உ. வாரம் - உரிமை.

உ. மருப்பொருள் - மருவிய
பொருள்.

க. கா - சோலைகள்.

உ. ஒருபவம் - ஒருபிறவி. தோ -
ம் - குற்றம்.

க. நத்தம் - இரூள்.

ச. திதி - பாதுகாப்பு.

ச. தகர் - தகர்தல் - கெடுதல்.

எ. மதாணி - பதக்கம். பொன்
ஞலாகிய வாருவலயம்.

அ. நானம் - புழு. வைப்
பில்.

ச. அதீதர் - எட்டாதவர்.

ச. ஆனநெய் - பசுநெய். எண் -
என். சிவசாரூபம் பெறுவார்.

உ. மஞ்ச - மேகம்; அழகுமாம்.

அழகிய சடைமுடி. பெருநீர் - கங்கை.

தஞ்ச அடைபவரை - பற்றுக்கோடாக
அடைபவரை.

ச. நன்கு ஆற்றல் வேட்பரோ.

எ. மேதகாய் - மேதகையே.

அ. நகவில் - மலையாகியவில்.
உகவு - உருதல்.

ரு. மாதா - திருமகள். மாதா
அமர்ந்திருப்பாள்.

ரு. மன்றில் அவர் இனிது எடு
த்த குஞ்சித்த தாள் வாழ்க.

அழகு விநாயகர்துணை.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	க	க	லென்றுந்	லென்று
ச	ச	ச	கொடையடரு	கொடையரு